

VASQVIL MENCHACENSIS

PINCIANI HISPANI IVRE CONSULTI

IN SUMMO DOMINICAE REI PHILIPPI

HISPANIARVM REGIS CATH.

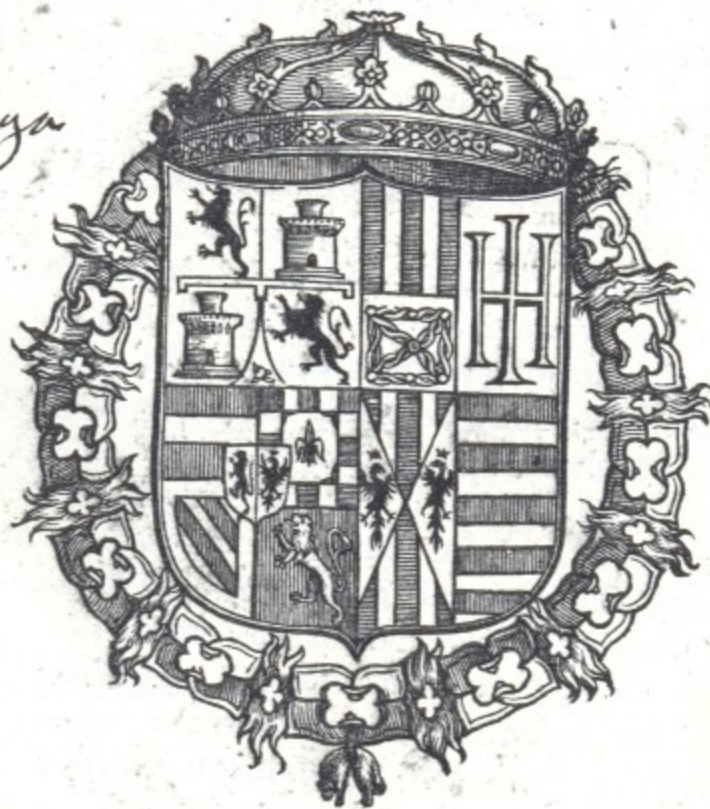
PRÆTORIO SENATORIS,

CONTROVERSIARVM ILLUSTRIVM

ALIARVM QVE VSV FREQVENTIVM

LIBRI TRES.

Arilla Longa
VP.

V E N E T I I S,
Apud Franciscum Rampazetum
M D L X I I I I.

POTENTISSIMO

INVICTISSIMO QVE MONARCHAE

PHILIPPO HISPANIARVM, NOVI ORBIS,

VTRIVS QVE SICILIAE ETC.

REGI CATHOLICO,

FERNANDVS VASQVIVS MENCHACENSIS

IN SVMMO DOMINICAE

REI PRAETORIO SENATOR. S.

MNEIS, qui reipublicae praesent principes (monarcha christianissime ac potentissime) duo ob oculos tenere debere praecpta, Platonis sententia est: Primum, ut suorum comodorum obliti, civium duntaxat utilitatem tueantur, ut enim tutela minoru, sic & procuratio reipublicae, ad utilitatem eorum, qui commisi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est. Alterum, ut uniuerso populo consulant, subueniant, ac prospiciant, ne dum unam, aut alteram tantum partem intuentur, reliquas deserant. Id quod (ut uoce Maronis utar) per paucos, quos equus amauit Iupiter, aut ardens euexit ad aethera uirtus, assequutos fuisse, uel ex eo intueri licet, quod summus principum & legu latorum ueteris testamenti Moses cum Iudaeis praesideret omnibusq; ciuibus aequè solus consulere, ius reddere, omniaq; prospicere, studeret, nec id uires, aut humana fragilitas concederent, maiora negocia minoribus impeditus, & minora maioribus obrutus, perficere non ualebat: quod Exodi. cap. xviii. memoria proditum est, ut quod Liricus noster de eo, qui binos lepores pariter infectaretur, sicq; utroque ut careret necessum esset modulabatur, ipsi Mosi obtigisse uideretur. Sicq; & rei ipsius experientia probè edoctus, & potissimū iethri suasu uictus destitit ob incepto; coepitq; maiora per se, reliqua uero per probos, prudentesq; uiros, & magistratus peragere, ac expedire. Sed (mirabile dictu) quod onus ipsi Mosi (qui solus inter mortales diuinā faciem aspectumq; coram intueri & contemplari, coelitusq; latis leges generi humano tradere meruit) impar grauissimumq; fuisse, apparuit, id tibi (regum humanissime ac potentissime) leue ac lenè & suaue esse uidetur, qui res graues & arduas mira peritia, fortitudine, & iustitia gubernare & moderare ita soles, ut non solum mediocrium, uerum nec minimarum etiam rerum, uel personarum curam & tuitionem, (quae tua principum optime & maxime, clementia, mansuetudo, & beneficentia est) praetermittere uidearis: tuiq; facilem placidumque adytum tam mini-

mis & miserabilibus personis, quàm etiam maximis, non solum diebus cunctis, sed etiam omnibus horis summa lenitate & benignitate præbere, sicq; omnia scitè & ueluti afflatu quodam diuino opportunè disponere ac temperare, ut maxima, media, & minima negocia cumulatissimè abs te confecta mutuo concursu sese minimè impedire in comperto sit: uti attestantur cum omnes regiones & nationes, quibus latissimè scelicissimè & placidissimè dominaris, tum etiam reliquæ gentes & Christiani nominis prouinciæ, quibus summa ope, cura, & diligentia, ac pietate innumeris animi dotibus consulere, prospicere, ac mederi curasti. Et ut antiquitas animaduertens genus humanum sapientia, sermone, consilio, & ratione cæteris præstare animantibus, grata tanti beneficii recordatione, uaria sacrificia dijs immortalibus, quos colebat, instituit: utq; splendidissimi, ac potentissimi tui maiores Imperatoriis Regiisq; uirtutibus ac dignitatibus decorati, Christiani nominis propagatores ad tuendam ueram Redemptoris nostri religionem, ardenti & pijsimo animo, ac incredibili penè cura, studio, diligentia, & labore, uictoricibus armis properarunt, ita & eorum pietatem erga uera Dei Optimi Maximi dogmata tuenda, quam fueris infectatus, si homines tacerent, iumenta & saxa loquerentur. Totis enim uiribus, neruis, & conatibus communis salutis causam, non ad eas tantum regiones & nationes, quibus dominaris, sed & ad reliquas etiam omnes Christiani nominis gentes & prouincias fouere, ac saluare semper enixeq; ita festinasti, ut meritò te (lucidissimum Principum sydus, ac primum decus) quia prospicis omnia solus uerum possimus dicere solem. Tuis ergo cœptis supernus rerum opifex ac parens Deus faueat, tuq; hisce meis laboribus aspira, fructusq; ingenioli mei, qui aræ tuæ, quæ suauioribus epulis solita est onerari, libantur, & consecrantur, placidè & solita lenitate accipe: summum Orbis conditorem imitatus, qui firmum & pium offerentis animum opimis & maximis etiam donis solet anteferre: quæ si nobis obtigerint, satis ac satis uberem fructum ac mercedem uigiliarum nostrarum percepisse uidebimur; easque omnes probaturos sperabimus. Vale Christianissime ac potentissime Regum, lumen Hispanæ gentis & Christiani Orbis oraculum. Venetijs. 5. Kalend. Februarij. M D L X I I I.

VOCVM, ET SENTENTIARVM
 MAXIME INSIGNIVM ORDINE ELEMEN-
 TARIO IN LIBROS ILLUSTRIVM

Controuersiarum Præstantissimi Iurifconsulti D. Ferdinandi Vasquij Pinziani
 Menchacensis Hispani, Regisq; Catholici consiliarij digestus, ac tan-
 ta fide, cura studio, atq; diligentia concinnatus, ut quæ in ipsis libris
 diffusè lateq; sparguntur, paucissimis uerbis ueluti digito
 commonstrentur; sic ut omnia primo intuitu citra
 laborem molestiamq; inueniri queant.

ABSTINENDI beneficium esse
 pratorium non ciuile. Capi. 51.
 num. 52
 Abstinenti ius non datur ei qui
 sponte suus hæres extitit. ca. 60.
 num. 6
 Absentia, contractus quando per
 factus uideatur. cap. 62. nu. 10
 Accrescendi ius assimilatur iuri
 cap. 69. num. 3
 Accrescendi ius cessat quando dominium legati non transit
 re et a uia in legatarium cap. 94. nu. 5
 Accusare quem an quis possit compelli, ardua. q. cap. 16. n. 1
 Accusare se nullus tenetur, nisi coram Deo. cap. 48. nu. 27
 Accusare nullus tenetur, cum quibusdam contra commune
 opi. conclusiones quatuor. cap. 16. num. 3
 Accusanti præmium designatum intelligitur si probauerit.
 cap. 36. num. 2
 Accusatione pendente non enudatur accusatur sua dignita-
 te. cap. 87. num. 26
 Accusatione pendente oneratur fama accusati. ca. 87. nu. 25
 Accusatione pendente non enudatur accusatus sua dignita-
 te. cap. 87. num. 26
 Accusatione pendente oneratur fama accusati. cap. 87. n. 25
 Actio personalis an iure canonico præscribatur sine titulo
 & cum mala fide. arduum certamen. cap. 76. nu. 1
 Actiones temporales præscribuntur etiam à sciente. cap. 55.
 num. 24

Actiones temporales præscribuntur etiam contra clerico s,
 & contra ecclesias. cap. 55. num. 25
 Actor licet fundet intentionem suam de iure, tamen non po-
 test incipere ab executione. cap. 87. num. 13
 Actor qui suam intentionem fundat de iure, an possit incipe-
 re ab executione. cap. 85. num. 11
 Actor licet fundet intentionem suam de iure tamen non po-
 test incipere ab executione. cap. 87. nu. 13
 Actor si fundat suam intentionem de iure, tunc reo incumbit
 onus probandi cum communi opi, quod intellige in peti-
 torio. cap. 86. nu. 8
 Actor fundans intentionem suam de iure & si nihil probet,
 obtinebit in petitorio. nu. 1. & nu. 2. cap. 85. nu. 1
 Actor licet fundet suam intentionem de iure, non obtinebit
 in possessorio contra eum, qui diu fuit in possessione sine
 uitio. cap. 85. nu. 7
 Actor qui fundat suam intentionem de iure an possit posse-
 sorem turbare, aut spoliare. cap. 85. nu. 8
 Actoris implementum semper præcedere debet. cap. 93. nu. 7
 Actor qui fundat intentionem suam de iure, & si nihil pro-
 bet, obtinebit et in possessorio. cap. 85. nu. 5
 Adam pater hominum. cap. 41. nu. 13
 Aditio hereditatis præsumitur. cap. 61. nu. 8
 Admonere fratrem contra rempublicam peccantem, an te-
 neamur ante denunciationem. cap. 16. nu. 4
 Admonere fratrem ubi periculum est, an teneamur? ardua.
 quæst. cap. 16. nu. 17
 Adulatores principum humano generi pestis nocentissima.
 in præsa. num. 4
 Adulteram occidi leges iubentes sunt iniusta. cap. 8. nu. 49.

I N D E X

Adultera se prodere non tenetur quando id utile fore desperat. cap. 48. nu. 25.
Adultera filium adulterinum ut absteat à patris putatiui hereditate, an teneatur suadere? cap. 48. nu. 26
Adulter qui filium genuit, an restituere marito aliquid teneatur. cap. 48. nu. 31
Adultera an restituere teneatur quod adulterinus capit ex hereditate patris putatiui. cap. 48. num. 34. estq; ard. q.
Adultera an restituere teneatur quod adulterinus filius ex bonis patris putatiui percepit, ard. q. cap. 48. nu. 39
Aetas aurea. cap. 41. nu. 33
Aequale nihil. in præsa. num. 21
Aequalitas inter homines an esse expediat. in præsa. nu. 23.
Afflictio non autem pœna esse potest culpa cessante. cap. 55. num. 19.
Alexandri magni & similium belligerandi occasio & calor notatur. cap. 10. num. 9
Alexandri historia & tyrannis. in præsa. nu. 7
Allegationi si iubeatur stari, suppletur si probauerit ca. 36. num. 3.
Alimentorum transactio an longo tempore firmetur, noua opinio. cap. 64. nu. 21
Alimentorum fauore an modus deficiens desinat nocere. cap. 93 nu. 27.
Alimenta à patre filio data, si is prodegit, an pater iterum alere cogatur? ardua. q. cap. 35. nu. 14
Alimentorum fauore facile præsumitur obligatio in futurum etiam ex præstatione non diuturna cum communi. cap. 84. num. 42.
Ambasciatores iure naturali & gentium, non ciuili utuntur. cap. 51. num. 35.
Amor sui, cap. 42. num. 7
Anaxagoræ historia, & sententia. in præsa. nu. 74
Angelus quid significet. in præsa. nu. 138
Animus soli Deo notus, cap. 58. num. 6
Animas rebus præferenda. cap. 41. num. 14
Animas mortales, esse, qui falso crediderint. in præsa. nu. 65
Animas in cælum redituras asserentes. in præsa. nu. 72
Animus hominis solis indicijs colligitur. cap. 52. nu. 4
Animalium innocens natura erga eiusdem speciei animalia. cap. 41. nu. 32
Animas esse igneas. in præsa. num. 73
Animus distinguit maleficia. cap. 19. nu. 5
Animalium tam ratio nobilium quam brutorum, siue terrestriam, siue uolucrum, siue aquatiliam, uariarum tam appetituum ac inclinationum quam actionum & operationum uera causa. cap. 21. num. 14
Animalium uarij appetitus & actiones. cap. 21. nu. 16
Animalia non solent nocere animalibus suæ speciei, fallit in homine. cap. 21. nu. 25
Animal non sequit in alterum animal eiusdem speciei. ca. 24. num. 4.
Animalium peritiam. cap. 21. num. 18
Animarum præstationum præscriptio diuersis regulis nititur quàm rerum corporaliu noua declar. ca. 83. nu. 31
Annua præstationes an inducant obligationem in futurum, ardua. q. cap. 83. nu. 1
Annua præstationes an ex causa obligatoria facte uideantur, statur coniecturis. cap. 84. nu. 30
Annua præstationes faciunt per longum tempus præsumi

titulum allegatum etiam si contra allegantem esset præsumptio iuris, contra Iaf. Riminal. Balb. & Alciatum. cap. 84. nu. 39
Annua præstationes geminatae decies si uniformes sunt ex debito non ex gratia facte præsumuntur, contra plures. cap. 83. nu. 11
Annuarum præstationum præscriptio 30. uel. 40. annorum contingit, nec enervatur licet probetur causam obligatoriam nunquam interfuisse, cum Cona. rub. contra multos. cap. 83. num. 33
Annua præstationes non faciunt præsumi obligationem in futurum, si non allegetur. cap. 84. num. 43
Annua præstationes cum ut in futurum quoque fiant tempore ius acquiritur & inducitur, an id contingat præscriptio, an consuetudine, an alia ratione, ardua pugna. cap. 83. nu. 28
Appellatio à legato superioris ad eius iurarium interdum fit. cap. 31. nu. 22
Appellationem denegans in causa capitali, an capitaliter puniatur. cap. 18. nu. 25
Appellationi potest renuntiare damnatus etiam criminaliter. cap. 41. nu. 11
Appellare an possit quis pro paupe re non appellante. ca. 41. num. 9
Appellare permittitur etiam ob modicum præiudicium. cap. 41. nu. 16
Appellare regulariter alter pro altero non potest. cap. 41. num. 10
Arist. impia sententia. in præsa. nu. 6
Arg. de toto ad partem. ca. 27. nu. 8
Armatorum ordines ab ecclesia probantur. cap. 48. nu. 105
Arma quando placeant Deo. cap. 47. nu. 105
Augustini & d. Thomæ locus declaratus. cap. 20. nu. 31

B

BANNITVS an testetur. cap. 96. nu. 6
Bastardus idem est quod naturalis. cap. 14. nu. 102
Bellum iniustum quo ad principes, non esse iniustum quo ad milites, egregia & noua declaratio. cap. 9. nu. 16
Bellorum tempore urbs cuius expensis muniri debeat. ca. 6. num. 3
Bellorum impense quando per principem fieri debeant. ca. 6. num. 2
Bellum indici non posse infidelibus contra naturam peccantibus. ardua. q. cap. 24. num. 1
Bellum ius gentium non induxit sed belligerandi occasionem. cap. 9. nu. 7
Bellorum tempore ciues principem sequi suis expensis non tenetur, & quid in uasallo respectu domini, & quid si princeps non habeat idoneos redditus. cap. 6. nu. 4
Bellorum calamitas. cap. 9. nu. 8
Bellum iuris gentium est non dispositiue sed occasionaliter. cap. 9. nu. 5.
Bello iniusto capta capientium fiunt, contra nouiss. cap. 10. num. 2
Bellum inducit nequitia. cap. 10. nu. 6
Bellorum mala. cap. 10. nu. 7
Bellum contractibus simillimum quo ad acquisitiones. ca. 9. num. 17

Bellum

- Bellum iniustum si sit publicè indictum tribuit dominium etiã principibus, egregia decla. id tamen dominium est reuocabile.* cap. 9. nu. 19
- Bellum an utrinq; iustum esse possit.* cap. 9. nu. 15
- Bonus quisque præsumitur.* cap. 7. nu. 3
- Bona fides præsumitur.* cap. 7. nu. 2
- Bona fides an sit alleganda.* cap. 7. nu. 11
- Bona aut mala fides quo ad præscribendum non admittunt medium. Dubietas inculcata non differt à bona fide, quo ad præscribendum, talis dubietas non impedit præscriptionem inchoari non magis quam inchoatam perfici.* cap. 77. num. 6
- Bonam fidem post causam conclusam allegari, sat est.* cap. 7. num. 13
- Bonam fidem implicitè allegari sat est.* cap. 7. nu. 12
- Bona fides ut allegetur an requiratur? ardua. q. ca. 7. nu. 14.*
- Bona fides orta etiam ex iusta causa sufficit ad præscribendum.* cap. 78. nu. 4
- Bona fides in præscriptione immemoriali, an sit necessaria, ardua quæst.* cap. 79. nu. 19
- Bona fides præsumitur ex longa possessione.* cap. 79. nu. 17
- Bona fides an præsumatur titulo deficiente; ardua. quæst.* cap. 79. nu. 15
- Bona fides ad usucapionem uel præscriptionem posituè non requiritur. contra Doct.* cap. 77. nu. 12
- Bonorum pos. contra tab. est remedium rescissorium, & aliquando declaratorium.* 107. nu. 37
- Bona fides præsumitur.* cap. 81. nu. 4
- Bona fidei possessor quis dicatur.* cap. 77. nu. 17
- Bona aut mala fides soli Deo certò nota.* cap. 81. nu. 3
- Bona fides orta etiam ex iniusta causa, cæteris habilibus sufficit ad præscribendum.* cap. 77. nu. 9
- Bonam inter & malam fidem, an medium esse possit, egregia. quæst.* cap. 77. nu. 1
- Bona fides orta ex iniusta causa, an sufficiat ad præscriptionem, ardua. quæst.* cap. 81. nu. 8
- Bona cuiusq; cuius ut probentur.* cap. 40. nu. 4
- Bona fides non est necesse ut probetur.* cap. 7. nu. 9
- Bona fides requiritur ad præscriptionem.* cap. 7. nu. 1
- re cum communi opi. contra Paul. Castren. & Marcum Mant.* cap. 26. nu. 17
- Causa præsumitur in principe etiam contra ius diuinum dispensante.* cap. 26. nu. 30
- Causa iusta quæ præsumitur in principe, an admittat probationem in contrarium? egregia. q.* cap. 26. nu. 28
- Causa iusta præsumitur in principe.* cap. 25. nu. 17
- Censum annuum habens super re, quæ post alienatur, an agere impeditus dicatur. not. q.* cap. 60. nu. 16
- Cælestia signa duodecim.* cap. 21. nu. 15
- Cælestia sydera habent potestatem & uim influendi in animalia cuncta.* cap. 21. nu. 17
- Cælestia & terrestria omnia operantur cogente natura præter hominem, qui operatur ex libero arbitrio.* ca. 21. n. 19
- Cæci testamentum olim ualebat licet non inciperet ab heredis institutione contra communem, idem etiam hodie contra communem.* cap. 103. nu. 10
- Cæcus inter liberos sine regulari solennitate testatur cum communi contra quam plures.* cap. 103. nu. 11
- Cæcus non prohibetur esse Doctor uel testis.* cap. 103. n. 17
- Cæcus non testatur nisi cum obseruatione sua peculiari.* cap. 103. nu. 9
- Cæci testamētū minus solēne ualet i. 17. casibus. c. 103. n. 15*
- Cæci codicillus iure regio tantam solennitatem requirit quā tam testamentum per. l. iij. tauri.* cap. 103. nu. 14
- Cæci codicillus etiam iure communi requirit tantam solennitatem quantam testamentum, cum communi. contra quā plures.* cap. 103. nu. 13
- Christi in genus humanum beneficia.* in præsa. nu. 27.
- Charitatum subsidium quando exigatur.* cap. 8. nu. 3
- Christus dominus noster an habuerit in toto orbe dominium temporale ut homo.* cap. 21. nu. 2
- Christi in genus humanum beneficia.* in præsa. nu. 28
- Charitas bene ordinata incipit a se ipso.* cap. 13. nu. 3
- Ciceronis grauis sententia.* cap. 8. nu. 6
- Citationes princeps an tollere possit.* cap. 18. nu. 2
- Citationis omissio ex causa fit.* cap. 31. nu. 8
- Ciues an digniores quā municipales.* in præsa. nu. 131
- Et uide uers. uasallus.*
- Ciuem deserere culpatum licet.* cap. 13. nu. 15
- Ciues respectu populi non est ut pars respectu totius, contra nouissimos.* cap. 13. nu. 2
- Ciues tempore periculi an unum ciuem deserere possint.* cap. 13. num. 13.
- Ciuem male tractatū à domino princeps superior eximere potest, etiam non requisitus.* cap. 8. nu. 18
- Ciuius principe moderatam seuitiam an inferri liceat. ardu. quæst.* cap. 8. nu. 17
- Ciues regē etiam habentes dicuntur ingenui & possunt esse testes in causa regis.* cap. 8. nu. 16
- Clausula ex certa scientia an inducat plenitudinem potestatis.* cap. 26. nu. 3
- Clerici monachis quare honoribus præferantur in præsa. n. 95*
- Clericus interdum potest aduocare.* cap. 31. nu. 29
- Clericus uel ecclesiasticus ut quis fiat?* cap. 105. nu. 51
- Clericus boni patrimonialia potest adseruare & de bonis ecclesie se alere.* cap. 105. nu. 9
- Clericorum uel religiosorum iure uaria persone utuntur.* cap. 105. nu. 46
- Clericus habens opulenta salaria an præsumatur quæsisse de bonis*

I N D E X

- bonis ecclesiæ. cap. 105. nu. 10
 Clerici hæreses capiens poss. sua authoritate an puniatur. cap. 105. nu. 14
 Clerici hæreses repertus in possessione, an sit spoliandus, c. 105. nu. 17
 Clericus an usufructuario an uero usuuario æquiparetur. cap. 105. nu. 19
 Clericus si mutuo dat pecuniam cuius ea præsumatur. c. 105. nume. 11
 Collationes ciuium explicationem præsentem & seruitutem futuram inducunt. cap. 8. nu. 8
 Collegium nihil capit ex toto. cap. 102. nu. 6
 Compensatio non fit ex obligatione præscripta. cap. 53. n. 15
 Communia sunt terra, aer, aqua. cap. 51. nu. 13
 Commodatarij an sint immunes à secularibus gabellis. c. 105. nu. 45
 Concilij decreta alterat interdum episcopus. cap. 31. num. 5
 Concubina præsumptio que sit ex bonis amasii. ca. 105. n. 29
 Condemnatus danatque ad metallum iure communi non testatur contra nouiss. cap. 96. nu. 3
 Conditionalia nil ponunt in esse. cap. 60. nu. 13
 Condicio negatiua non nubendi alteri quam mercatori an re feratur ad primas nuptias, ardua. q. cap. 30. nu. 17
 Condicio illa, ei qui primus metam attigerit, præmium dabitur, si ex decem currentibus duo anteriores pariter metam attigerunt, an impleta uideatur. egregia. ca. 91. nu. 5
 Conditionem non inducit uax si, quando per eam eximitur quod inerat à iure. cap. 39. nu. 19
 Condicio illa, ei qui primus ex decem currentibus metam attigerit præmium dabitur, an si duo anteriores pariter metam attigerunt, sicque certamen sit repetendum defecta uideatur quo ad omnes demptis illis duobus anterioribus, ut sic ab illis tantum non etiam à reliquis tardioribus sit certamen repetendum. egregia. cap. 92. nu. 1
 Condicio nubendi arbitrio alterius adeo reijcitur ut nec illius uoluntatem requirere teneamur nedum sequi, contra mentem Petri, Cyni, Pauli, & Cornei. cap. 94. nu. 15
 Conditionum alia suspensiuæ sunt, alie resolutiuæ. ca. 99. n. 2
 Condicio deficiens quando stat per casum nocet. ca. 93. n. 20
 Condicio illa equo qui primus metam attigerit præmium dabitur, non uerificatur in equo, qui sine seffore primus metam attingit in ludo equestri. contra communem opin. cap. 91. nu. 4
 Condicio pendens ex facto nostro per uoluntatis declarationem deficit, nec est locus penitentia si aderat substitutus. cap. 94. nu. 4
 Conditione in omni quod per me stat mihi nocet. ca. 93. nu. 8
 Condicio deficiens quando stat per tertium in cuius persona est condicio implenda, non nocet. cap. 93. nu. 15
 Condicio deficiens quando stat per casum nocet, licet dotis nomine legetur. cap. 93. nu. 21
 Condicio illa, si opus infra biennium factum non fuerit, ante biennium etiam cum effectu impletur cum primum certum esse ceperit infra residuum termini opus perfici non posse contra communem. cap. 95. nu. 1
 Condicio si nupserit sub qua mulieri fuit legatum relictum si semetipsa declarat nolle se nubere, an defecisse uideatur irreparabitur dubia quaest. cap. 94. nu. 9
 Conditionis implementum licet pendeat. ex facto promissoris tamen post conditionem existentem non semper spectatur dies. cap. 95. nu. 7
 Condicio deficiens per casum contingentem in persona implere debentis nocet, si est mixta condicio. cap. 93. nu. 10
 Condicio deficiens quando stat per tertium in cuius persona condicio non erat implenda an noceat. cap. 93. nu. 16
 Condicio si stichum non dederis decem dato quando impleta uel defecta uideatur. cap. 95. nu. 6
 Condicio si deficit facto implere debentis, deficit relictum. cap. 93. nu. 6
 Conditionalia nihil ponunt in esse. cap. 55. nu. 6
 Condicio casu deficiens, an noceat quando testator alias erat relicturus. cap. 93. nu. 23
 Conditionem illam si nupserit, non tenemur implere infra triennium, cum multis contra communem. cap. 94. nu. 6
 Condicio nubendi semel repudiata & si postea impleatur nihil prodest, contra nouissimos. cap. 94. nu. 10
 Conditionis uerba formaliter intelliguntur cum agitur de lucro captando. cap. 91. nu. 3
 Conditionem nubendi mulier si semel declarauerit se nolle implere, & si postea peniteat, nihil agit, tam in hereditate quam in legato contra Alex. & Decium. cap. 94. nu. 12
 Condicio mixta deficiens per casum non nocet ecclesiæ. ca. 93. num. 28
 Condicio si nupserit arbitrio alterius non designata persona, cui nubendum esset, reijcitur etiam de ademptione, non secus quam de datione cum Emanu. contra Aymo. ca. 94. nu. 18
 Condicio potestatiua implenda est quam primum potest. cap. 94. nu. 7
 Condicio mixta si deficit per casum deficit relictum, secus si deficit per eum in cuius persona erat implenda. cap. 93. nu. 3
 Condicio defecta nocet per casum contingentem in persona implere debentis. i. honorati. cap. 93. nu. 9
 Condicio non nubendi usque ad annum decimum quintum reijcitur, contra Areti. cap. 94. nu. 20
 Condicio deficiens quando stat per testatorem non nocet. cap. 93. nu. 19
 Conditionem si legatarius implere non recusat sed tantum moratur, non perditur legatum quando condicio erat casualis uel mixta. cum nouiss. contra communem. cap. 94. nu. 13
 Condicio deficiens non nocet, quando per implere debentem stetit ex post facto. cap. 93. nu. 13
 Condicio nubendi de fratrum consensu sorori apposita in relictio etiam uoluntario reijcitur, cum Emanu. contra Pal. Rub. cap. 94. nu. 16
 Condicio si uolet, suspendit relictum & impedit transmissionem. cap. 93. nu. 11
 Condicio deficiens quando per me stat, nocet, & etiã in libertate. cap. 93. nu. 12
 Condicio illa ei qui primus metam attigerit, præmium dabitur, non uerificatur in equo metam attingente sine seffore. egregia. q. cap. 91. nu. 1
 Condicio si nupserit, an per uoluntatis declarationem deficiat irreparabiliter, egregia quaestio. cap. 94. nu. 1
 Condicio illa, qui primus metam attigerit, præmium feret in ludo equestri non est potestatiua, contra nouiss. cap. 91. nu. 2
 Condicio interpretatiuè tantum impleta, quam actionem producat.

producat, noua declaratio. cap. 94. nu. 12
 Conditio casualis deficiens per casum nocet. cap. 93. nu. 22
 Conditio deficiens quando stat per oneratum nunquam nocet. cap. 93. nu. 17
 Conditio potestatiua non est necesse ut quam primum potest, impleatur in hereditate. cap. 94. nu. 8
 Conditio deficiens quando per implere debentem stetit, quia inhonesti, non nocet. cap. 93. nu. 14
 Conditio nubendi de consensu alterius non designata persona cui nubendum sit, reijcitur, cum Emanu. contra Aym. cap. 94. num. 17
 Conditio nubendi alterius arbitrato reijcitur, siue accipiat pro libera illius uoluntate, siue pro arbitrio boni uiri. cum comm. cap. 94. nu. 14
 Conditio potestatiua deficiens per casum, nocet aliquando. cap. 93. nu. 24
 Conditione de opere intra diem certum faciendo non uere, sed interpretatiue, existente, tunc licet pena ante finem termini peti possit, tamen concessa prorogatione peti non poterit ante terminum, nec etiam postea &c. cap. 95. n. 2
 Conditione defecta an dies sp. Etetur. cap. 95. nu. 12
 Confessio illa, occidi, sed ad meam defensionem an scindi possit, ardua. q. cap. 2. nu. 8
 Conscientiam sequi tenemur in criminalibus contra probationes processuales in foro animæ, estque ardua. q. idem in foro contentioso, & est ardua. q. idem in causa ciuili, estque ardua. q. cap. 14. nu. 12
 Conscientiæ foro tenetur hæres tacitam fidem accommodans, si se fisco non deserit contra nouis. cap. 102. nu. 24
 Conscientiam an processus probationes sequi debeamus? ardua. q. cap. 14. nu. 1
 Conscientiæ foro tenetur se deserere tacitam fidem accommodans, licet iurasset taciturnitatem contra nouis. ca. 102. nume. 24
 Conscientiæ in foro liber est, qui actionem personalem præscripsit cum bona fide. cap. 74. nu. 4
 Consensus reuocabilis non impedit pænitere. cap. 29. nu. 8
 Conscientiæ in foro, an pænna ipso iure imposita debeat, ardua. q. cap. 28. nu. 4
 Conscientiæ in foro an retineatur relictum in minus solenni uoluntate. cap. 28. nu. 6
 Consensus episcopi in unione præsumitur ex longo tempore. cap. 61. nu. 25
 Consensus præsumitur post longum tempus. cap. 61. nu. 9
 Consensu coniecturato obligamur. cap. 53. nu. 8
 Consensus domini in pacto futuræ successionis non præsumitur ex longo tempore, noua opi. ca. 64. nu. 18
 Consensus non solis uerbis, sed & alijs modis conijcitur, cap. 62. nu. 14
 Consensus quid sit. cap. 62. nu. 9
 Consensus patris præsumitur post longum tempus ad ualidandum filij contractum. ca. 61. nu. 12
 Consequentiam remouet differentia inter equiparandos. ca. 47. nu. 8
 Consequentia ut cesset, sufficit una uarietas. cap. 37. nu. 7
 Consequentia ut cesset sufficit dare unam differentiam. cap. 106. nu. 6
 Constitutiua donatio. cap. 5. nu. 27
 Constitutiua non fit post obligationem præscriptam contra doctores. cap. 53. nu. 16

Conscientiæ in foro opinio facientis inspicitur. ca. 57. nu. 11
 Consuetudo eximens laicos ab decimarum præstatione, an sit tolerabilis. cap. 89. nu. 9
 Contractus sunt informes inter extraneos à iurisdictione populos, principes, priuatosque homines, inter quos omnes nudæ conuentiones & naturales obligationes efficaces sunt. cap. 51. nu. 34
 Contractus cum principe initus, an remaneat in terminis iuris communis. ard. q. cap. 45. nu. 16
 Contractus quando in scriptis fieri dicatur, ardua. quæstio. cap. 28. nu. 22
 Contumacia una aggrauat sequentem. c. 31. nu. 38
 Contrahentium tam amittens, quam lucrans consentire dicuntur. cap. 52. nu. 19
 Creditor pecuniam creditam si petere negligit, an uideatur remittere. cap. 76. nu. 5
 Credulitas sufficit ad adendum. cap. 77. nu. 4
 Culpa est miscere se rei ad se non pertinenti. cap. 19. nu. 7
 Credulitas nimia uitio datur. ca. 80. nu. 3

D

DANDI causa expressa in præcedentibus dationibus uideatur repetita in sequentibus. ca. 83. nu. 7
 Damnatus ad mortem naturalem, uel ciuilem hodie iure regio non perdit testamenti factionem. cap. 96. nu. 4
 Damnatus in carcerem perpetuum an testetur. ca. 96. nu. 5
 Dapifer ergo fur. cap. 105. nu. 25
 Datum simpliciter an donatum uideatur. cap. 83. nu. 8
 Datum simpliciter donatum uideri potest, si adest aliqua coniectura donationis. cap. 83. nu. 6
 Debitor ipsum debitum possidere uidetur. ca. 76. nu. 3
 Debitor & fideiussor quando quis esse possit. ca. 33. nu. 6
 Decima consuetudine an tolli possint, uel minui. ardua. quæstio. cap. 89. nu. 8
 Decimas an laicus possit præscribere, ardua. q. cap. 89. nu. 6
 Decimas quando eas laici habent, an alienare possent, ardua. quæstio. cap. 89. nu. 2
 Decimæ præscribi possunt à laico contra laicum nu. 3. cum cõmuni opinione. cap. 89. nu. 3
 Decimas quando eas laici habebant, an alienare possent. ardua. q. cap. 89. nu. 2
 Decimarum possessione si laicus à laico spoliatur restituendus est, cum multis contra multos. cap. 89. nu. 5
 Decimæ quo iure debeantur, ardua. q. cap. 89. nu. 1
 Decimarum præstandarum libertas, quo tempore præscribatur. cap. 89. nu. 10
 Decimæ an possint præscribi tempore in memoriali. cap. 89. nume. 7
 Decimarum possessione laicus spoliatus an sit restituendus, cap. 89. nu. 4
 Decimas an laicus possit præscribere, ardua. q. ca. 89. nu. 6
 Decimas an possit laicus præscribere tempore immemoriali. cap. 89. nu. 7
 Decimarum præstandarum liberi & exempti quare esse intelligantur nonnulli monachorum. ca. 89. num. 11
 Decimarum præstandarum libertas quo tempore præscribatur. ca. 89. nu. 10
 Decimæ quo iure debeantur, ardua. q. cap. 89. nu. 1
 Decimarum possessione laicus spoliatus an sit restituendus. cap.

I N D E X

- cap. 89. nu. 4
Decimæ præscribi possunt à laico contra laicum. cum communi opi. ca. 89. nu. 3
- Decimarum possessione si laicus à laico spoliatur restituendus est, cum multis contra multos.* cap. 89. nu. 5
- Decimæ cōsuetudine an tolli possint, uel minui. ardua, quæst.* cap. 89. nu. 8.
- Declaratio. l. lūij. Tauri.* cap. 104. nu. 2
- Declaratio. l. ij. tit. delos alcaldes, libr. ij. ordi.* ca. 103. nu. 18
- Declaratio. l. ij. tit. xv. lib. ij. ordi.* cap. 103. nu. 2
- Declaratio. l. fi. tit. iij. lib. v. ordi.* cap. 104. nu. 5
- Declaratio. l. ij. tit. xv. lib. ij. ordi.* cap. 103. nu. 4
- Declaratio. l. ij. tit. xv. lib. ij. ordi.* ca. 103. nu. 8
- Declaratio nihil denuo inducit.* cap. 8. nu. 46
- Declaratio de lege fi. & d. l. xxij.* cap. 102. nu. 23
- Declaratio. l. ii. tit. xv. lib. ij. ordi.* cap. 103. nu. 12
- Declaratio. li. tit. iij. lib. v. ordi. & l. ix. titulo delas donaciones, eodem lib.* cap. 104. nu. 7
- Declaratio. l. ij. tit. delos alcaldes lib. ij. fori ordin.* cap. 102. nu. 2
- Declaratio. l. ij. & iij. tit. ordi.* cap. 102. nu. 2
- Declaratio. l. finalis titulo delas ganangias libro v. ordinam.* cap. 104. nu. 6
- Declaratio. l. lv. Tauri in* cap. 104. nu. 1
- Declaratio. l. fi. tit. ij. lib. v. ordi.* cap. 102. nu. 20
- Decretum præsumitur rite & recte interpositum.* cap. 39. nu. 16
- Decretum omnia solennia præsumuntur præcessisse, licet pro forma exigentur.* cap. 39. nu. 14
- Decretum iudicis solennia præcessisse præsumuntur.* cap. 39. nu. 5
- Decretum interfuisse aliquando præsumitur.* cap. 39. nu. 7
- Decretum iudicis præsumitur habuisse præambulam cause cognitionem.* cap. 39. nu. 4
- Defensio est iuris naturæ.* ca. 24. nu. 11
- Defendere tenetur homo priuatus alterum hominem priuatum de iure diuino, naturali, canonico, & ciuili.* cap. 41. nu. 22
- Defensio an tollatur per statutum iubens ut occidens quomodo docunque & qualitercunque occidatur. ardua. q. cap. 36. nu. 5*
- Defensio prius competit magistratibus, deinde etiam reliquis.* cap. 41. nu. 23
- Definitio præscriptionum & usucapionum.* ca. 51. nu. 7
- Defensio homini ab altero homine debita est.* cap. 41. nu. 34
- Defensionis naturalis loco successit defensio artificialis, seu iurisdictionalis.* cap. 41. nu. 36
- Defensio competit cuilibet de populo, quando ipse magistratus iniuriam inferebat.* cap. 41. nu. 24
- Defendere subditos incumbit magistratibus de iure diuino, naturali, & positiuo.* cap. 41. nu. 20
- Defensio sit aut ui iurisdictionis, aut ui naturalis defensionis.* cap. 41. nu. 19
- Defendere res nostras an etiam cum nece alterius liceat.* cap. 2. nu. 5
- Defensionem princeps an tollere possit. ardua. q.* cap. 18. numero 1
- Defensio licita.* cap. 57. nu. 10
- Defendendi corporis causa alium occidere licet.* cap. 18. nu. 4
- Defensionis commendatio.* cap. 49. nu. 8
- Defendendi honoris causa licet occidere.* cap. 18. nu. 13
- Defensionis necessaria causa occidere licet, non aliter.* ca. 18. nume. 6
- Defendendarum rerum causa occidere licet.* ca. 18. nu. 5
- Defendere se tenetur princeps etiam cum nece aggressoris, reliqui possunt sed non tenentur.* cap. 18. nu. 7
- Defendere me possum etiam cum nece aggressoris licet is esset ad regimen publicum necessarius iure poli, contra theologos, idem iure fori contra eosdem.* cap. 18. nu. 8
- Defensio inculcata est licet quis fugere possit.* capitulo 18 numero 14
- Defensionis causa occidere licere aggressorem etiam iure poli contra Gersonem.* cap. 18. nu. 11
- Defensio est iuris naturæ.* cap. 18. nu. 3
- Defensio inculcata non est in rustico, uel clerico quando poterant tutè fugere.* cap. 18. nu. 20
- Defensio inculcata quando uideatur.* cap. 18. nu. 21
- Defensio ex causa nobis tollitur.* cap. 31. nu. 9
- Delictum delicto accedens aggrauat.* cap. 31. nu. 37
- Delictum extra fines regni commissum an puniatur.* cap. 8. numero 13
- Delicto futuro qui non obuiauit, ut puniatur.* capitulo 16 numero 16
- Delicta an pari compensatione tollantur.* cap. 18. nu. 44
- Delicta puniuntur etiam post partis indulgentiam.* cap. 18. numero 6
- Delinquens sponte sua plecti uidetur.* cap. 19. nu. 8
- Delinquens sponte sua puniri uidetur.* cap. 26. nu. 23
- Demonæ, non homines sunt appellandi, qui uitia induunt uirtutum nominibus.* cap. 8. num. 5
- Denuntianti quando credendum sit.* cap. 80. nu. 8
- Denunciare in foro contentioso canonico an quis teneatur, ut priuati damno obuietur, ardua. q. et quid de iure ciuili alia. q. ardua.* cap. 16. nu. 6
- Denunciare & obuiare periculo priuati non tenemur in foro contentioso canonico contra communem opin. nec in foro ciuili contra communem, nec in foro conscientie contra comm. opin.* cap. 16. nu. 13
- Deportatus et similes non possunt facere testamentum cum communi.* cap. 96. nu. 1
- Deportato hæreditas data, defertur legitimis hæredibus testatoris cum communium contra Accur, Guil. Rai. Butri et alios.* cap. 102. nu. 3
- Dei reuerentia commendatur.* cap. 31. nu. 42
- Deum nullus mortalium uidet.* in præf. nu. 114
- Deus præmium & pœnam probè dispensat.* in præfatione numero 83
- Deus olim mundum per se ipsum regebat.* in præfatione numero 109
- Deus cunctis humanis præest, & cunctorum author est.* in præf. nu. 110
- Dei non minore, aut maiore cura regitur domus familie cuiusq; pauperis quàm unius magni regis.* capitulo 41 numero 42
- Deus malum facere nequit.* cap. 51. nu. 65
- Dei prouidentia mundus non solum in uniuersis, sed & in singulis regitur.* cap. 51. nu. 70
- Deus dedit omne quod habemus.* cap. 11. nu. 2
- Deus prouidet & consulit non solum uniuersis, sed etiã singulis rebus.* cap. 21. nu. 13
- Deus

- Deus mundum gubernat. cap. 20. nu. 3
 Deus an facere possit ut malum non sit, creaturam non diligere creatorem suum. cap. 27. nu. 12
 Dei providentia & concurrentia qualis sit respectu cunctarum rerum. cap. 21. nu. 21
 Dei à providentia & iustitia alienum, unum hominem mundi totius esse imperatorem. cap. 21. nu. 23
 Dei providentia & voluntate omnia fieri rectissimo ordine, etiam si inordinata nobis videantur. cap. 27. n. 6
 Dei arcana scrutari an liceat. cap. 27. nu. 5
 Dei providentia mundus regitur. cap. 51. nu. 69
 Deo auctore omnia fieri, quo sensu accipiendum. in præfatio. numero 111
 Deus dat omnem potestatem. cap. 51. nu. 61
 Dei qualis potestas circa animorum uarietatem. contra nouis. cap. 9. nu. 6
 Dignior qui potentior in præf. nu. 32
 Dignus ad officia publica quis intelligatur. cap. 43. nu. 13
 Dignitas pendet ab hominum opinione. in præf. nu. 85
 Dignior est, qui digniori loco præest. in præf. nu. 128
 Dignior est is cui princeps magis fauet. in præf. nu. 135
 Dispensare ex iustitia est opus necessitatis, non uoluntatis, contra nouis. nec cum quibusdam tantum, sed cum omnibus fieri debet, qui in eadem causa fuerint. cum nouis. nec in quibusdam tantum casibus, sed in omnibus in quibus par ratio inueniatur. cap. 25. nu. 8
 Dispensare ex gratia principibus non licet, nisi quatenus expressim, uel tacite, uel uerosimiliter sibi fuerit à populo. cap. 25. nu. 4
 Dispensationis quæ utilitas. cap. 25. nu. 6
 Dispensat episcopus cum statutis ecclesiæ. capitulo 25. numero 30
 Dispensatio superioris præsumitur facta ex iusta causa, aliud in inferiore. cap. 25. nu. 28
 Dispensare circa leges tenentur omnes principes, et magistratus secundum ueram uocis significationem. cap. 25. nu. 3
 Dispensatio alia ex gratia, alia ex iustitia. cap. 25. nu. 9
 Dispensare commutando testantium dispositionem, an episcopus possit? ardua. q. cap. 25. nu. 26
 Dispensatio ex causa fit ab inferiore quoad legem superioris. cap. 25. nu. 24
 Dispensatur cum iure positiuo. cap. 25. nu. 22
 Dispensari potest ex causa ut exceptio non admittatur. cap. 25. nu. 21
 Dispensatur ex causa ut non fiat citatio. cap. 25. nu. 20
 Dispensare an possit Deus cum præceptis decalogi. egregia. q. cap. 27. nu. 2
 Dispensandi iusta causa quæ sit. cap. 26. nu. 1
 Dispensationis definitio. cap. 27. nu. 3
 Dispensare potest episcopus interdum ut quis duas dignitates ecclesiæ unius teneat. cap. 31. nu. 17
 Dispensatio ex iustitia requirit causam iustam, dispensatio ex gratia nullam. cap. 25. nu. 13
 Dispensare & temperare idem sunt. cap. 25. nu. 7
 Dispensare quid significet. cap. 25. nu. 2
 Dispensatur ex iustitia in his quæ sunt iuris diuini. cap. 25. numero 18
 Dispensat episcopus circa uotum. cap. 25. nu. 29
 Dispensatio ex iustitia fieri potest in his, quæ sunt iuris naturalis. cap. 25. nu. 19
 Dispensare an princeps possit, ardua. q. cap. 25. nu. 1
 Dispensat episcopus ex causa cum iure canonico, non aliis, cap. 25. nu. 23
 Dispensat ex causa episcopus cum penitentia à Papa iniuncta. cap. 25. nu. 25
 Dispensatio ex iustitia est mentalis legis declaratio. cap. 25. num. 11
 Dispensare quando sit uel non sit peccatum. cap. 25. nu. 10
 Dispensans & dispensatus quando peccent, uel non peccent, egregia. q. cap. 25. nu. 16
 Dispensatione ex gratia uti, & rebus suis abuti æquè liberum est principi sine illa causa. cap. 26. nu. 20
 Diuisio huius tractatus. cap. 51. nu. 4
 Diuitiæ pariunt potentiam. in præf. nu. 78
 Diuisio partis primæ. cap. 51. nu. 6
 Diuitiæ conferunt ad maioritatem. in præf. nu. 77
 Diuisio ex diutina separatim possessione præsumitur, etiam si partes essent inæquales, uel ageretur de magno præiudicio, cum multis contra multos. cap. 66. nu. 1
 Diuturnitas temporis facit præsumi etiam ea quæ sunt facti. cap. 81. nu. 12
 Diuturna præstatio etiam lucratiua potest in posterum esse obligatoria. contra Ias. & alios. cap. 84. nu. 35
 Diutina præstationes uniformes annuæ decies geminatæ, & quasi ex debito non quasi ex gratia factæ faciunt præsumi non tantum debitum fuisse in præteritum, sed etiam tantundem deberi in futurum. contra plures Doctores. capit. 83. nu. 10
 Doctor à principe creatus reliquis sublimior habetur. in præf. nu. 136
 Doctores actu legentes præferuntur ijs, qui actu non legunt, in præf. nu. 127
 Dolus an culpa quando in iudice præsumatur. ca. 18. nu. 27
 Domicilium quanto tempore uidetur queri. cap. 61. nu. 20
 Domini ex bonis an famulus ditatus præsumatur. capi. 105. num. 34
 Dominium directum queritur præscriptione currente contra scientem. cap. 53. nu. 11
 Dominium cadit in iuribus & incorporalibus. cap. 51. nu. 2
 Dominium probatur ex possessione contra uolentem. cap. 7. num. 19
 Domini mala fides nocet, licet contractus fiat per procuratorem de iure canonico. cap. 71. nu. 2
 Dominium mobilium, uel se mouentium erat etiam iure primo uo, cap. 87. nu. 23
 Dominium sine præscriptione probatur in actionibus, & in rebus mobilibus. cap. 51. nu. 21
 Dominium iuris gentium secundarij est. cap. 54. nu. 2
 Dominium habere nobiliorem confert ad dignitatem uasallorum, & nobiliores habere subditos confert ad nobilitatem & dignitatem principis. in præf. nu. 26
 Dominium utile præscribit dominus directus. cap. 68. nu. 3
 Dominium ut probetur. cap. 88. nu. 2
 Dominium non præsumitur ex possessione præterita, fallit in iij. casibus, cap. 7. nu. 20
 Dominium an præsumatur ex possessione præterita, ardua. q. cap. 7. nu. 17
 Dominium incidenter agendum probatur, ex possessione. ca. 7. num. 18
 Dominij signa, cap. 57. nu. 14
 Dominium

I N D E X

Dominium directum facilius quævi præscriptione longi temporis, quàm usucapione triennali contra Doctõ. cap. 54. num. 7
Dominium transferatur ne an extinguatur usucapione. ardu. quæst. cap. 54. nu. 10
Dominii probandi modus. cap. 88. nu. 9. & nu. 10
Dominium directum an præscriptione acquiratur. ardua q. cap. 54. nu. 1
Dominium præscriptione quæsitum nobis per principem adimi non possit. contra doctõ. cap. 5. nu. 13
Dominij definitio communiter tradita, notatur. cap. 17. numero 6
Dominium difficulter probatur. cap. 77. nu. 5
Dominus rem suam negligens quando uideatur eam pro derelicto habere. cap. 72. nu. 6
Dominij definitio. cap. 17. nu. 4
Dominium nobis etiam inuitis interdum aufertur. cap. 72. numero 3
Dominij definitio tradita per nouissimos notatur. cap. 13. numero 8
Dominia essent in incerto cessante præscriptione. cap. 51. numero 10
Dominium ut probetur. cap. 51. nu. 17
Dominium est ius. cap. 41. nu. 31
Dominium plene probatur per præscriptionem. cap. 51. numero 19
Dominium præscriptione quæsitum an princeps adimat. cap. 51. nu. 26
Dominium probatur ex possessione contra commodatarium, & depositarium. cap. 7. nu. 20
Dei omnipotentia. cap. 51. nu. 68
Dominium reuocabile sine facto nostro nobis auelli potest. cap. 9. nu. 22
Dominium est etiam in rebus incorporeis. cap. 17. nu. 7
Donare an principes & reges possint res suorum regnorum. ardua q. cap. 4. nu. 1
Donatio post longum tempus præsumitur. cap. 53. nu. 7
Donatio simplex facta præsentis & tacenti an ualeat. cap. 62. nu. 13
Donatio mortis causa fit hodie pacto nudo. cap. 62. np. 11
Donatio causa mortis facta præsentis, & tacenti an ualeat, ardua q. cap. 62. nu. 12
Donandi causa præsumitur, quando alia non apparet. cap. 83. nu. 2
Donatio inter uirum & uxorem non æquiparatur donationi, quam facit pater filio. contra doctõ. cap. 38. nu. 4
Dotandæ filiæ causa an princeps possit ciues collectare? ardua q. cap. 7. nu. 3
Dotis spiritualis causa filiæ dandæ an princeps ciues possit collectare. cap. 7. nu. 4
Dotandæ filiæ causa an princeps sœmina ciues collectare possit, & quid in fratre pro sorore dotanda uel in sorore pro altera sorore. cap. 7. nu. 7
Dubietas non inducit malam fidem, nec impedit præscriptionem. cum multis contra communem. cap. 11. nu. 3
Dubietas quoad præscribendum inducit bonam fidem. cap. 11. nu. 2
Duellum honoris priuati causa an licitum. cap. 49. nu. 21
Duellum an in dubio licitum. cap. 49. nu. 11
Duellum an licitum esse possit? ardua q. cap. 49. nu. 1

Duellum quando illicitum. cap. 49. nu. 14
Duellum inire an liceat ad propriam iniuriam uindicandam, ardua q. cap. 12. nu. 2
Duellum princeps si permittat an peccet. capitulo 49. numero 23
Duellum inter milites quando licitum. contra doctõ. cap. 49. numero 16
Duellum licitum est pro republica, non pro iactantia. ca. 12. num. 1
Duellum illicitum ad rei occulte probationem. cap. 49. nu. 20
Duellum suscipiens an peccet. cap. 49. nu. 22
Duellum patriæ causa inire, an liceat. cap. 49. nu. 24
Duelli definitio improbata. cap. 11. nu. 35
Duellum ob bonum publicum licitum, contra Glo. & nouiss. cap. 49. nu. 15
Duellum ob priuatum honorem inire, an liceat? cap. 49. num. 12
Duelli uera definitio. cap. 41. nu. 36
Duellum inire prouocatus, non tenetur morigerari. cap. 18. num. 15
Duellum inire non licet pro honoris aut rerum defensione. ardua q. cap. 18. nu. 12

E

EBRIETAS inculcata, inculpatum facit quicquid inde sequitur. cap. 19. nu. 14
Ecclesiasticus ut quis sit, ut clericali ordine insignitus sit, necesse non est. cap. 105. nu. 52
Ecclesiæ an præsumatur bona à prælato relicta. cap. 105. nu. 15
Ecclesiastica iurisdictio iustius exercenda quam profana. cap. 51. nu. 55
Ecclesia ex necessitate uendens, non teneatur solennia seruare. cap. 32. nu. 14
Ecclesiæ etiam fauore non potest princeps cum magna regni læsione res regiæ coronæ alienare. contra Doctõ. cap. 5. nu. 24
Ecclesia an habeat fundatam intentionem in bonis à clerico defuncto relictis. cap. 105. nu. 12
Ecclesiæ diu singulis annis solutum non perpetuatur. contra Doctõ. cap. 63. nu. 12
Ecclesia minoribus æquatur. cap. nu. 6
Ecclesiæ res prælatus interdum potest alienare. capitulo 31. num. 18
Ecclesiæ res interdum infeudare non potest inferior. ca. 31. num. 13
Ecclesiæ quod conceditur, Deo quando gratum esse, intelligitur. cap. 5. nu. 26
Ecclesiæ priuilegijs prælatus interdum potest renunciare. cap. 31. nu. 19
Ecclesias non subesse hodie imperatori an iure fiat. cap. 23. nume. 9
Ecclesiasticorum iniustitia turpior quàm profanorū. ca. 51. num. 57
Ecclesiæ consecratio ex longo tempore præsumitur. c. 62. n. 3
Ecclesiæ oppida donare non potest princeps. contra nouiss. cap. 5. nu. 4
Effectus non semper regulatur à sua causa. capitulo. 54. num. 8

- Elementa inuicem conuertuntur. cap. 51. nu. 5
 Elementa an sint quatuor. cap. 59. nu. 8
 Elementa corrumpuntur, & inuicem conuertuntur. cap. 56. numero 8
 Electionis forma. cap. 43. nu. 15
 Electus iustus est in conscientia, si erat dignus licet dignior non deesset. cap. 28. nu. 2
 Eligens dignum omisso digniore bis peccat. cap. 43. nu. 16
 Eligens dignum omisso digniore, an peccet mortaliter. ard. q. cap. 28. nu. 1
 Emancipatio illegitima ualidatur ex longo tempore. cap. 61 numero 16
 Emancipatio post longum tempus praesumitur. cap. 61. nu. 7
 Emancipati praeteritio non reddit testamentum nullum. cap. 107. nu. 38
 Emphyteuticus praesumitur fundus ex longo tempore. ca. 62 numero 1
 Episcopus an populum uendere possit. cap. 43. nu. 23
 Episcopus interdum tertio praedudicat, ut bono communi consulat. cap. 31. nu. 16
 Episcopus interdum etiam olim non tenebatur requirere consensum capituli. cap. 31. nu. 14
 Episcopus interdum punit clericum exemptum. ca. 31. n. 18
 Episcopus interdum potest creari ubi nunquam fuit. c. 31. n. 20
 Equalitas seruanda. cap. 24. nu. 6
 Errorem iuris, inter & errorem facti nil interesse quod ad praescriptionem uel usucap. data paritate terminorum. contra doct. cap. 77. nu. 21
 Errans in iure non ideo est in mala fide, contra doct. & ideo praescribit annis 30. contra eosdem. cap. 77. nu. 16
 Error iuris etiam resistentis non impedit praescriptionem 30. annorum. cap. 77. nu. 15
 Error iuris non impedit praescriptionem de iure civili, si sit praescriptio 30. annor. & quid de iure canon. ca. 77. n. 14
 Error iuris omnino inculpatus an praescriptionem uel usucap. ordinariam impediatur. cap. 77. nu. 22
 Error iuris regulariter impedit praescriptionem etiam si concurrat cum errore facti. contra comm. cap. 79. nu. 3
 Error iuris non inducit malam fidem. contra doct. c. 73. n. 19
 Error iuris difficillimi prodest ad praescriptionem, uel usucap. ordinariam. contra Contrub. cum Medina. cap. 77. nu. 21
 Error iuris an impediatur longi temporis praescriptionem. cap. 77. nu. 13
 Error Iacobi & Aluero. cap. 79. nu. 6
 Errans in iure etiam resistente praescribit annis 30. contra doctores. cap. 77. nu. 18
 Etimologia uocabuli non consideratur. cap. 103. nu. 20
 Evangelica denuntiatio non facit rem corpoream praescriptam restitui. cap. 53. nu. 17
 Evangelica denuntiatio an faciat infectam praescriptionem actionis personalis. ardua. q. cap. 53. nu. 19
 Exemptionis in quasi possessione quando quis esse uideatur. cap. 87. nu. 12
 Exceptio non semper est actionis exclusio. cap. 54. nu. 9
 Exemptionis in quasi possessione quando quis esse uideatur. cap. 87. nu. 12
 Exceptio non numerata pecuniae cessat in mercatoribus. ca. 33. nu. 24
 Exceptio in continenti probanda non comprehenditur in statu exceptionem excludente. cap. 32. nu. 2
 Excellentia facit ut cum prohibitis dispensetur. c. 103. n. 18
 Excommunicatus habet utramque testamenti factionem cum communi. cap. 102. nu. 5
 Excussio cessat in fideiussore de iudicio sistendo. c. 33. nu. 18
 Excussionis beneficium perdit mendax. ca. 33. nu. 16
 Excussio cessat si est notorium quod debitor non est soluendo. cap. 33. nu. 13
 Excussio cessat cum pater fideiubet pro filio. cap. 33. nu. 17
 Excussio omissa non uitiat processum. cap. 33. nu. 19
 Excussionis beneficio potest renunciari. cap. 33. nu. 12
 Excussionis beneficium opponitur contra collegam qui solus administrauit. cap. 33. nu. 10
 Excussio cessat quando fideiubeo pro naturaliter tantum obligato. cap. 33. nu. 14
 Excussio cessat quando principalis est ubi conueniri nequit. cap. 33. nu. 15
 Excussio cessat quando debitor est ualde cauillofus uel rixosus. cap. 33. nu. 21
 Excussio cessat in mercatore, & campore fideiubente. cap. 33. nu. 23
 Excussio cessat quando fideiussor impugnatur per modum exceptionis. cap. 33. nu. 22
 Executio poenae corporalis interdum fit extra locum delicti. cap. 31. nu. 33
 Exemplaris prodigo fieri non potest. cap. 37. nu. 8
 Exemplaris fieri potest et filio naturali. contra comm. c. 107. n. 25
 Exemplaris fieri potest filio spurio contra doct. 107. nu. 27
 Exemplaris utilis est ei cui fit. cap. 107. nu. 35
 Exemplaris fieri potest filijs natis ex damnato coitu. contra doct. cap. 107. nu. 28
 Exemplaris cum sit instituto in minore portione quam legitima, non potest rescindi querela, cum communi contra alteram fere comm. cap. 107. nu. 40
 Exemplaris substitutio fieri non potest muto & surdo cum multis. contra comm. cap. 106. nu. 9
 Exemplaris in sui tantum creatione quam resolutione similis est pupillari. cap. 107. nu. 39
 Exemplaris ualet si fit ex heredato integram legitimam habenti, idem si integram non habeat, sed deminutam uel nil omnino. contra comm. ca. 107. nu. 31
 Exemplaris fuit inducta ad similitudinem pupillaris. c. 107. n. 7
 Exemplaris fieri potest instituto in re aliena. contra comm. cap. 107. nu. 42
 Exemplaris substitutio prodigo fieri non potest, cum multis. contra comm. cap. 106. nu. 8
 Exemplaris fieri potest ei cui diminuta legitima relicta fuit. contra comm. cap. 107. n. 29
 Exemplaris fieri potest ex heredato contra communem cum altera fere communi. cap. 107. n. 1
 Exemplaris fieri non potest muto & surdo. cap. 37. nu. 9
 Exemplaris nec impedit nec resoluit per ex hered. contra communem conclusiones duae. cap. 107. n. 34
 Exemplaris caeco fieri non potest. cap. 103. nu. 16
 Ex heredari an possit impubes. egregia q. cap. 107. nu. 13
 Ex heredatio facta ob hanc causam quod filius per nepotem ex se institutum potest acquirere patris hereditatem, non firmat testamentum de iure communi. noua declaratio. idem iure regio ibidem. cap. 101. nu. 3

F

- FABELLA cuculi. cap. 8. nu. 56
 B Fabula

I N D E X

- Fabularum.* cap. 41. nu. 38
Fabula Orolandi Furiosi. in præfa. nu. 62
Fabula Panthoides. in præfa. nu. 76
Fabula Amadigij. cap. 11. nu. 38
Facetia Anacharsis. nu. 21
Fabula Saturni. in præfa. nu. 39
Fabella luporum & ouium. cap. 13. nu. 5
Fabula bouis & cameli. cap. 21. nu. 31
Fabula fidey. cap. 8. nu. 55
Fabula Dædali. cap. 27. nu. 4
Facti obligatio descendens ab ultima uoluntate est præcisa. cap. 25. nu. 35
Fatorum vis. cap. 20. nu. 7
Facti obligatio descendens à lege est præcisa. cap. 25. nu. 34
Facere non tam uidetur qui iussus parit, quam qui iubet. in præfa. nu. 112
Facti obligatio in iudicijs est præcisa. cap. 25. nu. 31
Facti appellatione non factum etiam continetur. cap. 72. n. 4
Facti obligatio iurata est præcisa. cap. 25. nu. 36
Facti appellatione etiam non facere continetur. cap. 57. numero 12
Falsas margaritas gestans non comprehenditur statuto, quod punit margaritas gestantem. cap. 31. nu. 39
Falsum quod est, nihil est. cap. 77. nu. 11
Fama, probantur antiqua, & uix alio modo. cap. 84. nu. 16
Fama plene probat in antiquis. cap. 84. nu. 15
Famuli ex delicto an dominus teneatur. cap. 35. nu. 8
Fendum ex longo tempore præsumitur. cap. 64. nu. 1
Fendi alienationi dominus ex longa patientia consentire uidetur. cap. 64. nu. 2
Fides ideo in terris non est, quod in calum euolauit. cap. 8. numero 54
Fides incerta earum rerum, quæ ex remotis regionibus circumferuntur & narrantur. ca. 87. nu. 21
Fideiussorum obligatio principali euanescit. cap. 96. nu. 17
Fideiussor potest conueniri excussioque cessat ubi notorium erat debitorem non esse soluendo, estq; dubia pugna. cap. 40. nu. 1
Fideiussor non accedit obligationi præscriptæ. cap. 53. nu. 13
Fideiussio facta pacto nudo non ualet etiam de iure canonico. cap. 33. nu. 3
Fideiussio in. 8. casibus cessat. cap. 40. nu. 9
Fideiussor durius quam principalis obligari nequit, regula cum. 8. declar. cap. 40. nu. 6
Fideiussor in plus quam principalis acceptus, an saltem pro concurrente summa teneatur, anceps pugna. ca. 40. nu. 5
Fideiussio multis nominibus significatur. cap. 33. nu. 1
Fideiussor fisci non habet beneficium excussionis. cap. 33. numero 20
Fideiussor quando liberetur, quando creditor negligens fuit in debitore conueniendo. cap. 33. nu. 8
Fideiussor & si iuret, non tenetur in plus quam principalis cum quibusdam contra communem. cap. 40. nu. 7
Fideiussor indemnitatis quis sit. cap. 33. nu. 4
Fideiussor non est qui promittit soluere nomine debitoris. cap. 33. nu. 5
Fideiussor etiam ut principalis obligatus gaudet beneficio excussionis. cap. 33. nu. 9
Fideiussor licet promittat soluere sine ulla exceptione, adhuc potest opponere excep. excussionis. cap. 33. nu. 12
- Fideiussor dicitur quis diuersimode.* cap. 33. nu. 2
Fideiussor cuiusq; obligationi accedere potest. regula cum 18. declar. cap. 40. nu. 8
Fideiussorum differentia. cap. 33. nu. 7
Filia similis matri. cap. 51. nu. 60
*Filiationis quasi possessio & præsumptio inducitur eo ipso quod quis tractabatur et alebatur ut filius etiam quod ad effectum succedendi, cum cõi contra Alciatũ. ca. 85. n. 20
Filius similis patri. cap. 51. nu. 58
Filius an sit patri ratione officij præferendus. in præf. n. 129
Filiationis intuitu legatum relictum non debetur, si ille filius non erat. cap. 48. nu. 30 contra nouiss.
Filius præsumitur in potestate patris cum cõi. ca. 85. nu. 10
Filius exheredatus non fit suus hæres patri per nepotem ex se institutum ex testamento, contra comm. cap. 101. n. 1
Filius an patri etiam furioso acquirat hereditatem. ca. 108. numero 1
Filius an præsumatur in patris potestate. cap. 86. nu. 4
Filij præsumuntur Spurij. cap. 85. nu. 15
Filius an in patris potestate præsumatur. ard. q. ca. 85. n. 13
Filijfam. bona unde quæsitæ præsumuntur. cap. 105. nu. 8
Filius in re dubia non præsumitur in patris potestate. ca. 85 numero 19
Filiatio interdum potest certo probari. cap. 48. nu. 29
Fingorum sola remanet umbra. in præfa. nu. 35
Finis non media considerantur. cap. 30. nu. 13
Finis non media curantur. cap. 28. nu. 7
Finis melior quam media. cap. 40. nu. 3
Fiscus regulariter utitur iure communi. cap. 87. nu. 14
Formaliter nunquã leges intelliguntur, quæ gratia certitudinis uel probationis aliquid disponunt uel exigunt. cap. 87. numero 22
Fortuitus casus excusat à pœna statuti. cap. 32. nu. 5
Formaliter quando quid uideatur exigi. cap. 39. nu. 15
Fortune debilitas. cap. 20. nu. 9
Fortune uis. cap. 20. nu. 8
Fortuna ut cæca sit & iniqua. cap. 93. nu. 4
Frequentia delicti auget pœnam eius delicti. cap. 96. nu. 24
Frustra nihil. cap. 40. nu. 2
Fructus triennio præscribuntur. cap. 38. nu. 7
Fructus restituntur, cum rem legatam, quam in uita tradiderat reuocauit contra nouiss. ca. 38. nu. 5
Fructus restituntur quando donatio ut inofficiosa rescinditur contra doct. cap. 38. nu. 1
Fructus an post triennium sint restituendi. cap. 38. nu. 8
Fructus restituntur, cum pater, qui filio legitimam in uita tradiderat, eam reuocauit contra nouiss. ca. 38. nu. 3
Fructus restituntur quando donatio euanescit ob modum non impletum, contra nouiss. cap. 38. nu. 2
Fructus ueniunt in reuocanda donatione inofficiosa. contra doct. cap. 38. nu. 6
Fuga famuli facit eũ præsumi res subtraxisse. ca. 26. n. 105
Furiosus & infans possunt usu capere. cap. 77. nu. 8
Furor superueniens an excuset à pœna. cap. 96. nu. 31
Furor etiam superueniens liberat à pœna corporis afflictina. cap. 96. nu. 9
Furiosus ex ante gesto potest exheredari. cap. 96. nu. 12
Furem diurnum an occidere liceat? ardua. q. & leges contrarium iubentes an sint noxiæ. cap. 8. nu. 48
Fur non tenetur in conscientia ad pœnam. cap. 28. nu. 9
*Gemina**

G	
<i>GEMINATAE</i> confessio etiam in tormentis exacta statuitur.	cap. 83. nu. 13
<i>Geminata</i> iussio idem operatur quam proprius principis iussus.	cap. 83. nu. 15
<i>Geminata</i> confessio excludit exceptionem non numeratae pecuniae.	cap. 83. nu. 14
<i>Geminata</i> confessio extrajudicialis nocet.	ca. 83. n. 12
<i>Generatum</i> simile generanti.	cap. 7. nu. 7
<i>Generatum</i> simile generanti.	cap. 50. nu. 10
<i>Generatum</i> simile generanti.	cap. 51. nu. 59
<i>Gloria</i> uera labore emenda.	in praes. nu. 96
H	
<i>HERCVLES</i> quo potissimum nomine commendetur quareq; ad caelum euolauerit.	cap. 16. nu. 9
<i>Heres</i> nunquam praescribit legatum, contra doct. c. 55. n. 26	
<i>Hereditatis</i> lucrum transferri tolerantius quam de adultorio queri.	cap. 48. nu. 18
<i>Heres</i> in delictis priuatis criminaliter intentatis non tenetur.	cap. 96. nu. 28
<i>Heredis</i> institutio facta ad interrogationem alterius ualet.	cap. 101. nu. 4
<i>Heredes</i> delinquentes tenentur quatenus ad eos peruenit.	cap. 96. nu. 26
<i>Heredis</i> institutio ad interrogationem alterius a semimoriante facta, licet regulariter non ualeat, ualet tamen in testamento facto inter liberos.	cap. 101. nu. 6
<i>Heredes</i> delinquentis etiam ante litis contestationem aliquando tenentur.	cap. 96. nu. 25
<i>Heredes</i> delinquentis tenentur licet ad eos nil peruenisset.	cap. 96. n. 27
<i>Heredis</i> institutio ad interrogationem alterius a sermo moriente facta, non ualet.	cap. 101. nu. 5
<i>Heredes</i> delinquentis tenentur post litem contestatam in priuatis delictis.	cap. 96. nu. 25
<i>Heredes</i> possunt petere ut procedatur ad purgandam infamiam accusati etiam in criminibus publicis.	cap. 96. n. 16
<i>Heredes</i> delinquentis an teneatur rei persecutione.	c. 96. n. 24
<i>Heres</i> quod defunctus mala fide possidebat, an longo tempore praescribat.	egregia. q. cap. 73. nu. 2
<i>Heremita</i> dicitur ecclesiasticus licet clericus non sit.	ca. 105. numero 52
<i>Hidalguie</i> uel nobilitatis in possessione uel quasi possessione qui est, an si sibi moueatur lis super tali nobilitate sit in ea quasi possessione tuendus lite pendente.	cap. 87. nu. 18
<i>Hidalguie</i> priuilegia a nobis possunt separari.	c. 111. n. 25
<i>Hidalgus</i> uel nobilis lite pendente an ad munera nobilium elegi possit.	cap. 87. nu. 24
<i>Hidalgus</i> uel nobilis lite pendente an ad munera nobilium elegi possit.	cap. 87. nu. 24
<i>Hidalguie</i> uel nobilitatis in possessione uel quasi possessione, qui est, an si sibi moueatur lis super tali nobilitate sit in ea quasi possessione tuendus lite pendente.	cap. 87. nu. 18
<i>Hispania</i> dignissima.	in praes. nu. 132
<i>Hispania</i> etiam de iure non subest imperio.	cap. 51. nu. 33
<i>Hispaniarum</i> reges ut iure imperatoris utantur, declaratio non.	cap. 82. nu. 21
<i>Hispani</i> deficiente progenie regia possunt regem sibi eligere.	cap. 22. nu. 12
<i>Hispania</i> populos a Mauris iure exemptos.	cap. 82. nu. 19
<i>Hispaniarum</i> rex quod ius patronatus habeat in ecclesiis regni sui.	cap. 22. nu. 14
<i>Hispaniarum</i> rex non subest imperio.	cap. 22. nu. 11
<i>Hispaniarum</i> rex ius habet eligendi episcopos.	ca. 22. nu. 15
<i>Hispaniarum</i> rex iura imperatoris habet in regno suo.	c. 22. n. 13
<i>Hispaniarum</i> rex ut praesus oneribus ita excellens honoribus.	in praes. nu. 90
<i>Historia</i> Hispanorum.	cap. 49. nu. 2. & nu. 3
<i>Historia</i> Romanorum fratrum ter geminorum.	cap. 49. n. 25
<i>Historia</i> Alexandri.	in praes. nu. 134
<i>Historia</i> Torquati.	cap. 49. nu. 17
<i>Historia</i> Hispanensis.	cap. 7. nu. 2
<i>Historia</i> Adriani Papae.	cap. 8. nu. 32
<i>Historia</i> per Aulum Gelium relata.	in praes. nu. 130
<i>Historia</i> Cræsi.	in praes. nu. 51
<i>Historia</i> Pausaniae.	cap. 1. nu. 16
<i>Homines</i> ingenij hebetioris seruos non esse.	in praes. nu. 5
<i>Historia</i> Antigoni.	in praes. nu. 10
<i>Historia</i> Antigoni regis.	in praes. nu. 103
<i>Historia</i> & error Pompeij magni.	in praes. nu. 93
<i>Historia</i> regis cuiusdam.	in praes. nu. 100
<i>Historia</i> & labores Herculis.	in praes. nu. 79
<i>Historia</i> Dionysii.	in praes. nu. 52
<i>Historia</i> Romuli & Remi.	in praes. nu. 46
<i>Historia</i> Antigoni regis.	cap. 1. nu. 13
<i>Historia</i> ter geminorum.	in praes. nu. 49
<i>Historia</i> Pompeii magni.	in praes. nu. 56
<i>Historia</i> Fabij maximi.	in praes. nu. 54
<i>Historia</i> Antigoni Macedonum regis.	in praes. nu. 42
<i>Historia</i> Epaminundae.	in praes. nu. 61
<i>Historia</i> Lentuli & Cethegi & Catilinae.	in praes. nu. 58
<i>Historia</i> Priami, Hectoris, Polixenae et Casadreae.	in pr. n. 59
<i>Historia</i> Solonis & Cræsi.	in praes. nu. 60
<i>Historia</i> Fabij maximi.	cap. 14. nu. 6
<i>Historia</i> Innocentij Papae.	cap. 8. nu. 22
<i>Historia</i> Hannibalis & Romanorum.	cap. 30. nu. 10
<i>Historia</i> Caracallae.	cap. 8. nu. 38. & nu. 39
<i>Historia</i> Archidami.	cap. 1. nu. 15
<i>Historia</i> Caesaris.	nu. 20
<i>Historia</i> Martini. 4. Papae.	cap. 8. nu. 29
<i>Historia</i> Papae Alex.	cap. 8. nu. 31
<i>Historia</i> Papae Leonis.	cap. 8. nu. 26
<i>Historia</i> Heracliti.	cap. 1. nu. 17
<i>Historia</i> Zacharie.	cap. 8. nu. 24
<i>Historia</i> Tulliae.	cap. 27. nu. 13
<i>Historia</i> Hannibalis.	in praes. nu. 53
<i>Historia</i> Caligulae.	cap. 8. nu. 40
<i>Hist. regis</i> Sanctij & ciuium Maniorensum.	ca. 111. nu. 37
<i>Historia</i> Innocentij. 3. Papae.	cap. 8. nu. 28
<i>Historia</i> Leonis primi Papae.	cap. 8. nu. 23
<i>Historia</i> Dionysii.	cap. 8. nu. 37
<i>Historia</i> Antisthenis.	cap. 14. nu. 9
<i>Historia</i> Diogenis.	cap. 14. nu. 8
<i>Historia</i> Curiij.	cap. 24. nu. 9
<i>Historia</i> Samuelis.	cap. 8. nu. 21
<i>Historia</i> Cassij.	cap. 17. nu. 11
<i>Historiae</i> uariae Priami & Cræsi & Xerxis.	in praes. nu. 44
<i>Historia</i> Alexandri.	cap. 21. nu. 28
<i>Historia</i> Aeneae.	in praes. nu. 45
<i>Historia</i> Scandolae.	in praes. nu. 47

I N D E X

Historia Craſſi.	in præſa. nu. 50	Homo eſt nimis ſociabile naturali inſtinctu. in præſ. n. 121
Historia Curij.	in præſa. nu. 25	Homo homini ut prodeſſe uelit de iure naturæ eſt. in præſa. numero 1
Historia Alexandri magni.	in præſa. nu. 41	Honor cunctis rebus præferendus. cap. 42. nu. 8
Historia Diagoræ	in præſa. nu. 71	Hominem beneficio affici intereſt hominis. ca. 41. nu. 12
Historia Socratis.	in præſa. nu. 67	Hominem beneficio affici, & damno non affici, intereſt hominis. cap. 41. nu. 17
Historia Horatij.	in præſa. nu. 48	Homo homini quantum debeat. cap. 57. nu. 9
Historia Ariſtodemæ & Hipomedontis.	cap. 90. nu. 4	Hominem homini opitulari natura tenetur. idq; ut intelligendum ſit, declaratur. cap. 16. nu. 10
Historia Archidami,	in præſa. nu. 40	Homo liber naſcitur de iure naturæ etiam quoad iuriſdictionem cui ſubeſſe nequit, niſi ſponte ſua. cap. 20. nu. 24
Historiæ uariarum ciuitatum.	in præſa. nu. 36	Homo mortuus eſt homo. cap. 96. nu. 14
Historia Licurgi,	in præſa. nu. 24	Homo autem breuiore tēpore præſcriberet. ca. 83. n. 25
Hiſpanorum regum ius quod ad eccleſiaſtica.	cap. 51. nu. 37	Homo iuriſdictioni alterius non ſubeſt, niſi ſponte ſua. ca. 20. numero 25
Historia Bruti.	cap. 13. nu. 6	Homo homini auxiliari iuræ naturæ tenetur. cap. 21. n. 29
Historia Mutij Scæuolæ.	cap. 13. nu. 12	Homo animal rationale. cap. 18. nu. 33
Historia Antigonis.	cap. 10. nu. 8	Homo liber eſt. cap. 9. nu. 1
Historia uxorū indarum.	cap. 11. nu. 30	Homines hebetiores uenari ut ſeras non licet. cum Soto contra Ariſtotelem. cap. 10. nu. 4
Historia Socratis.	cap. 16. nu. 5	Homo præſumitur bonus. cap. 49. nu. 10
Historia ipſius.	cap. 14. nu. 11	Homicidium & omne delictum interdum punitur pœna ordinaria, interdum pœna extraordinaria, interdum nulla. cap. 19. nu. 18
Historia Scæuolæ.	cap. 11. nu. 28	Homicida an puniatur capitaliter ſi unum occidit cum aliu uellet occidere. cap. 96. nu. 32
Historia Marij.	cap. 11. nu. 22	Homicidium ſui facere quare homini non liceat, ratione improbata nouiſſ. cap. 11. nu. 1
Historia Caroli v Imperatoris.	cap. 11. nu. 20	Homicidij reus quando quis fiat. ardua. q. cap. 19. nu. 4
Historia Demoſthenis.	cap. 13. nu. 4	Homicidium culpa perpetratum extraordinariam inducit punitionem. cap. 19. nu. 9
Historia Deciorum.	cap. 13. nu. 7	Homicidium nec dolo nec culpa conſiderabili factum pœna etiam extraordinaria caret. cap. 19. nu. 10
Historia Leonis.	cap. 24. nu. 7	Homicidium aut uulnus inſperato factum non habet plus culpæ quam fuerat in cauſa, ut ſi ab ebrio fieret. ca. 19. n. 12
Historia Marij & Pompeij.	cap. 18. nu. 17	Homicidij reus non ſit, qui dat operam rei illicitæ ex qua ſequitur homicidium præter uoluntatem occiſoris cum Soto contra comm. opi. concluſiones ſex. ca. 19. nu. 15
Historia Fotignis.	cap. 14. nu. 10	Homicidium fecit, qui uulnus tantum inſligere uolebat, an homicidij reus fiat. cap. 19. nu. 17
Historia Piladiſ & Oreſtis.	cap. 11. nu. 29	Honoris defendendi cauſa licet alterum occidere. c. 11. n. 10
Historia Ambroſij.	cap. 11. nu. 16	Honoris cauſa licet inire duellum. cap. 11. nu. 15
Historia Gregorij ſeptimi Papæ.	cap. 8. nu. 25	Honorem nobilioribus qui non exhibent an teneantur iniuriarum. cap. 18. nu. 19
Historia Cæſaris.	cap. 11. nu. 22	Honor reliquis rebus præcioſior. cap. 11. nu. 9
Historia Conſtantini Papæ.	cap. 8. nu. 27	Honor amiſſus an recuperari poſſit. cap. 11. nu. 11
Historia nobilium duorum Hiſpanorum.	cap. 16. nu. 2	Honores ſeparari poſſunt per actum meritorium, uel demeritorium, uel medium. cap. 11. nu. 17
Historia Camilli & Catonis.	cap. 13. nu. 9	Honoris ſui homo an ſit dominus. cap. 11. nu. 7
Historia Coriolani.	cap. 11. nu. 12	Honor uitæ æquatur. cap. 11. nu. 8
Historia Cæſaris & Pompeij.	cap. 13. nu. 16	Honor uirtute paratus lædi poteſt per actum demeritorium, non per meritorium, uel medium. cap. 11. nu. 18
Historia Ageſilai.	cap. 24. nu. 8	Honorem exhibere nobilibus reliqui an cogantur. c. 18. n. 18
Historia Herculis.	cap. 16. nu. 8	Hospitalis rector præſumitur quaſiſſe de bonis hospitalis. cap. 105. nu. 33
Historia Bonifacij Papæ.	cap. 8. nu. 30	Hospitalia gratis an regis familiæ à ciuibus debeantur. not. q. cap. 8. nu. 15
Historia Othi & Alberti.	cap. 30. nu. 12	Hypocriſis deteſtanda. cap. 8. nu. 57
Historia trium Romanorū et totidem Albanorū. c. 11. n. 39	cap. 2. nu. 13	Hypothecaria quāto tempore præſcribatur. ar. q. c. 60. n. 4
Historia Eliogabali Imperatoris.	cap. 2. nu. 13	Hypothecaria
Historia Labieni.	cap. 11. nu. 13	
Historia Cocles & Fabii maximi.	cap. 13. nu. 8	
Historia Fabrij & aliorum.	cap. 13. nu. 10	
Historia Lucretiæ Romanæ.	cap. 11. nu. 19	
Historiæ uariæ.	cap. 11. nu. 21	
Historia Auguſti & Marci Antonij.	cap. 18. nu. 16	
Historiæ Pompeij.	cap. 11. nu. 32	
Historia Adriani Imperatoris.	in præſa. nu. 97	
Historia Liſandri.	in præſa. nu. 82	
Homo homini tenetur ſubuenire.	cap. 49. nu. 6	
Hominis ingenium procliuè addiſſentiendum. in præſ. n. 122		
Hominis cognitio eſt per aliquem ex quinque ſenſibus corporis.	in præſa. nu. 115	
Homines à ſuis negocijs & prouincijs auocari neceſſitate nõ cogente noxiū, & contra naturalem iuſtitiam eſt. cap. 51. nu. 40		
Homini naturaliter ſunt innata uirtutum ſemina. ca. 7. n. 4		
Homines non eſſe in æquali fortuna ad decus uniuerſi expectat.	in præſa. nu. 22	
Homo homini pernicies.	in præſa. nu. 3	

Hypothecaria uel pignoratitia directa ut praescribatur. ard. quaest. cap. 60. nu. 9
 Hypothecaria an competat ante excussum principalem debitorem. cap. 60. nu. 8
 Hypothecaria generalis an praescribatur. ardua. q. cap. 60. numero 12

I

Ieiunium non ob solam carnis macerationem inductum est, contra nouissi. cap. 25. nu. 14
 Immemorialis praescriptio qua dicatur. cap. 51. nu. 49
 Impeditis sua sponte non subuenitur. cap. 60. nu. 5
 Impedito non currit praescriptio. cap. 60. nu. 3
 Impeditis currit praescriptio. 30. annorum. cap. 60. nu. 15
 Impedito etiam sine spe restitutionis currit tempus, si potuit remouere impedimentum, & neglexit. cap. 60. n. 10
 Impedito agere de euictione, an currat praescrip. capitu. 60. num. 14
 Imperium quo maius eo maius periculum. in praes. nu. 99
 Imperium a Deo esse, uariè intelligatur. cap. 21. nu. 22
 Imperia an sint a fati. cap. 20. nu. 6
 Imperatoris potestatem anormalam non esse. capitulo. 29. num. 17
 Imperium a Deo esse ut intelligendum. cap. 29. nu. 4
 Imperio omnes initio utuntur, sed illico abutuntur. cap. 8. num. 53
 Imperium a Papa in imperatorem nunquam migravit, quia apud eum nunquam fuerat. ardua. q. cap. 21. nu. 27
 Imperiorum uariationes. cap. 20. nu. 34
 Imperium esse uidetur de iure naturali uel gentium primo ita tamen ut cesset coactio. cap. 21. nu. 23
 Imperatori non subsunt ciuitates liberae. contra Doct. ca. 21. num. 6
 Imperatori Romano non licere magistratus in omnibus mundi ciuitatibus ponere. contra Doct. cap. 21. nu. 7
 Imperatori Romano non subsunt etiam de iure reliqui principes. contra Bal. & alios. cap. 21. nu. 5
 Imperator non est dominus rerum singularium. contra quosdam. cap. 21. nu. 4
 Imperatorem alieno in territorio delinquentem posse puniri. contra nouissimos. cap. 22. nu. 19
 Imperator non est unicus Christi uicarius. ca. 22. nu. 20
 Imperatori reliquos principes non teneri tributum prestare. contra nouiss. cap. 22. nu. 16
 Imperator olim Papam eligebat. cap. 22. nu. 7
 Imperatori olim suberant ecclesia. cap. 22. nu. 8
 Imperium an etiam post tempus immemoriale possimus efficere. cap. 82. nu. 18
 Imperium quare non sit inter bruta, quae socialiter uel gregatim uitam degunt, ut est inter homines. cap. 21. nu. 24
 Imperator unus solus in mundo esse non debet. ca. 22. nu. 21
 Imperator Romanorum an sit dominus totius mundi. egregia. q. cap. 20. nu. 1
 Imperium an sit immediatè a Deo. cap. 20. nu. 4
 Imperio uacante legatus Papae non exercet iurisdictionem temporalem. cap. 22. nu. 4
 Imperator non potest castrum ciuitatis alicui concedere. contra Doct. cap. 4. nu. 7
 Impossibilia an possit Deus. cap. 51. nu. 48

Impossibilia sunt quae turpia sunt. cap. 51. nu. 66
 Impossibile nulla obligatio. cap. 51. nu. 47
 Impossibile reputatur quod est nimis difficile. cap. 51. nu. 46
 Incapax simpliciter an tempore immemorali praescribat. cap. 84. nu. 11
 Incertus euentus remouet lesionem interpretatiuè. cap. 52. num. 11
 Incertitudo ubi est, ad coniecturas deueniendum est. cap. 90. num. 6
 Indefinita relata ad rem equipollet uniuersali. cap. 90. n. 3
 Indefinita & ambiguitas. cap. 30. nu. 21
 Indicere bellum. cap. 10. nu. 10
 Indorum regiones an bello infestare liceat. cap. 10. nu. 11
 Indefinita an aequetur uniuersali. cap. 20. nu. 30
 Indefinita negatiuè prolata an equipollet uniuersali, & quid si affirmatiuè proferatur. ardua. q. cap. 30. nu. 16
 Indefinita quando aequetur uniuersali. ca. 30. nu. 14
 Indefinita negatiuè prolata non magis nec minus aequatur uniuersali ex proprietate sermonis, quam si affirmatiuè proferretur. cap. 30. nu. 20
 Indefinita equipollet uniuersali. cap. 8. nu. 44
 Industriosus quisque praesumitur. cap. 105. nu. 2
 Industria quotidie acquirit. cap. 105. nu. 4
 Indefinita aliquando cuique ex multis solidum tribuit. cap. 90. nu. 5
 Infideles licet Papam non recognoscant, non ideo possunt bonis suis spoliari contra Doct. idem & si Imperatorem non recognoscant. contra eosdem. cap. 24. nu. 5
 Infideles contra naturam peccantes, rebus suis priuari non posse. ardua. q. cap. 24. nu. 2
 Inferior superioris iura nequit subuertere. cap. 35. nu. 10
 Inferior ius superioris potest interpretari. cap. 5. nu. 18
 Ingenium labascit calamitatibus. cap. 10. nu. 5
 Iniuriarum actio, quo tempore finiatur. cap. 2. nu. 15
 Iniuria uerbalis an infra dies 30. reuocari possit. not. quaest. cap. 18. nu. 38
 Iniuria non cadit sub potestate, sed sub tempestate. cap. 26. num. 3.
 Immemorialis temporis acquisitio non admittit probationem in contrarium etiam per confessionem. contra Aymo. & alios. cap. 83. nu. 34
 Innocens an damnari possit. not. q. cap. 13. num. 1.
 Inutilium interuentus non nocet ubi eorum defectus non noceret. cap. 81. nu. 14
 Instrumento decreti iudicis si dicitur omnia solennia interfuisse, omnia solennia ad fuisse praesumuntur. cap. 39 num. 2
 Instrumentum rite exemplatum praesumitur post longum tempus. cap. 63. nu. 5
 Instrumentum minus solenne ex longa sui obseruantia fide dignum fit. cap. 63. nu. 6

Ex ff. ueteri.

Intell. l. manifesta. ff. de iure iur. cap. 31. nu. 43
 Intell. l. ij. §. circa. ff. de doli excep. cap. 83. nu. 3
 Intell. l. ius ciuile. ff. de iust. & iure. cap. 50. nu. 7
 Intell. l. princeps. ff. de legibus. l. j. ff. de const. prin. §. sed & quod principi, insti. de iure nat. cum simil. cap. 2. nu. 1
 Intell. l. cum de in rem uerso. ff. de usur. cap. 56. nu. 16
 Intel.

I N D E X

- Intell. l. cum de in rem. ff. de usur. ut procedat etiam si al-
legaretur titulus donationis. contra communem opinionem.
cap. 61. nu. 18
- Intellectus infirmitas est, quære legem, ubi naturaliter sen-
timus. cap. 51. nu. 42
- Intell. l. cum de in rem. ff. de usur. cap. 61. nu. 3
- Intellectus. l. si quis diuturno. ff. si seruit. & l. alienationis.
ff. de uerb. sig. cap. 64. nu. 24
- Intell. l. si quis diuturno. ff. si seruitus uendicetur. cap. 87. nu. 5
- Intel. titulorum. ff. C. & insti. ad legem aquil. cap. 48. nu. 35
- Intellectus. l. cum de in rem. ff. de usur. cap. 65. nu. 5
- Intell. l. filium eum. ff. qui sunt sui uel alie. cap. 48. nu. 32
- Intell. l. i. ff. de const. prin. cap. 43. nu. 2
- Intellectus. l. si quis diuturno. ff. si ser. uendi. cap. 65. nu. 6
- Intell. l. si in lege. ff. locati. cap. 95. nu. 9
- Intell. l. si non mortis. & S. si quis mortis. ff. de inoff. testam-
mento. cap. 107. nu. 21
- Intell. l. deprecatio. ff. ad l. rodiam de iactu. cap. 20. nu. 28
- Intell. l. cum de in rem. ff. de usur. nu. 11. cap. 58. & nu. 14
- Intellectus. l. cum de in rem. ff. de usur. et in fra. 35. cap. 64.
num. 31
- Intell. l. i. ff. de const. prin. cap. 45. nu. 4. & 5. & 6.
- Intell. l. si quis diuturno. ff. si seruitus uendicetur. cap. 87. nu. 5
- Intell. l. cum de in rem uerso. ff. de usuris. cap. 84. nu. 20
- Intell. l. cum de in rem uerso. ff. de usuris. contra Doctores.
cap. 83. nu. 8
- Intell. plurimum legum. cap. 2. nu. 6
- Intell. l. cum de in rem. ff. de usuris. cap. 83. nu. 4
- Intell. l. ius civile. ff. de iust. & iure. cap. 51. nu. 54
- Intellectus. l. si quis diuturno. ff. si ser. uendi. cap. 66. nu. 4
- Intell. l. princeps. ff. de legib. cum. similibus. cap. 3. nu. 3
- Intell. l. si in lege. ff. locati. cap. 95. nu. 11
- Intell. l. quæcumque. ff. de publi. in rem act. cap. 39. num. 10
- Intell. l. princeps legibus. ff. de legib. num. 21
- Intell. l. ius civile. ff. de ius. & iure. cap. 50. nu. 9
- Ex infortiato.**
- Intell. l. filio quem. ff. de lib. & posth. cap. 107. nu. 23
- Intell. l. lucius. ff. de cond. & dem. cap. 48. nu. 22
- Intellectus. l. qui in aliena. ff. de acqui. hered. cap. 64. nu. 30
- Intell. S. non tamen. inst. quib. mod. testa. in fir. & l. pe. S. te-
stamento. ff. de secnd. tab. cap. 64. nu. 25
- Intell. l. non putauit. S. si quis sua manu. ff. de bo. po. con. tab.
filiusq; qui de mandato patris sui exheredationem scripsit
non excluditur à querela contra communem. capit. 117.
nu. 22.
- Intell. l. ij. S. n. potibus. ff. de uulg. cap. 107. nu. 6
- Intell. l. si exheredato & in l. miles ita. ff. de mil. test. contra
Ang. & alios ut etiam qui in potestate non est possit ex-
heredari. cap. 107. nu. 10
- Intell. l. filio quem. ff. de lib. & posth. contra communem, quod
filius qui post exheredationem emancipatus fuit, si ite-
rum adoptetur à patre habebit querelam. cap. 107. nu. 24
- Intell. l. ij. S. si emancipatus. ff. de contra tab. ca. 107. nu. 11
- Intell. l. si testamentum. ff. de testam. cap. 100. nu. 2
- Intellectus legis filio præterito. ff. de in iust. rupto. cap. 99.
num. 3
- Intellectus. l. qui in aliena. ff. de acqui. heredi. capitu. 66.
num. 3
- Intell. l. lucius. ff. de cond. & dem. cap. 48. nu. 17
- Intell. l. qui in aliena. S. interdum. ff. de acq. her. capit. 101.
num. 2.
- Intell. l. filio præterito. ff. de iniust. rup. cap. 100. nu. 5
- Ex ff. nouo.**
- Intellectus. l. cum hæredes. ff. de acq. poss. cap. 69. nu. 9
- Intell. l. si id quod. ff. pro der. licto. cap. 79. nu. 13
- Intell. l. cum stipulatus sim mihi à proculo. ff. de uerb. oblig.
cap. 95. nu. 10
- Intell. ad titulum. ff. pro derelicto. qui est omnium firmissi-
mus titulus. cap. 9. nu. 20
- Intell. l. ff. de usucap. cap. 56. nu. 14
- Intell. l. quod uulgo. ff. pro empt. cap. 58. nu. 13
- Intellectus. l. si id quod. ff. pro derelicto. cap. 65. nu. 17
- Intell. l. non solum. S. quod uulgo. ff. de usucap. cap. 58. nu. 13
- Intellectus. l. quem ad modum. ff. de acq. poss. cap. 69. nu. 10
- Intell. l. si. ff. pro suo. cap. 58. nu. 13
- Intell. l. i. S. per seruum qui in fuga. ff. de acq. poss. capitu. 89.
num. 8
- Intellectus. l. i. S. si quis propter. ff. de itinere actuq; priuato.
cap. 75. nu. 4
- Intellectus. l. si id quod. ff. pro dereli. cap. 79. nu. 7
- Intell. l. cum stipulatus sim michi à proculo. ff. de uerb. obli.
cap. 95. nu. 8
- Intellectus. l. in illa stipulatione & l. hoc iure. ff. de uer. obli.
cap. 95. nu. 3
- Intell. l. cum hæres. ff. de diuers. & temp. præsc. cap. 73. nu. 4
- Intell. l. si uir. ff. pro donato. cap. 79. nu. 4
- Intell. l. i. S. per seruum qui in fuga. ff. de acq. poss. cap. 89.
num. 6
- Intell. l. ij. C. quorum appell. cap. 41. nu. 15
- Intell. l. in personam. ff. de reg. iur. cap. 10. nu. 17
- Intell. l. culpa caret. & l. nullum. crimen. ff. de reg. iur. ca. 16
num. 7
- Intellectus. l. nemo. ff. pro legato. cap. 81. nu. 18
- Intellectus. l. à Titio. ff. de furt. cum concord. cap. 69. nu. 11
- Intell. l. & ideo hesitatione. ff. de uerb. oblig. & l. maritus. ff.
locati. cap. 95. nu. 13
- Intell. ij. S. circa. ff. de doli exceptione. contra Docto. cap. 83.
num. 9
- Intell. l. si quis ab alio. S. si. ff. de re iudi. cap. 25. nu. 38
- Intell. l. ij. S. si sub condicione. ff. pro empt. cap. 79. nu. 2
- Intell. l. i. ij. pe. & si. ff. pro lega. cap. 69. nu. 4
- Ex codice.**
- Intell. l. si. C. de lib. præ. contra Glos. & alios. cap. 107. nu. 15
- Intell. l. si filius. C. de pet. hære. cap. 64. nu. 29
- Intell. auth. bona damnatorum. C. de bon. prof. cap. 96. nu. 2
- Intell. l. i. C. de patr. potes. cap. 84. nu. 21
- Intell. l. humanitatis. C. de impub. cap. 107. nu. 30
- Intell. l. neque usufructuarium. C. de usufructu. cap. 73. nu. 11
- Intell. l. humanitatis. C. de impub. contra communem, quod
mater in exemplari à patre facta præterita possit quere-
lare. cap. 107. nu. 8
- Intell. l. ij. C. de inoff. titul. contra communem & emancipa-
tum exheredatum querelam habere. capitulo. 107.
nu. 12
- Intell.

Intell. l. si quis hæredem. C. de insuet. subest. cap. 107. nu. 4
 Intellectus ad plures. l. cum quidam. C. de legatis cum simi.
 cap. 107. nu. 18
 Intellectus. l. si filius. C. de pet. hære. contra Docto. cap. 64.
 nu. 33
 Intell. l. si. §. sin autem. C. com. de lega. cap. 79. nu. 10
 Intell. l. si. C. de legibus. cap. 2. nu. 18
 Intell. C. de moff. tit. in l. ex tribus. & ad creationem pupil-
 laris non est necesse quod legitima relinquatur, sed tantū
 ad eius iam creatæ resolutionem uitandam contra com-
 munitatem. cap. 107. nu. 20
 Intell. l. nullo. C. de rei uendi. cap. 83. nu. 3
 Intell. l. neque fructuarium. C. de usufr. cap. 73. nu. 1
 Intell. l. donationes quas. C. de don. inter uirum & uxorem.
 cap. 3. nu. 6
 Intell. l. nullo. C. de rei uendi. cap. 84. nu. 19
 Intell. l. ij. C. pro empt. cap. 79. nu. 9
 Intellectus. l. filius familias. C. de petitio. hæredita. capit. 66.
 num. 2
 Intell. un. in prin. C. de cad. telle. cap. 50. nu. 4
 Intell. l. nullo cum si. C. de rei uen. & nu. 11. cap. 65. nu. 9
 Intell. ad titulos. ff. & insit. ad legem acqui. cap. 55. nu. 14
 Intell. l. nullo. C. de rei uen. cap. 58. nu. 13
 Intellectus. l. neque fructuarium. C. de usufru. cap. 65. nu. 18
 Intell. l. gracchus. C. de adult. cap. 49. nu. 9
 Intell. ad titulos. ff. C. & insit. de ui bonorum rap. cap. 55
 num. 15
 Intell. §. sed & quod principi. inst. de iur. na. cap. 43. nu. 2
 Intell. titulorum. ff. & C. de furt. & inst. de obl. quæ ex del.
 cap. 48. nu. 36

Ex auct.

Intell. auct. ut cm de appe. cogen. §. aliud quoque. cap. 107
 nu. 16
 Intellectus auct. ut eccle. Rom. §. habeat. cap. 52. nu. 21

Ex iure can.

Intell. c. i. de præscrip. lib. 6. cap. 87. nu. 4
 Intellectus. C. cum ecclesia de causa possessi. & propr. c. 85.
 num. 6
 Intell. c. cum ecclesia de causa poss. & propr. cap. 87. nu. 10
 Intell. c. i. de præscrip. lib. 6. cap. 87. nu. 4
 Intell. c. cum ecclesia de causa poss. & propr. cap. 87. nu. 10
 Intellectus. c. cum simus de regularibus. cap. 106. nu. 11
 Intell. c. ad decimas de restit. spoli. lib. 6. cap. 87. nu. 16
 Intell. c. cum personæ. §. quod si tales de priuileg. lib. 6.
 cap. 87. nu. 9
 Intell. c. cum personæ. §. quod si tales de priuilegi. lib. 6.
 cap. 87. nu. 9
 Intell. c. cum personæ. §. quod si tales de priuilegi. lib. 6.
 cap. 87. nu. 17
 Intell. clem. quia contingit de relig. domi. cap. 25. nu. 27
 Intell. c. qui causam damni de reg. iur. lib. 6. cap. 48. nu. 41
 Intell. c. cum personæ. §. quod si tales de priuilegi. lib. 6.
 cap. 87. nu. 17
 Intell. c. ad decimas de restit. spoli. lib. 6. cap. 87. nu. 16
 Intell. c. ad decimas de restit. spoli. cap. 86. nu. 1
 Intell. c. cum personæ. §. quod si tales de priuileg. lib. 6.

cap. 85. nu. 12
 Intell. c. cum simus de regul. cap. 37. nu. 11
 Intell. c. i. de præscrip. lib. 6. cap. 84. nu. 18
 Intell. c. i. de præscrip. libus. cap. 83. nu. 41

Ex legibus regis.

Intell. l. 14. tit. i. par. 6. cap. 103. nu. 12
 Intellectus ad l. regi. 6. tit. 1. part. 6. cap. 107. nu. 17
 Intell. l. 6. tit. delos hidalgos lib. 4. ordinamen. cap. 87. nu. 19
 Intell. l. si. tit. delas præscrip. lib. 5. ordi. cap. 83. nu. 36
 Intell. l. 6. tit. delos hidalgos. lib. 4. ordinamen. cap. 87. nu. 19
 Intell. & de ult. l. si. tit. 3. lib. 5. ordi. & l. 22. tit. 3. lib. 1. ordi.
 cap. 102. num. 24
 Intell. pragmatica legionensis & pragma. regis Fernandi.
 cap. 87. nu. 2
 Intell. pragmatica legionensis & pragma. regis Fernandi.
 cap. 87. nu. 21
 Intell. pragmat. regis Enrici & pragmat. anni. 1403. c. 77. n. 20
 Intell. pragmat. regis Enrici. et pragmat. anni. 1403. c. 87. n. 20
 Intel. l. 54. tauri. cap. 64. nu. 12
 Intel. l. 45. tauri. cap. 57. nu. 25
 Int. statuti Mediolani. cap. 57. nu. 30
 Int. l. 45. tauri. cap. 57. nu. 29
 Intell. l. tauri. cap. 57. nu. 20
 Inuidia Sedatur uirtute. in præsa. nu. 20
 Inuidia pares impetit. in præsa. nu. 19
 Interpretatio pia quæ fit in actū nō reiterabili cessat quan-
 do actus ille reiterabilis est. cap. 91. nu. 7
 Iracundæ facta an pro infestis habeantur in his quæ iuris for-
 tiuntur effectum ardua. q. cap. 18. nu. 31
 Ira ex iniusta causa concepta nec remouet nec lenit pœnam.
 cap. 18. nu. 30
 Ira non præsumitur nisi probetur. cap. 18. nu. 32
 Italiæ ciuitates an potuerunt se subducere ab imperio contra
 Decium & Ang. cap. 82. nu. 9
 Ira per dies triginta non uidetur durare ad excusandum
 contra Docto. cap. 18. nu. 37
 Ira iusta pœnam mitigat legalem. cap. 18. nu. 40
 Ira remouet rationem. cap. 18. nu. 34
 Ira post interuallum an pœnam legalem minuat egregia.
 quæst. cap. 18. nu. 41
 Ira factum non uidetur post interuallum. ca. 18. nu. 35
 Ira motu quis factum infra quot dies dicatur elegans. quæst.
 cap. 18. nu. 39
 Ira iuste concepta efficit ut etiam post interuallum abolitio
 criminis impetrari possit. cap. 18. nu. 42
 Iracundia ex iusta causa orta remouet pœnam in continenti
 sed ex interuallo non remouet sed lenit. cap. 18. nu. 29
 Iudices Hispalenses a rege electi digniores ceteris. in præsa.
 num. 29
 Index potest ex causa terminos legales alterare etiam si sit
 dictio taxatiua. cap. 5. nu. 20
 Index ex causa leges transgredi potest. cap. 14. nu. 4
 Iudici non parti denuntians ius suum ostendere tenetur.
 cap. 80. nu. 2
 Iudici dicenti ex iniusta causa se legem transgressum credi-
 tur. cap. 14. nu. 5
 Index proclama generale facere nequit ad pœnas legis al-
 terandas fallit interdum. cap. 31. nu. 28
 Iudicis

I N D E X

- Judicis officiali delinquente an Iudex teneatur.* cap. 4. nu. 35. num. 9
- Judicis arbitrio quam minima relinquenda.* cap. 1. nu. 12
- Iudex interdum permittit arma noctu portare contra formam statuti.* cap. 31. nu. 32
- Iudex interdum alterat terminum ad restitutionem definitum.* cap. 31. nu. 25
- Iudæcum parvuli non possunt eripi parentibus ut baptizentur.* cap. 8. nu. 12
- Judicis decretum semper presumitur iustis ex causis interpositum cum communi.* cap. 39. nu. 1
- Judicis maioris factum, rite factum presumitur.* cap. 39. nu. 3
- Juramentum reverentia emissum non obligat.* cap. 35. nu. 18
- Juramentum an impediatur rescissionem colore lesionis enormissima.* cap. 2. nu. 17
- Juramento damnum passum quod stetur ut intelligendum notat. quæst.* cap. 36. nu. 4
- Juramenti calumnia renuntiatio non firmatur longo tempore, nova opinio.* cap. 64. nu. 19
- Juramento calumnia non potest renunciari tacite contra Doctores.* cap. 64. nu. 20
- Juramentum presumitur ex longo tempore.* cap. 62. nu. 4
- Jurisdicctio suprema an prescribatur.* cap. 79. nu. 20
- Jurisdicctio est propter usum.* cap. 29. nu. 3
- Jurisdicctio suprema an prescribi possit ingenere pugna.* cap. 82. nu. 1
- Jurisdicctio cum litera c. an iurisdicctio sine litera c. cõcedatur nil interest nova decl.* cap. 3. nu. 10
- Jurisdictione concessa an veniat etiam merum & mistum imperium ardua. q.* cap. 3. nu. 9
- Jurisdictionem alicquam usurpare interdum capitale est.* cap. 21. nu. 35
- Jurisdictioni aliena se committere stultitia est.* cap. 8. nu. 52
- Jurisdicctio initio mundi nulla erat sed postea esse cepit.* cap. 41. nu. 40
- Ius gentium primæum dicitur naturale.* cap. 53. nu. 3
- Iustitia denegatio principibus periculosa.* in præsa. nu. 17
- Iustitia quæ pectus capitalior.* in præsa. nu. 8
- Ius gentium quid.* in præsa. nu. 118
- Iustitia commendatio.* in præsa. nu. 15
- Ius accrescendi est lucrum simile prescriptionis. ca. 52. n. 18*
- Ius naturale quid.* cap. 27. nu. 11
- Iure naturali abutimur falsis imbuti doctrinis.* in præsa. n. 2
- Iuri naturali derogare ut possumus.* cap. 82. nu. 5
- Ius positivum iuris naturalis repetitum non naturale, sed positivum dicitur.* cap. 51. nu. 51
- Jurisdicctio suprema an tempore immemoriali iure regio prescribatur.* cap. 82. nu. 17
- Ius commune quid.* cap. 45. nu. 17
- Ius positivum aut consuetudines inducere non possunt quod iustitia naturali aduersatur.* cap. 51. nu. 41
- Ius naturale est diuinum.* cap. 55. nu. 10
- Ius naturale & diuinum non immutantur per abusus.* cap. 51. nu. 50
- Iustitia virtutum regina.* cap. 51. nu. 56
- Ius naturale appellatur ius gentium primæum.* cap. 41. nu. 30
- Iustitia quæ pectus capitalior.* cap. 62. nu. 16
- Ius naturale & diuinum obligant nos ante ullam promulgationem non sic in iure diuino positivo.* cap. 44. nu. 10
- Iuris gentium secundarium quæ sunt, libere possunt immutari.* cap. 54. nu. 6
- Ius gentium secundarium positivum est.* cap. 46. nu. 12
- Ius novum per adiectionem, vel declarationem fit quo ad particulam solum additam, vel detractam.* cap. 51. nu. 53
- Iuri canonico subsunt omnes christiani.* cap. 51. nu. 39
- Iustitia naturalis est incommutabilis.* cap. 51. nu. 44
- Ius civile & canonicum quasi societatem coisse videntur.* cap. 87. nu. 28
- Ius civile & canonicum quasi societatem coisse videntur.* cap. 87. nu. 28
- Ius naturale interdum transgreditur.* cap. 31. nu. 10
- Ius gentium primæum appellatur natura vel naturale ius.* cap. 10. nu. 18
- Ius naturale & diuinum an semper obligent in conscientia.* cap. 29. nu. 12
- Ius naturale & ius diuinum ut differant.* cap. 29. nu. 13
- Iure nature omnia erant communia.* cap. 4. nu. 3
- Ius naturale compulsionis ignarum.* cap. 35. nu. 15
- Iustitia gratis exhibenda est à iudicibus & à principibus nec valeret consuetudo contraria in ecclesiasticis.* cap. 7. nu. 1
- Ius canonicum per inferiorem interdum dispensatur.* cap. 31. nu. 12
- Ius nature est ius gentium.* cap. 16. nu. 11
- Ius diuinum interdum transgreditur.* cap. 31. nu. 11
- Ius naturale à Deo posset immutari.* cap. 27. nu. 9
- Iure naturali & gentium regimur à quo non recedimus nisi ex causa.* cap. 16. nu. 14
- Jurisdicctio ut prescribatur.* cap. 83. nu. 35
- Ius gentium secundarium initio fuit ius civile.* cap. 54. nu. 4
- Ius gentium primæum appellatur naturale.* cap. 51. nu. 14
- Ius civile non ligat principes aut extraneos à iurisdictione.* cap. 51. nu. 31
- Ius gentium secundarium dicitur positivum.* cap. 54. nu. 3
- Iustus per interuentum furoris cessat.* cap. 108. nu. 5

L

- LABORES an fugiendi.* in præsa. nu. 94
- Labor premio dignus.* in præsa. nu. 87
- Labores ut ad ueram gloriam & eternam uitam conducibiles ita ad humanam noxij sunt.* in præsa. nu. 92
- Labores faciunt uiros celebres.* in præsa. nu. 88
- Lazarus.* in præsa. nu. 64
- Legatus de latere causam interdum committit definiendam sine strepitu.* cap. 31. nu. 23
- Legatum vel. Etum sub conditione si heres infra annum non fecerit idque in se erat an debeatur ante finem anni.* cap. 95. nu. 5
- Legum & conuentionum eadem natura.* cap. 1. nu. 23
- Legatum non dicitur ius querendum.* cap. 55. nu. 27
- Legum quam principum salubrius imperium.* cap. 1. nu. 11
- Legauit cetum filie si nuberet et 50. si fieret monacha monacha facta fuit an centum habitura sit ardua. q.* cap. 35. nu. 23
- Legitimi non sunt liberi ex eo matrimonio nati quod ualebat de iure ciuili sed non de iure canonico, nec etiam in foro casareo succedunt ut filij legitimi cum communi contra Bal. & Sali.* cap. 85. nu. 17
- Legitimi

- Legitima patris monachi uiuentis filio non debetur licet is monachus esset minorita contra communem.* ca.106.n.12
Legitima ut ipsis uiuo patre assignetur petere nequeunt filij licet pater dissipet bona sua, egregia quæst. cap.106.nu.1
Legitima quo titulo liberis aut parentibus relinquenda ardua quæst. cap.107.n.2
Legitimam uiuo adhuc patre monacho an filius petere possit egregia quæst. cap.106.n.10
Legitima in re aliena an relinqui possit cōtra cō.c.107.n.43
Legitima iure C. quo titulo relinquenda. cap.107.n.3
Legitime suppl. non petitur conditione ex lege contra com. cap.107.n.41
Legitimam uiuo patre monacho an filius petere possit. ard. q. cap.37.n.10
Legitima ut sibi assignetur petere nequeunt filij licet pater dissipet bona sua ardua quæst. cap.37.n.1
Legitima filio non debetur in uita patris. cap.37.n.2
Legitima filio non debetur in uita patris. cap.106.n.2
Legitima patre monacho uiuente licet sit minorita non debetur filio contra communem. cap.37.nu.12
Legis principatum ad utilitatem ciuium est. cap.30.n.3
Legis ratione in particulari cessante ipso facto enodatur ille à legis uinculo contra nouiss. cap.25.n.12
Lex interdum non communis toleratur. cap.31.n.26
Lex uerbo aut scriptura non obligamur sed mēte. c.8.n.43
Lex si utilis non est, noxia est. cap.29.n.22
Lex pœnalis non obligat in conscientia etiam si pœnam imponat ipso iure uel ipso facto, & etiam si nullam defensionē reus possit habere, quod ultimū est cōtra noui. c.29.n.19
Legis fraudatur quis. cap.30.n.9
Legis uerba transgrediuntur ex mente ipsius etiam a iudice ordinario quando ea lex cœpit esse noxia. cap.31.n.2
Legum & statutorum exorbitantium uerba restringuntur secundum subiectam materiam. cap.35.n.7
Leges ad propriam utilitatem ferre tyranni est, ad publicam principis. cap.30.n.2
Legem principis aut reipublicæ sæcularis nunquam obligare in conscientia. cap.29.n.16
Lex humana nō pōt esse iusta nisi deriuetur naturali uel diuini
Leges humane & diuini cōkursus. c.29.n.21 (na. c.29.n.20)
Lex humana nequaquam obligat transgressorem ad peccatū siue sit pœnalis siue non, & siue grauis sit materia siue
L.3.auri. cap.103.nu.9 (non. cap.29.nu.18)
Lex sufficit quod sit tolerabilis. cap.27.nu.14
Leges ferre potest princeps sine ullius consilio. ca.2.n.20
Leges nouare malum. cap.8.n.50
L.3. tit.15. lib.2. ordi. cap.102.n.2
Lex canonica non præsumitur uelle obligare ad pœnam æternam. cap.29.n.10
Legis resistentis transgressor an mortaliter peccet contra Doct. cap.77.n.20
Lex sit inutilis uel aliquantulum noxia à principio an uero postea talis esse incipiat multum interest. cap.46.n.15
Legem in particulari cessare potest interpretari homo priuatus, contra Doct. cap.46.n.8
Legem in particulari cessare iudex ordinarius potest interpretari, contra Doct. quin immo ita interpretari necesse habet, contra Doct. & etiam princeps ad id tenetur contra Doct. cap.46.n.7
Legum principum & arbitrorum potestas non egreditur finem commissionis à populo data. cap.29.n.2
- L. si mater C. de inoff. testamento.* cap.66.n.6
Legum in coniectura se se fundantes una quæque in suo foro seruanda est. cap.76.n.7
Leges nouæ noxiæ sunt. cap.44.n.4
Lex quando teneat priuilegiatos. cap.45.n.2
Legis ratio non cessat quando contingenter cessat. cap.46.nu.9. contra Doct.
Lex noua priuilegiorum reuocatoria non ligat ante sui promulgationem. cap.44.n.9
Lex initio utilis & si postea fiat inutilis non perdit uim obligatoriam contra theologos. cap.46.n.3
Lex ne quis cœdat sylvam suam cessat ubi id noxium esset in parte regionis contra Doct. cap.46.n.6
Lex non ualeat nisi publicè utilis sit & rationalis & à naturali uel diuina lege deriuetur. cap.46.n.2
Legem non faciunt uerba ipsius aut scriptura sed mens. cap.46.n.5.
Leges an mero iure obligare incipiant ante sui promulgationem. cap.44.n.1
Lex contractus est & contractus lex est. cap.44.n.5
Lex & mandatum æquantur in obligando. cap.44.n.6
Lex inutilis uel aliquantulum noxia in foro animæ seruanda est. cap.46.n.13
Lex est ut contractus. cap.52.n.10
Legislator an malo obuiare teneatur ard. q. cap.49.n.5
Lex noua præterita annullans an extendatur ad diu obseruata. cap.65.nu.19
Lex noua ante sui promulgationem non ligat etiam scientes contra nouiss. cap.44.n.3
Lex si utilis non est, noxia est. cap.50.n.3
Legis uita quanta sit. cap.50.n.12
Leges ante sui promulgationem non ligant etiam quo ad contractus infirmandos. cap.44.n.7
Lex positua large dici potest naturalis. cap.50.n.6
Leges declaratorie respiciunt etiam præterita & obligant ante sui promulgationem. cap.44.n.2
Legibus consensu obligamur. cap.55.n.3
Legis uis. cap.42.n.10
Legem sibi imponere an priuatus possit ard. q. cap.47.n.6
Lex inutilis an ualeat. cap.50.n.11
Lex etiam iustos comprehendit. cap.45.n.11
Lex positua ut ualeat debet deriuari à lege natura. c.50.n.5
Leges posituæ specificant ex materia iuris natura. c.50.n.8
Lex ciuilis in materia spiritali præsumptionem inducere nequit cum communi opi. cap.85.nu.18
Lex generalis cōprehēdit etiā personas priuilegiatas si in ea materia qua de agit nō reperiunt hēre priuilegiū speciale.
Lex an cesset eius ratione cessante. c.75.n.5 (c.84.n.24)
Lex positua cōtra ius gētū secundariū ualeat. cap.46.n.11
L.1. tit.4. lib.1. ordi. cap.103.n.5
Lex inutilis an ualeat ard. q. cap.50.n.1
Leges post sui promulgationem an teneant inculpabiliter ignorantos. cap.44.n.11
Leges ligēt nec ne, an priuato iudicare liceat. c.46.n.1. ar. q.
Leges passim mutare nocet. cap.46.n.14
Legum uerbis aut scriptura non obligamur, sed earum sensu. cap.25.n.5
Lex canonica in materia pauci momenti an ad pœnam æternam possit obligare. cap.29.n.11
Lex parum utilis, uel etiam omnino inutilis, uel etiā aliquantulum noxia seruanda est. cap.46.n.10

I N D E X

- Lex an obliget in conscientia ardua. q. & quid si sit pœnalis.*
 cap. 29. n. 1
- Legum plurimum intell.* cap. 29. n. 24
- Lex pœnalis quare non obliget in conscientia.* cap. 29. nu. 6
- Lex humana concordans cum iure diuino uel naturali non inducit nouum ius.* cap. 29. n. 17
- Leges resistentes an obligent nos ad peccatum, contra nouiss.*
 cap. 77. n. 19
- Lex ut nulla collecta imponi possit, cessat quando ut imponatur utile esse capit.* cap. 31. n. 1
- Leges hispanæ hic relate quod non obligant in conscientia.*
 cap. 29. n. 15
- Legis canonica potestas ad obligandum in conscientia.*
 cap. 29. n. 9
- Lex generalis uel localis iniusta quare effectum careat.*
 cap. 31. n. 35
- Lex ad unum quarterium ciuitatis regulariter non ualet.*
 cap. 31. n. 27
- Generaliter loquens non comprehendit personas peculiare privilegium habentes in illa materia.* ca. 103. n. 5
- Legis ratione cessante in particulari an cesset ipsa lex.*
 cap. 87. n. 23
- Legem utilem esse reipublicæ oportere.* cap. 30. n. 1
- Legis ratione cessante in particulari an cesset ipsa lex.*
 cap. 87. n. 23
- Legalis obligatio est ad patiendum tantum.* cap. 28. n. 12
- Legalis causa cessante cessat lex contra nouiss.* cap. 25. n. 15
- L. 12. titulo de los corregidores lib. 2. ordi.* cap. 105. n. 44
- Legalis obligatio unde descendat.* cap. 28. nu. 11
- Legislator non præsumitur habere animum obligandi ad pœnam æternam sed ad solam temporalem expressam uel arbitriariam.* cap. 29. n. 7
- Lex iniqua à principe lata an ualeat.* cap. 26. n. 19
- Leges ferre possunt alij præter imperatorem.* cap. 22. n. 22
- Libertatis fauore an modus deficiens desinat nocere. c. 93. n. 26*
- Libertas hominibus iure naturæ debita.* cap. 20. n. 26
- Libertas animorum describitur.* cap. 9. n. 13
- Libertas corporis & animi non æquantur.* cap. 9. n. 12
- Libertatis definitio.* cap. 17. n. 5
- Libri huius inscriptio declaratur.* in præfa. n. 12
- Lites breuiari intereest reipublicæ.* cap. 41. n. 18
- Litis ingressus an præscriptione tollatur quando per eam uti le tantum dominium queritur.* cap. 56. n. 2
- Lites breuiari expedit reipublicæ & principaliter.* cap. 52. num. 12
- Loci consideratio magni momenti est.* in præfa. num. 133
- Locupletari aliena iactura nisi sit iniuriosum, iniquum non est cum Cag. contra Decium.* cap. 52. n. 13
- Longum tempus inducit mutationem male fidei.* cap. 62. num. 2
- Longum tempus legitimat executionem.* cap. 63. num. 2
- Longum tempus facit filium præsumi emancipatum.* cap. 61. num. 17
- Lucrum res efficacissima.* in præfa. nu. 84
- M**
- MAGISTRATUS quilibet large dicitur rex. in præfa.*
- Magistratum quantum onus.* cap. 41. n. 21
- Magistratus ciues tueri temetur.* cap. 43. n. 11
- Magistratus an populum uendere possit.* cap. 43. n. 22
- Magistratus minores an leges transgredi possint ardua. q.*
 cap. 35. n. 24
- Maiestatibus lege committitur contra ciuitatem liberam cum multis contra non paucos.* cap. 72. n. 20
- Maiores maiora debentur.* in præfa. nu. 18
- Maiores uter ex duobus geminis habiturus sit si incertum sit uter eorum prior natus fuerit.* cap. 90. n. 11
- Maiores in uenditione non præsumitur licentia principis ex tempore longo, noua opin.* cap. 64. n. 16
- Maiores in successorem uel etiam in heredem continuari potest poss. natur.* cap. 57. n. 17
- Maiores uni diuitias, multis seruitutem miseram inducit.*
 cap. 8. nu. 7
- Maiores noxij sunt.* cap. 41. n. 6
- Mala fidei uitium an purgetur tempore.* cap. 79. n. 16
- Mala fidei superuentus, post completam præscriptionem non nocet ingens pugna.* cap. 74. nu. 1
- Mala fidei præsumptio an purgetur longissimo tempore. ardua. q.* cap. 81. n. 2
- Mala fidei uitium purgatur tempore.* cap. 79. n. 18
- Mala fides præsumitur de iure canonico in præscribente contra eum qui habeat fundatam intentionem de iure sed ipsa mala fides tempore purgatur.* cap. 87. n. 7
- Mala fidei emptor est qui alio denuncians esse non dominus est.* cap. 73. n. 9
- Mala fidei possessor est qui contra iura mercatur.* ca. 81. n. 1
- Mala fidei possessor quis dicatur.* cap. 32. n. 10
- Malam fidem non dicit habere qui contra iura mercatur si & prohibitio fiebat ob priuatam utilitatem & cum eo contraxit qui inops intellectus a lege non præsumebatur noua traditio.* cap. 79. n. 8
- Mala fides non semper sequitur & arguitur ex scientia rei alienæ.* cap. 72. n. 5
- Mala fides impedit præscrip. 30. annorum iure canonico & ciuili.* cap. 73. n. 9
- Mala fides nocet etiam in præscriptione immemoriali ardua quaest.* cap. 81. n. 10
- Mala etiam fide à defuncto possessum an heres præscribat longo tempore contra communem.* cap. 73. n. 5
- Mala fides præsumpta quæ inducitur ex denuntiatione an impediatur præscrip. 30. annorum.* cap. 80. n. 7
- Mala fides præsumitur de iure canonico in præscribente contra eum qui habebat fundatam intentionem de iure sed ipsa mala fides tempore purgatur.* cap. 87. n. 7
- Mala fides an noceat quando contractus sit per procuratorem.* cap. 71. n. 1
- Mala fidei emptor est qui emit ab eo quem dominum non esse fama est.* cap. 80. n. 4
- Mala fides defuncti heredi non nocet. quo ad rem non quasi hereditariam apprehensam.* cap. 73. n. 17
- Mala fides incidens post captam à defuncto præscrip. non impedit. quin heres eam possit perficere etiam si uellit uti accessione temporis defuncti contra cõem.* cap. 73. n. 6
- Mala fides authoris an noceat successoribus uniuersali.* cap. 73. num. 3
- Mala fides ficta quando noceat.* cap. 73. n. 20
- Mala*

- Mala fides quando inesse intelligatur.* cap. 72. nu. 2
Mala fidei uicium potest purgari. cap. 73. nu. 13
Mala fide esse uidentur ementes aut dono accipientes oppida & redditus regales à regibus hispania, malā fidem inducit denuntiatio quæ præuenerat non quæ postea secuta fuit. cap. 80. n. 8
Malam fidem populus quando uideatur habere & quomodo purgetur. cap. 71. nu. 5
Mala fides nō pōt non esse pie sumpta cōtra Doct. c. 73. n. 18
Mala fides an præsumatur ex defectu tituli quando apparet antiquior possessor. cap. 81. nu. 6
Mala fides non præsumitur ex tituli defectu post annos. 30. cap. 81. n. 7
Mala fides auctoris an impediatur præscribi eandem rem ab hære. ardua pugna. cap. 73. n. 7
Mala fides respectu unius impedit præscriptionem resp. alii alterius ardua quæst. cap. 79. nu. 21
Mala fides non uidetur adesse nisi tribus demum concurrentibus. cap. 79. nu. 14
Malijs obuiandum. cap. 93. n. 5
Malum minus eligendum ex duobus malis. cap. 48. n. 2
Mandatum ex longa scientia & patientia an præsumatur ardua. q. cap. 62. nu. 7
Mandatum regis de oppidis alienandis ut intelligendum. cap. 103. n. 5
Mandatum an inducatur ex scientia & patientia inter absentes. ardua. q. cap. 62. n. 8
Mandatum generale restringitur ex mente concedentis. cap. 43. n. 5
Mandatum ostendere debet qui alterius utilitatem denuntiat. cap. 80. n. 6
Mandatum & commissionem etiam in melius egredi non licet. cap. 5. n. 7
Mandatum egressus interdum capite punitur, licet res bene cesserit. cap. 5. n. 8
Manumissio præsumitur post longum tempus. ca. 61. n. 11
Matrimonium non infirmat lex noua ante sui promulgationem. cap. 44. n. 8
Mater ratione tutelæ male administratæ non capitur, etiam si per pactum renunciaisset omni legum auxilio. c. 97. n. 8
Matrimonium spirituale metu etiam reuerentiali contractū uiciatur, aliud in carnali matrimonio. cap. 35. nu. 17
Mater ex mala tutelæ administratione an possit incarcerari, cum omni legū auxilio renuntiauit, ard. q. cap. 97. n. 1
Matrimonium hodie an uicietur per metum reuerentialem. cap. 35. n. 19
Matrimonium per patres contractum, respectu liberorum an uicietur metu reuerentiali. cap. 35. nu. 21
Matrimonium quando præsumatur de iure civili, & quando de iure canonico. cap. 85. n. 16
Matrimonium præsumitur post longum tēpus. cap. 61. n. 10
Matrimonium metu contractum irritatur. cap. 35. nu. 20
Medicus qui dum morari ualetudinem egroti uolebat, eum peremit, an reus homicidij fiat. not. q. cap. 19. n. 16
Mentium humanarum uarietas. cap. 9. n. 11
Merum quid significet. cap. 4. n. 2
Mens præualet uerbis. cap. 43. n. 3
Media talia intelliguntur, qualia extrema. cap. 88. n. 3
Mens tenet primum locum, sequentem uerisimilitudo, ultimum uerba. cap. 30. nu. 6
Meretrici datum effugit dominium dantis. cap. 48. n. 7
Meretrix in foro conscientie an mercedem petere, uel retinere possit. ard. q. cap. 48. n. 5
Meretrix si uult nubere, ei qui ad supplicium ducebatur, an sit audienda. cap. 48. n. 15
Meretrices an tolerandæ. cap. 48. n. 1
Meretrici quod datur, ei acquiritur. cap. 48. nu. 9
Meretricibus sui quæstus gratia datur actio & retentio. cap. 48. n. 3
Meretrici datum repeti nequit. cap. 48. n. 10
Meretrici an liceat uim inferri. cap. 48. nu. 4
Meretrici datum non publicatur, contra Accursium & Guilel. cap. 48. n. 16
Meum mihi inuito ut iniquum est adimi, ita aquum me uolente. cap. 52. n. 2
Meum prodigere possum. cap. 55. n. 13
Meum negligere quando uidear. cap. 53. n. 4
Miles regulariter subest legibus. cap. 26. n. 6
Miles an iure communi in dubio uti uideatur. cap. 26. nu. 5
Miles hodie, surdus, & mutus testatur cum communi contra. Cuna. Ias. & alios. cap. 103. n. 4
Miles etiam mutus & surdus testatur, cum communi contra nouiss. cap. 103. n. 3
Minor non comprehenditur statuto puniente eum qui de comitatu bladum extrahit. cap. 32. n. 12
Minor non comprehenditur statuto puniente delicta non communia. cap. 32. nu. 11
Modus mistus deficiens per casum non nocet. cap. 93. nu. 25
Modi pluralitas resoluitur in singularitates. ca. 93. n. 29
Modus & conditio differunt. cap. 93. n. 2
Monachi minoritæ an dominium habeant in commestibilibus & utensilibus ardua. q. cap. 17. n. 10
Monachi an possint esse executores testamentorum. ard. q. cap. 98. n. 1
Monachi minoritæ fundi ad uendendum an sint capaces. cap. 32. n. 13
Monachismo super ueniente an rumpatur testamentum cum communi & contra alteram cōmuniem. c. 102. n. 2
Monachismus uel religio uel ordo religiosorum quando factus uideatur. cap. 105. nu. 49
Monachus non testatur cum communi. cap. 102. no. 1
Monachi bona etiam quo ad possessionem transeunt ipso iure ad monasterium. cap. 105. nu. 2
Monomachia unde dicta. cap. 12. n. 4
Monachus testatur Papa permittente cum communi. cap. 2. num. 102
Monachismi & religionis tria substantialia uota. c. 105. n. 50
Mores mutantur & hominum opiniones. cap. 27. nu. 7
Morum mutatio quotidie fit. cap. 20. n. 32
Mors civilis naturali morti non æquiparatur, nisi in casibus in iure expressis. ca. 108. n. 2
Moras non patitur auxilium. ca. 21. n. 30
Mors quid sit. in præfa. n. 68
Mortem naturalem sequitur ademptio honorum. ca. 96. n. 2
Mortui resurrectio in hoc seculo non expectanda. c. 108. n. 4
Mortui quo loco iacebunt. in præfa. n. 69
Mors saxis uenit. cap. 55. nu. 8
Mors indiuidua. in præfa. n. 70
Mortem certam oppetere pro saluanda tota etiam patria nullus tenetur. cap. 13. nu. 11

I N D E X

Moriuntur fatiscuntque saxa & monumenta, in præf. n. 37
 Morte delinquentis liberatur fideiussor ipsius. cap. 96. n. 23
 Mors nihil. cap. 57. nu. 15
 Mors nihil. cap. 55. nu. 7
 Mulieri parcendum est aduersus dolum præsumptum.
 cap. 97. nu. 51
 Mulier capi non potest pro debito ciuili cum communi opi.
 cap. 97. nu. 2
 Mundi dominum nullum esse, nec unquam fuisse, aut futurum;
 & contrarium, monstrum esset, noua ratione docemur.
 cap. 20. nu. 10
 Mundi dominus in temporalibus nec fuit christus dominus
 noster, nec est Papa, nec imperator, sed solus Adam.
 cap. 21. nu. 3
 Mundus sub uno esse imperatore nihil incommodius. cap. 20.
 num. 37
 Mundum uni principi non subesse ostenditur iure tam natu
 ra quam gentium & etiam ciuili, & diuino. capitu. 20.
 nu. 27
 Mundi dominum qui se iactaret, demonum è cælo cadentium
 audatiam superaret. cap. 21. nu. 33
 Mundus continet quatuor elementa omnia generantia.
 cap. 56. nu. 13
 Mundus constat quatuor elementis. cap. 51. nu. 3
 Mundi dominum unum hominem esse, nocentissimum esset.
 cap. 21. nu. 34.
 Mundi uox uariè sumitur. cap. 20. nu. 29
 Mutus qui illam solam uocem exprimere potest, sic, uel non.
 testari potest. cap. 103. nu. 8

N

NATURALIS filius & nepos legitimus ex filio naturali
 non excluduntur ab uxore patris iure regio. cap. 102.
 num. 17
 Naturalis, notus, spurius, & similes institui possunt sub cõ
 ditione si à principe legitimentur cum communi. ca. 102.
 num. 19
 Naturalis ut succedat quando concurrat iam legitimus.
 cap. 102. nu. 18
 Naturalis filius & nepos legitimus ex filio naturali exe
 quantur. cap. 102. nu. 16
 Natura sua quæque facillè reddunt. cap. 82. nu. 4
 Natura dux optimæ. cap. 7. nu. 5
 Naturalis filius ex concubina fauorabilior est, quàm si ex
 seorsum habitante nasceretur contra nouiss. quod proce
 dit etiam iure regio. cap. 102. nu. 11
 Naturalis capit duas uncias ab initio, fallit uariè. cap. 102.
 nu. 15.
 Naturalis filius ut succedat. cap. 102. nu. 10
 Nauigantis morti proximi. cap. 20. nu. 15
 Nauigatio horrida. cap. 20. nu. 20
 Nauigatio impossibilis ferè & noxia reputatur. c. 51. n. 45.
 Nauigatio perfida. cap. 20. nu. 16
 Nauigare contra naturam est. cap. 20. nu. 13
 Nauigare nequas est. cap. 20. nu. 12
 Nauigare est animam uentis credere. cap. 20. nu. 17
 Nauigare triste est. cap. 20. nu. 11
 Nauigantis inter uiuentes esse non uidentur. ca. 20. nu. 21
 Nauigationis inuentor fuit mortis inuentor. ca. 20. nu. 18

Nauigare periculosissimum est. cap. 20. nu. 14
 Nauigare est ire contra leges naturæ. cap. 20. nu. 19
 Necessitatis aut bellorum tempore iudex potest compellere
 ciues ad pecunias mutuandas reipublicæ. cap. 6. nu. 7.
 Necessitati culpa non subuenitur. cap. 35. nu. 16
 Necessitatis causa receditur à regulis iuris. cap. 90. nu. 12
 Negatiua præcepta an efficacius obliget, quàm affirmatiua?
 ardua. q. cap. 30. nu. 19
 Nepotes & deinceps iura suorum habentes, an sub omni cõ
 ditione possint institui hæredes. nota. q. cap. 107. nu. 5
 Necessitas sponte causata non consideratur. cap. 60. nu. 7
 Nil ut non generat aliquid, ita aliquid ad nihilum nunquam
 reducitur, sed transmutari potest. cap. 56. nu. 11
 Nobilitatis priuilegium quanto tempore pereat. c. 64. nu. 5.
 Nobilis aggressus non tenetur fugere. cap. 11. nu. 14
 Nobilitatis priuilegia à nobis possunt separari. cap. 11. n. 24
 Nobilitas quid. cap. 25. nu. 31
 Nobilis, uel hidalgus quando participet commoda, licet non
 participet onera. cap. 35. nu. 3
 Nobilis non capitur pro debito ciuili. cap. 97. nu. 7
 Nobilitatis commendatio. cap. 25. nu. 32
 Nobiles an homines suos cadere plagis possint, ardua. quæst.
 cap. 8. nu. 10
 Nostrum nobis absolutè non aufertur ob publicam etiã uti
 litatem, sed demum data compensatione idonea. ardua. q.
 cap. 5. nu. 1
 Nostrum nobis multis sæpe etiam sine factò nostro adimitur
 cap. 48. n. 23.
 Nostrum nobis inuitis & ignaris quandoque aufertur.
 cap. 75. nu. 2
 Nostrum nobis sine factò nostro non rato ex legis dispositio
 ne adimitur. cap. 74. nu. 2
 Nostrum prodigere fas est. cap. 48. nu. 8
 Nostrum interdum sine factò nostro nobis aufertur. c. 82. nu. 12
 Nostrum quando pro derelicto uideamur habere. c. 73. n. 12
 Notorietas excludit aut non eget probatione aut causæ co
 gnitione. cap. 103. nu. 19
 Notariatus præsumitur ex longo tempore. cap. 62. nu. 5
 Notorium est allegandum. cap. 7. nu. 10
 Notarius interdum potest pluries scripturam edere. c. 31. n. 31
 Notorius uis. cap. 20. nu. 23
 Notorietas superat omne genus probationis. cap. 51. n. 43
 Notorium iuris non expedit allegari. cap. 7. nu. 15
 Notus capere potest ex testamento patris cum nouissimis
 contra Bar. Oldral. & alios. cap. 102. nu. 12
 Notus & naturalis differunt in successione abin. cap. 102.
 nu. 13
 Notorium quam habeat uim noua distinctio. cap. 76. nu. 8
 Nouari non potest obligatio præscripta. cap. 53. nu. 14
 Nuptiarum fauore minor potest transgredi præceptum te
 statoris quod aliter transgredi non liceret. ca. 94. nu. 21

O

OBLIGATIO & actiones ciuiles comprehendunt princi
 pes. cap. 45. nu. 13
 Obligatio utraq; tollitur præscriptione cõtra cõm. c. 53. n. 9.
 Obligatio interdum præsumitur post lögũ tempus. c. 53. n. 5
 Obligatio naturalis ex delicto orta an perimatur præscriptio
 ne. ar. q. cap. 55. nu. 4
 Obligatio

Obligatio utraq; ut perimatur, an fieri possit per legem. ardua. q. cap. 53. nu. 20
 Obligatio naturalis oritur ex iure gentium prima. ca. 53. numero 2
 Obligari personaliter durius quam rem tradere suam, et alienari. cap. 61. nu. 4
 Obligatio naturalis an perimatur prescriptione. cap. 51. numero 24
 Obligatio sola naturalis non est efficax contra principem Romanum. cap. 45. nu. 14
 Obligatio utraq; perimitur prescriptione, acceptilatione & novatione. contra doctores. cap. 53. nu. 12
 Obligatio naturalis an prescriptione perimatur. cap. 53. numero 1
 Obligatio prescriptione debilitari, falsum est. quia extinguitur. cap. 53. nu. 10
 Obligatio naturali quare non assistat lex civilis. cap. 10. numero 20
 Obligatio naturali an lex assistere desinat. egregia declaratio. cap. 10. nu. 22
 Obligatio facti an sit precisa. cap. 25. nu. 33
 Obligamur mente, non uerborum aut literarum figura. c. 30. numero 7
 Obligatio naturalis unica est. cap. 10. nu. 19
 Oblivio presumitur post longum tempus. cap. 61. nu. 6
 Occasio quid. cap. 9. nu. 9
 Occidens mediatorem se defendendo punitur, si erat de illis, qui se defendere non debebat. cap. 19. nu. 21
 Occidens mediatorem se defendendo punitur si erat de illis, qui fugere tenebantur. cap. 19. nu. 20
 Occidens lapide uersus hominum turbam iacto, extra ordinem punitur. cap. 19. nu. 22
 Occidens quare occidatur. cap. 18. nu. 24
 Occidere licet etiam extra casus ueteri lege contentos. ca. 8. nu. 47
 Occidens mediatorem interdum extra ordinaria pena, interdum nulla punitur, ordinaria nunquam. cap. 19. nu. 19
 Occisionis uitanda preceptum egregia declaratio. cap. 8. numero 42
 Occidens non occidendi, sed uulnerandi animo an occidatur. not. q. cap. 18. nu. 43
 Occidens ut occidatur, an procedat etiam in iudice, qui innocentem capitaliter damnauit. cap. 18. nu. 26
 Occidere bannitum si licet, licebit etiam si sit pater, aut filius occisoris. cap. 49. nu. 13
 Occidens damnatum ad mortem capite punitur. capitulo 18 numero 23
 Occidens mediatorem dum filium, uxorem, discipulum, aut famulum castigaret, an puniatur. cap. 19. nu. 23
 Occidere an liceat hominem pro rerum defensione. ardu. q. ca. 57. nu. 8
 Occidens adulterum, an peccet. ardu. q. cap. 49. nu. 4
 Officia publica honores sunt. cap. 42. nu. 9
 Officium quando presumatur affectatum. ca. 105. nu. 5
 Officialis quando presumatur quassisse de bonis fisci. ca. 105. numero 23
 Officia quando uendere non licet, tunc nec decet, nec expedit, contra Theol. idem e contra, contra eosdem. ca. 43. nu. 8
 Officia publica uendere principi non solum licet, sed & decet quando a populo erat insufficienter dotatus. contra

Theologos. cap. 43. nu. 9
 Officia publica populus uendere potest. cap. 42. nu. 5
 Officia publica & dignitates non dignis, sed dignioribus danda. cap. 43. nu. 14
 Officiorum uenditio a populo libero facta decens uidetur. cap. 42. nu. 12
 Officia publica uendita an transeant ad successores. cap. 43. numero 12
 Officia publica an uendi possint? ardu. q. cap. 42. nu. 1
 Officia publica uendente populo presumunt id utile esse. contra doct. & quid si a principe uenderentur. capitulo 42 numero 11
 Officia publica an princeps uendere possit? cap. 43. nu. 1
 Officia publica an uendere possint duces, comites, & marchiones. cap. 43. nu. 10
 Officialis prelati & similes possunt probare quod non quassauerunt intuitu officij uel dignitatis. ca. 105. nu. 32
 Officia publica ita uendi posse, ut transeant ad successores contra Sotum. cap. 43. nu. 17
 Officia publica uendi licet etiam practice. ca. 42. nu. 13
 Opinio Baſteorum & Saduceorum circa animarum immortalitatem. in praef. nu. 66
 Operibus credendum. cap. 51. nu. 62
 Opera indicant auctorem. cap. 51. nu. 63
 Oratio prima. in praef. nu. 13
 Oratio sequens. in praef. nu. 14
 Oratio negatiua an plus neget, quam affirmatiua affirmet. ardua. q. cap. 30. nu. 18
 Ordo sacer presumitur ex longo tempore. ca. 61. nu. 23

P

PACTI appellatione & non factum uenit. capitulo 52. numero 6
 Pactum futurae successionis inter liberos de patris her. improbatum. cap. 37. nu. 6
 Pactum nudum cum principe Romano initum non est efficax ad agendum contra principem. contra doct. nec contra priuatum. contra eosd. cap. 45. nu. 15
 Parentibus maior pietas debetur quam reliquis. cap. 97. numero 7
 Pactum futurae successionis inter liberos initum super patris uiuentis hereditate improbatum. cap. 106. nu. 5
 Papa non exercet iurisdictionem temporalem uacante imperio. ardu. q. cap. 22. nu. 1
 Papae electio de consuetudine spectat ad Cardinales. cap. 22. nu. 10
 Papa an iurisdictione derogare possit. ardua. quest. cap. 26. numero 26
 Papa ius diuinum potest interpretari. cap. 5. nu. 19
 Papa uacante imperio non praescribit imperatoris iurisdictionem. ca. 22. nu. 2
 Papa an habeat iurisdictionem temporalium in toto orbe. ardua. q. ca. 21. nu. 1
 Papa non potuit alienare castellum Perusinum. contra doct. cap. 4. nu. 6
 Papatu uacante imperator non exercet iurisdictionem spirituaalem. ca. 22. nu. 5
 Papae abutenti an occurrere possit. cap. 41. nu. 25
 Papa sine Cardinalium consilio ardua expedire an possit? ardua

- ardua. q. cap. 23. nu. 2
 Papa an habeat temporalem iurisdictionem? egregia. q. cap. 2. nume. 2
 Parentibus summus honor debetur. ca. 106. nu. 4
 Parentum utriusque par pietas debetur, licet eis in liberos non sit par potestas. cap. 97. nu. 4
 Parentibus summus honor à liberis debetur. capitulo 37. numero 5
 Parochus interdum extra parrochiam potest residere. cap. 21. numero 30
 Pascendi ius an tempore ordinario præscribatur. contra com. cap. 83. nu. 40
 Pater filij iniuriam an remittere possit. ardua. q. cap. 15. numero 8
 Patria est omne solum. cap. 51. nu. 12
 Patientia sine tempore longo non inducit consensus præsumptionem. cap. 64. nu. 4
 Patriæ magis quam parentibus debemus? capitulo 16. nume. 15
 Pater ob iniuriam filij etiam ignoscentis agere potest. cap. 18. nu. 7
 Paternum præceptum quatenus obliget filium. cap. 29. numero 14
 Patronatus iura iustius conceduntur terræ ab infidelibus debellatæ causa, quam dotationis causa. capitulo 51. numero 38
 Pater illustris potest naturali filio substituere exemplariter. contra doct. cap. 107. n. 26
 Pauperes alienigenis paves. cap. 41. n. 8
 Pauperibus an currat tempus appellandi. ard. q. cap. 141. nume. 5
 Pauperes stipendia non præstant advocatis, procuratoribus, iudicibus, & notarijs. cap. 41. nu. 3
 Paupertas excusat à prosecutione appellationis. cap. 41. nume. 2
 Paupertas excusat moram soluendi. cap. 41. nu. 1
 Pauperes non collectantur. ca. 41. nu. 4
 Pauperes quare non collectantur. cap. 4. nu. 7
 Pauperibus currit tempus, sed restituntur. capitulo 60. numero 11
 Pecunia quando mutatur, ut solutio fieri debeat. ard. q. cap. 2. nume. 7
 Peccatum ferè omne contra naturam esse. capitulo 42. numero 3
 Peregrinus expers testandi actiue & passiue. capitulo 51. nume. 32
 Periculum ubi maius, ibi maior remuneratio. in præfat. numero 98
 Pœna status finitur morte. cap. 96. n. 14
 Pœnalis obligatio extinguitur ipso iure præscriptione. ca. 55. numero 5
 Pœnis sponte subiicimur. cap. 52. nu. 7
 Pœna, ut consensus dedisse uidemur. ca. 52. nu. 17
 Pœnis an ex æquitate quadam obligemur. cap. 55. nu. 2
 Pœna spontanea non est pœna. cap. 55. nu. 22
 Pœnæ legales an obligent naturaliter. ardua. quæst. cap. 55. numero 1
 Pœna culpæ æqua. cap. 18. nu. 36
 Pœna culpæ par. cap. 55. nu. 20
 Pœna non datur culpa cessante. cap. 55. nu. 18
 Pœna conuentionalis præscribi potest. cap. 55. nu. 23
 Pœnam pecuniariam avario publico applicandam iudex facilius potest remittere, quam parti applicandam, cap. 24. numero 18
 Pœna à principibus, uel iudicibus ut & quatenus remitti possit. egregia. dist. cap. 18. nu. 117
 Pœnam legalem iudex remittens, lege prouidetur. cap. 15. nume. 12
 Pœnam post partis abscessum minuere potest iudex contra nouiss. aliquantulum, ex toto autem remittere nec iudex potest nec princeps, contra nouiss. nam iudex & princeps differunt in quanto, non in toto. contra nouiss. cap. 18. nume. 9
 Pœna non est aëlius irritatio quando non fit in odium agentium. cap. 28. nu. 5
 Pœnam euitare facit ordinariam quælibet etiam iniusta causa. cap. 18. nu. 28
 Pœna etiam immoderata non differt ab alia quò ad hoc ut in conscientia debeat. contra Decium & Cagn. cap. 28. numero 14
 Pœnam lenire etiam post sententiam interdum & licet & expedit. cap. 31. nu. 3
 Pœna promissa sub conditione si opus infra annum factum non fuerit, an peti possit ante finem termini. cap. 95. nu. 4
 Pœna caret, qui figit hominem dum taurum loco solito agitatatum figere curabat, non sic, si in loco insolito. cap. 19. numero 11
 Pœna corporalis interdum datur insensato. cap. 96. n. 11
 Pœna culpa maior non sit. cap. 19. nu. 6
 Pœnitentiæ an locus sit ante scripturam confectam quando in scriptis sit contractus. ard. q. cap. 28. n. 21
 Pœna etiam pecuniaria non transit in hæredes in criminibus publicis. cap. 96. nu. 15
 Pœna in priuatis delictis an transeat ad hæredes. cap. 96. numero 20
 Pœna pecuniaria an transeat in hæredes morientis infra tempus appellandi. cap. 96. nu. 18
 Pœna corporis afflictiua finitur morte delinquentis. ca. 96. numero 7
 Pœna delicti quæ imponuntur ipso iure, semper trāsit ad hæredes. cap. 96. nu. 22
 Pœna commutatur ex inhabilitate personæ plectendæ. ca. 96. numero 30
 Pœnitentiæ à Papa iniunctam minuit episcopus. cap. 31. numero 4
 Pœnam parti uel fisco applicandam quando princeps possit remittere. cap. 24. nu. 13
 Pœna peccato æqua. cap. 12. nu. 3
 Pœna delicti an transeat in successorem dignitatis. cap. 96. nume. 21
 Pœna an debeat in conscientia. cap. 32. nu. 9
 Pœna conuentionalis non magis nec minus debetur in conscientia quam legalis. contra Decium. Cagno. & alios. cap. 28. nu. 15
 Pœna adulterij non extenditur ad uitiantem monacham. egregia. q. cap. 35. nu. 22
 Pœna dupli aut quadrupli an peti possit de iure canonico. cap. 28. nu. 10
 Pœnam etiam in conscientia an creditor petere possit. ard. q. cap. 28. nu. 20

- Pena corporea quare non descendat in heredes.* capitulo 96. numero 13
- Pena transit contra heredes, quando delictum opponitur excipiendo.* cap. 96. nu. 23
- Pena non extenditur de casu uero ad casum factum.* ca. 31. nume. 40
- Pena & premio rem publicam contineri.* in praefatio. numero 81
- Pena est infirmitas actus.* cap. 28. nu. 3
- Pena suos debet tenere authores.* ca. 35. nu. 5
- Pena an post sententiam, quae transit in rem iudicatam transeat ad heredes.* cap. 96. nu. 19
- Pena legalis si petatur, debetur in conscientia à damni aedificatore etiam quo ad damni aestimationem ubi interfuit dolus. contra communem opinio. idem si culpa lata contra eand. communem opi.* cap. 28. nu. 17
- Pena etiam ipso iure irrogata non debetur in conscientia. contra communem opi.* cap. 28. nu. 13
- Pena conuenientialis etiam nimis dura non debetur minus nec magis quam si esset mediocris. contra Accursium, Decium, Corse. & Cagn.* cap. 28. nu. 16
- Pena pro damno leuissima culpa dato, non debetur etiam in foro contentioso. contra Lud. Rom. & Nicol. Pigno.* cap. 28. nu. 19
- Pena pro damno leui culpa dato an debeat in conscientia. ardua. q.* cap. 28. nu. 18
- Pena suos tenent authores.* cap. 48. nu. 40
- Pena pecuniaria an transeat in heredes post sententiam.* cap. 96. nu. 17
- Pena par culpa ut intelligatur.* cap. 24. nu. 17
- Pena culpa par.* cap. 8. nu. 51
- Penam legalem etiam si procedatur per modum accusationis iudex alterare potest ex causa. ardua. quaestio. cap. 35. numero 4*
- Pena in contractu apposita quare leniat obligationem principalem, noua declaratio.* cap. 29. nu. 5
- Permittere malum, alienum est à lege.* cap. 49. nu. 7
- Petitorium suspendere, & ad possessorium redire an liceat post litem contestatam. ardua. q.* cap. 87. nu. 27
- Pluralitas resoluitur in suas singularitates etiam in conditionibus implendis.* cap. 92. nu. 2
- Possessionis uel quasi possessionis ius & commodum quanto tempore quis acquirat. contra eum, qui fundabat intentionem suam de iure.* cap. 87. nu. 15
- Possessio uel occupationis ius olim erat in rebus soli.* cap. 57. numero 22
- Possessio naturalis solo animo retinebatur iure gentium etiã prim. uo.* cap. 57. nu. 24
- Possessio ut continetur in heredem ex ui statuti, uel in successorem maioratus, intelligitur nisi ab alio occupetur. ardua. q.* cap. 57. nu. 19
- Possessionis continuatio exigitur ad praescribendum.* ca. 58. numero 1
- Possessorio recuperandae an obijci possit exceptio de sententia lata inter easdem partes. dubia pugna.* cap. 88. nu. 4
- Possessio quae ipso iure in maioratus successorem uel in heredem transiit, capta sine ullo uitio fuit naturaliter ab aliquo tertio utilis est ad praescribendum. contra doct. c. 57. nu. 27. & ea possessio nil interest occupata esset hereditate iacente an postea. contra Claudium ibi nu. 28.*
- Possessionem occupauit tertius, an sit ui repellendus. ca. 57. nu. 31. & possessio naturalis non est in quatuor speciebus ibi enumeratis, contra doct. ibi nu. 32*
- Possessor an sit tuendus in sua possessione contra aduersarium, qui suam intentionem fundabat de iure si diu uel aliquandiu dissimulauit.* cap. 86. nu. 11
- Possessor an sit lite pendente tuendus in sua possessione & etiam contra actorem qui suam intentionem fundabat de iure.* cap. 86. nu. 9
- Possessor quando sit tuendus contra fundantem suam intentionem de iure. ardua. q.* cap. 85. nu. 9
- Possessorio retinendae an obijci possit exceptio de dominio in continenti probando. dubia pugna.* cap. 88. nu. 3
- Possessorio recuperandae non magis opponi potest exceptio sententiae latae inter easdem partes, quam exceptio cuiusq; alterius causae legitima inter easdem partes habitae. contra comm. opi.* cap. 88. nu. 5
- Possessorio remedio agenti potest opponi exceptio de dominio in continenti probando.* cap. 88. nu. 1
- Possessionis uel quasi possessionis ius & commodum quanto tempore quis acquirat contra eum, qui fundabat intentionem suam de iure.* cap. 87. nu. 15
- Possessorio recuperandae non magis opponi potest exceptio sententiae latae inter easdem partes quam exceptio cuiusq; alterius causae legitima inter easdem partes habitae. contra comm. opi.* cap. 88. nu. 5
- Possessorio recuperandae an obijci possit exceptio de sententia lata inter easdem partes. dubia pugna. capitulo 88. numero 4*
- Possessionis ius quo tempore amittatur.* capitulo 86. numero 12
- Possessorio recuperandae non potest obijci exceptio de dominio in continenti probando.* cap. 88. nu. 2
- Possessio diutina an transferat in aduersarium onus probandi.* cap. 86. nu. 5
- Possessorio retinendae an obijci possit exceptio de dominio in continenti probando. dubia pugna.* ca. 88. nu. 3
- Possessorio remedio agenti potest opponi exceptio de dominio in continenti probando.* cap. 88. nu. 1
- Possessio quaesita per constitutum, uel precarium an sufficiat ad praescriptionem. ardua. q.* ca. 57. nu. 5
- Possessor quando sit tuendus in sua possessione contra eum, qui suam intentionem fundabat de iure. & est ardua. q.* cap. 86. nu. 3
- Possidere se ignorans si uerè possideat praescribit.* cap. 69. numero 7
- Possessio uitiosa perdurat.* cap. 65. nu. 14
- Possessio ignoranti interdum queritur.* ca. 69. nu. 8
- Possessionem capit heres testamentarius, licet filius praeteritus sese opponat.* cap. 100. nu. 4
- Possessio perditur decennio.* ca. 76. nu. 4
- Possessionis uitium ut purgetur.* ca. 59. nu. 4
- Possessio naturalis an sufficiat ad praescriptionem.* cap. 57. numero 3
- Possessionis ius magna.* cap. 90. nu. 9
- Possessio dicitur uiolenta, clandestina, precaria.* cap. 65. numero 13
- Possessio civilis & naturalis requiritur ad praescriptionem.* cap. 57. nu. 1
- Possessio abiicitur longi temporis negligentia.* cap. 68. nu. 7

I N D E X

- Pithagoræ dogma.** cap. 27. nu. 10
- Possessio naturalis sola an sufficiat ad præscrib. etiam si civilis ab alio teneatur. ard. q.** cap. 57. nu. 6
- Possessio vitiosa non prodest ad præscriptionem.** cap. 59. numero 2
- Possessio sola radix & fundamentum præscriptionis. noua opin.** cap. 65. nu. 10
- Possessorio recuperandæ non potest obijci exceptio de dominio incontinenti probando.** cap. 88. nu. 2
- Possessio iunior clandestina præsumitur, cum communi.** cap. 85. nume. 6
- Possessio naturalis quid.** ca. 57. nu. 21
- Possessio naturalis iustior quàm civilis.** ca. 57. nu. 16
- Possessionis continuatio an præsumatur. ardua. q.** cap. 58. numero 5
- Possessio naturalis sola an sufficiat ad præscriptionem usus fructus.** cap. 57. nu. 4
- Possessio civilis sufficit ad præscriptionem.** capitulo 57. numero 2
- Possessio ab aliquo tertio licet an illicitè capiatur multum interest.** ca. 57. nu. 26
- Possessio in hereditatem iacentem uidetur continuata ad exemplam præscriptionem, nisi ab alio occupetur.** cap. 57. numero 18
- Potentia mentita.** cap. 51. nu. 67
- Potestas propter usum.** ca. 20. nu. 38
- Potentia nulla, & finita exæquatur.** in præsa. nu. 34
- Potestas ordinaria & absoluta an sit in principibus. ard. q.** ca. 26. nu. 2
- Potestates etiam minimæ dicuntur esse à Deo.** cap. 20. numero 5
- Potestatis plenitudine princeps uti uidetur, quando aliàs eius actus periret.** ca. 26. nu. 9
- Potestatis plenitudine uel potestate priuilegiata in dubio an princeps uti uideatur. egregia. q.** ca. 26. nu. 21
- Potestatis absolutæ & ordinariæ non est in principe differentia. egregia. q.** cap. 26. nu. 18
- Potestatis plenitudine cum utitur princeps, intelligitur de laudabili.** cap. 26. nu. 11
- Potestatis plenitudine an princeps possit contractum suum uiolare.** cap. 26. nu. 12
- Potestatis plenitudine suppletentes, hæc clausula refertur ad iuris positivi solennia non ad ius diuinum naturale uel gétiuum alterandum.** cap. 26. nu. 27
- Potentia uera quis.** ca. 27. nu. 1
- Potestatis plenitudine sine causa iusta an princeps utatur.** cap. 26. nu. 10
- Potentiores digniores.** in præsa. nu. 79
- Potestatis utriusque finis.** in præsa. nu. 16
- Potestatis plenitudo non est ad malum.** cap. 5. nu. 17
- Populi rumor non curandus.** cap. 14. nu. 7
- Populus postquam principem accepit, desinit habere ius legum ferendarum.** cap. 1. nu. 7
- Populus regem habens præsumitur facultatem leges ferendi sibi reseruasse.** cap. 47. nu. 11
- Populo malè alienato adest peccatum & restituendi obligatio.** cap. 43. nu. 21
- Populus imitatur principem.** cap. 43. nu. 7
- Populum à principe habitum, qui alienare potest, poterit & uendere, contra nouiss.** cap. 43. nu. 20
- Populus regem habens an leges sibi ferre possit.** cap. 47. numero 9
- Populorum à rege alienatorum duplex læsio.** capitulo 43. numero 19
- Populi uox & opinio maximam uim habet.** in præfatio. numero 86
- Populi uetus memoria pro ueritate est.** cap. 63. nu. 9
- Populorum alienationes necessitatis causa, an perpetuò fieri liceat.** cap. 43. nu. 18
- Populus ad singulos ciues non se habet, ut corpus ad singula membra. contra nouiss.** cap. 47. nu. 7
- Populi uox Dei uox est.** cap. 51. nu. 71
- Populus principem habens, an leges ferre possit.** cap. 47. numero 1
- Pretio qui subditum se fecit, an se liberare possit.** cap. 82. numero 7
- Prælati, uxor, & similes ex cuius bonis præsumantur contraxisse.** cap. 105. nu. 6
- Prælati tam ex bonis suis quàm ecclesiæ quæsiisse aliquando præsumitur.** cap. 105. nu. 36
- Prælati quando debeat facere inuentarium.** cap. 105. numero 13
- Prælati non semper marito assimilantur.** capitulo 105. nume. 37
- Prælati quæsiisse an præsumatur ex bonis ecclesiæ.** ca. 105. numero 1
- Prælati qui curauit ut sibi relinqueret quod quis ecclesiæ relinquere uolebat, an teneatur.** ca. 105. nu. 43
- Prælati qui læsionem ecclesiæ in quæsitis uel quærendis quando teneatur.** ca. 105. nu. 42
- Prælati & eius hæres tenentur si res ecclesiæ præscripta est eius culpa.** ca. 105. nu. 41
- Prælati tenentur augere bona ecclesiæ si potest.** cap. 105. nume. 40
- Prælati an uideatur possidere nomine ecclesiæ.** cap. 105. numero 21
- Prælati quando de bonis ecclesiæ quæsiisse uideatur nec ne.** ca. 105. nu. 35
- Premium si indiuiduum est ut inter merentes partiatur.** ca. 90. nu. 8
- Premium propter onus.** ca. 35. nu. 2
- Prælia tumultuaria (scaramuzas uocant) licita esse inter milites contra nouiss.** ca. 49. nu. 18
- Præsentia ut probetur.** ca. 60. nu. 2
- Præsentia est quid facti.** ca. 60. nu. 1
- Præscriptiones non tenent extraneos a iurisdictione principes aut priuatos.** cap. 51. nu. 28
- Præscribere potest ne rex ut quid arduum expediat sine procerum consilio.** ca. 23. nu. 1
- Præscriptio de iure canonico, si est annorum. 30. procedit si hæres sit in bona fide licet defunctus fuisset malæ fidei possessor. cum communi contra alteram comunem. idem de iure civili cum communi, contra alteram comunem.** cap. 73. nu. 14
- Premium propositum ei, qui primus urbis obfesse muros ascenderet utri eorum qui muros pariter ascenderunt debeat. egregia. q.** cap. 90. nu. 1
- Præscripta actione personali, obligatio naturalis si qua superest, non proderit ut super eam possit fieri nouatio, cum communi. contra alteram comunem. nec proderit ut ei possit accedere.**

- accedere fideiussor, cum communi, contra alteram communem, nec pariet exceptionem cum communi, contra alteram communem. cap. 74. n. 5
- Præscribere an possit missus in possessionem ex causa noxali uel damni infecti cum scieret rem illam non esse illius contra quem decretum fuit interpositum, egregia q. c. 72. n. 4
- Præscriptio qualitatis per quam res deterior fit facilius admittitur, quam præscriptio per quam res tota auferitur. cap. 78. n. 2
- Præscriptio immemorialis non nititur in possessione civili, sed naturali detentatione contenta est. cap. 81. n. 20
- Præscriptio procedit quando uxor uiro rem alienam donauit etiam si uir eam uxoris esse, & sic donationem quo ad transferendum dominium non ualuisse, existimasset. contra Doct. cap. 79. n. 5
- Præscriptio immemorialis an cesset si appareat de titulo illegitimo ard. q. cap. 81. n. 11
- Præscribatur ut per decennium uel aliud etiam breuius tempus statuto ciuitatis superiorem non recognoscentis induci potest. cap. 76. n. 9
- Præscriptio cōpleta cessat restitutio primò in præscriptio ne centū annorū, deinde etiā in præscriptio. 40. annorū tertio èt in præscriptio. 30. annorū quarto etiā in præscriptio ordinaria hæc oīa cōtra cōm cū multis tñ. c. 75. n. 3
- Præscriptio longi temporis de iure canonico procedit in ijs, quæ sunt modici præiudicij licet possidens haberet scientiam iuris alieni. cap. 87. n. 6
- Præstationum annuarum liberati breuiore tempore quam immemoriali cōtingit cū 1. ymo. contra plures. c. 83. n. 38
- Præscribi potest exemptio de iure canonico etiam sine titulo cap. 87. n. 11
- Præscrip. 30. annorum iure. ff. erat in cognita. cap. 73. n. 8
- Præscribi potest tempore immemoriali ius concedendi ueniam etatis contra Romanum. cap. 82. n. 10
- Præscriptio contingit sine legitimo titulo & cum scientia rei alienæ noua declaratio. cap. 65. n. 15
- Præsumuntur etiam ea quæ sunt facti post longum tempus in ijs quæ sunt modici præiudicij. cap. 87. n. 2
- Præscriptiones etiam contra ignorantes non sunt iniquæ contra communem. cap. 52. n. 14
- Præscribit annis 30. emens rem filij in qua pater habebat. usufructum. cap. 81. nu. 9
- Præscriptio quare non currat sine titulo in redditu alcaualarum. cap. 78. n. 3
- Præscripta actio personali cum bona fide, obligatio naturalis si qua superest, inutilis est, quo ad effectus iuris civilis. cap. 74. n. 3
- Præscriptionis exceptio impedit litis ingressum, contra Bal. cap. 54. n. 13
- Præscriptio semel completa an detur restitutio. egregia pugna. cap. 75. n. 1
- Præscriptio tam impeditur ex uno uitio quam ex multis cum quibusdam contra alios. cap. 73. n. 16
- Præscribere possunt sine titulo in casu hic relato. ca. 68. n. 2
- Præscriptio 30. annorum cessat in spurio, qui dispensationem illegitimam impetrauit eiusque uirtute bona patris possedit. egregia q. cap. 81. n. 18
- Præscriptio immemoriali non nocet initium uitiosum. cap. 81. n. 16
- Præscriptio iuris, est probatio etiam ubi requiritur probatio instrumentorum. cap. 105. n. 15
- Præscriptio non est pœna etiam si currat contra scientem contra com. opi. cap. 55. n. 21
- Præscriptio sine titulo legitimo & cum scientia rei alienæ contingit in decem casibus hic relatis, noua declaratio. cap. 65. n. 16
- Præscriptio assimilatur iuri accrescendi. cap. 59. n. 5
- Præscriptio, quæ currit contra ignorantem non est pœna contra communem opi. cap. 55. n. 17
- Præscriptionum leges nos ex nostro consensu ligant, sicque naturaliter et ueluti ex contractu. cap. 52. n. 9
- Præscribi qui rē suā patitur, eā cōcedere uidetur. c. 52. n. 3.
- Præscriptio longi temporis cessat in spurio, qui bona patris uirtute illegitimæ dispensationis possidebat. cap. 81. n. 19
- Præscriptio temporis immemorialis consuetudo est, non præscriptio. cap. 83. n. 22
- Præscribi potest tempore immemoriali ut appellationes etiam ultima non ad regem, sed ad aliquem magnatem deferantur, contra nouiss. cap. 82. n. 8
- Præscriptio 30. annorum in persona hæredis non magis iustificatur ex consecutione inuentarij, quam si illud non con fecisset. contra Alex. Ias. Fel. & Bald. cap. 73. n. 15
- Præscriptio forenses colletandi breuiore tempore quam immemoriali contingit, cum multis cōtra multos. c. 83. n. 37
- Præscriptio ordinaria non cessat propterea quod sit præsumptio iuris contra possidentem. cap. 83. n. 21
- Præscriptio assimilatur alluionis acquisitioni. cap. 59. n. 6
- Præscriptio est aduentitium lucrum. cap. 59. n. 7
- Præscriptiones sunt iuris civilis. cap. 51. n. 23
- Præscriptio an sit contra æquitatem naturalem, ardua q. c. 52. n. 1
- Præscriptio capit. naturam pacti etiam contra ignorantes, contra Glos. Bal. Fulg. & Barb. cap. 52. n. 15
- Præscriptio an sponte patenti accidere dicatur, ardua q. cap. 52. n. 16
- Præscriptio quare inuenta. cap. 57. n. 13
- Præscribi an possint quæ imperatori reseruatæ sunt, contra nouiss. cap. 22. n. 18
- Præscriptio longi temporis de iure canonico procedit in ijs, quæ sunt modici præiudicij licet possidens haberet scientiam iuris alieni. cap. 87. n. 6
- Premium pinguius præstandum esse inter præcipuum ob facinus memorabile. idem. cap. 90. n. 7
- Præscriptionis exceptio impedit litis ingressum. cap. 56. n. 8
- Præscriptionum materia quatuor principijs seu elementis consistit. cap. 51. n. 2
- Præscrip. & iura civilia cessant in extraneis populis, principibus, priuatis hominibus. cap. 51. n. 36
- Præscriptio & usucapio an differant inter se. cap. 51. n. 8
- Præscriptio triginta annorum iure digestorum non erat cognita. cap. 51. n. 27
- Præscriptionis continuatio facilius, quam inchoatio. cap. 59. num. 3
- Præscribi potest exemptio de iure canonico etiam sine titulo. cap. 87. n. 11

Præscriptio & consuetudo differunt. ca. 83. nu. 30
 Præscribi an possit ius superioritatis. ard. q. ca. 2. n. 14
 Præscriptio quare introducta. cap. 51. n. 9
 Præscriptio cum mala fide quare non ualeat. cap. 32. numero 8
 Præscribi potest ne Papa quid arduum in temporali sua iurisdictione expediat sine Cardinalium consilio. cap. 23. numero 4
 Præscriptio sine titulo & cum scientia rei alienæ curriat decem casibus hic delatis, noua declarationes. cap. 65. numero 19
 Præscriptionum materia summi momenti est. ca. 51. n. 1
 Præscriptionem repellere non potest arbiter assumptus ut secundum aequitatem iudicet. ardua, questio. cap. 52. numero 20
 Præscriptio interdum occidit non transfert ius. cap. 68. numero 4
 Principia qualia sunt, talia sunt principata. capitulo 7. numero 6
 Præsumuntur etiam ea, quæ sunt facti post longum tempus in ijs, quæ sunt modici præiudicij. cap. 87. nu. 2
 Principia ut sunt ita & principata. ca. 47. nu. 10
 Principata sunt talia, qualia principia. cap. 56. nu. 12
 Princeps Romanus non subest legibus ciuilibus Romanorum, sed tantum iuri naturali uel gentium, reliqui principes subest legibus ciuilibus suarum regionum. ca. 26. numero 12
 Princeps censum antiquum ciuibus inuitis augere non potest. ca. 8. nu. 2
 Princeps merus & legitimus. ca. 1. nu. 2
 Princeps legitimus non merus. ca. 1. nu. 3
 Princeps non est dominus personarum, non magis quam rerum, contra Iserni. ca. 5. nu. 28
 Principem possunt ciues abijcere ob ignauitiam eius. cap. 5. numero 10
 Princeps rem ciuis sine causa an auferre possit de plenitudine potestatis. ard. q. cap. 5. nu. 15
 Principes imperio abutentes an possint per Papam priuati principatu. cap. 8. nu. 20
 Princeps contrahendo cum subditis manet obligatus naturaliter, & ea obligatio est efficax etiam ad agendum adeo ut nec de potestate absoluta possit ab eo discedere. cap. 3. numero 1
 Princeps nec postquam accusator desistit, potest poenam legis minuere, quæ imponi debeat, ubi accusator non esset. contra nouiss. cap. 15. nu. 5
 Princeps bis aut pluries quando possit ciues collectare. ca. 8. numero 4
 Principum, regum, imperatorum potestas non est legibus soluta aut anomala contra nouiss. cap. 4. nu. 10
 Principem captum an ciues redimere teneantur. cap. 7. numero 6
 Principis homines, ciues non recte appellari contra Afflict. cap. 8. nu. 9
 Princeps etiam de plenitudine potestatis nequit auferre re subditi sine causa. ard. q. ca. 15. nu. 1
 Princeps res regie coronæ regulariter alienare nequit. ca. 5. numero 25

Princeps oppida alienare nequit, licet retineat sibi iurisdictionem contra doct. ca. 4. nu. 9
 Princeps an pro pace consequenda possit remittere damna priuatis illata. ard. q. ca. 4. n. 11
 Princeps regalia alienare nequit in enorme nec etiam in medioce damnum regni. contra nouiss. et quid si leuissimum esset damnum. cap. 5. nu. 23
 Princeps rem ciuis etiam tempore necessitatis uendere non potest, & quid si sit extrema necessitas. ca. 6. nu. 5
 Principes regulariter non sunt legibus soluti. ca. 3. nu. 4
 Princeps non potest modum succedendi à testatore ordinatum mutare. contra doct. cap. 5. nu. 21
 Principes boni sunt à Deo. ca. 21. n. 9
 Princeps cum incapace scienter contrahendo eum habilem facit. cap. 3. n. 7
 Principes oppidum alienare etiam suprema iurisdictione re tenta non potest. contra nouiss. ca. 5. nu. 3
 Princeps, nec unum aut certos ciues potest alienare, nec uniuersos. contra doct. ca. 5. nu. 11
 Principales conuentiones non habere uim legis. contra communem opi. cap. 3. nu. 5
 Princeps etiam ob publicam utilitatem oppidum nequit alienare. contra quam plures doct. cap. 4. nu. 4
 Princeps subest legibus. cap. 1. nu. 19
 Principis præceptum notoriè iniquum non exequitur. cap. 2. numero 12
 Principatus ecclesiasticus ad populorum utilitatem est. ca. 1. numero 26
 Principum triplex distinctio. ca. 1. nu. 1
 Principem legibus solutum esse, ut intelligendum? egregia quest. ca. 26. nu. 13
 Princeps quoties potestate ordinaria uti potest, toties et plenitudine potestatis contra quam plures doct. cap. 2. numero 19
 Principes aut populi liberi inter se iure naturali, et gentium ciuili ligantur. cap. 5. nu. 30
 Principes & magistratus mali dicuntur non esse à Deo. cap. 21. nu. 11
 Princeps legitimus leges ferre potest. cap. 1. nu. 6
 Princeps legibus subest iure naturali, diuino, & positiuo. cap. 45. nu. 3
 Princeps dum legibus abutitur, nunquam præsumitur iusta causa motus. cap. 41. nu. 27
 Principi imperio abutenti cui occurri non potest in uim iurisdictionis, occurri tamen & potest & debet in uim naturalis defensionis. cap. 41. nu. 26
 Principes sunt Dei ministri. in præsa. n. 139
 Princeps iure naturali ciues ab omni laesione tueri tenetur. cap. 51. nu. 72
 Princeps ciues etiam ob publicam necessitatè perpetuè alienare non potest. ca. 64. nu. 37
 Principes an ardua possint sine procerum consilio expedire. ardua. q. cap. 23. nu. 1
 Princeps ex iusta causa defensionem tollere potest in criminibus? plures ardua q. cap. 36. nu. 1
 Princeps subest legibus. cap. 26. nu. 7
 Princeps priuilegium non subdito concessum interdum reuocatur. cap. 31. nu. 24
 Principi

- Principi an sit plenitudo potestatis. ca. 26. n. 22
 Principes & magistratus alij sunt à Deo. cap. 21. nu. 10
 Principes mali & boni à Deo esse, ut intelligendum? noua declaratio. ca. 21. nu. 12
 Princeps in dubio an plenitudine potestatis uti uideatur. ca. 26. num. 8
 Principes an possint leges mutare. ca. 2. nu. 19
 Principis non erit miserrima conditio, licet nequeat oppida alienare contra doct. cap. 4. nu. 8.
 Principatus intuetur meram ciuium utilitatem, non principum. cap. 1. num. 10.
 Principum creandorum, aut legum finis populorum utilitas. cap. 1. nu. 24.
 Princeps non potest facere supra ius, nec contra ius. contra doct. cap. 15. nu. 3.
 Princeps non est causa causarum, sed solus Deus, contra doct. cap. 15. nu. 2.
 Principum de potestate disputare non est instar sacrilegij. cap. 15. nu. 4.
 Princeps imperio abutens quid à ciuibus iure spectet ardua quaestio. cap. 8. nu. 33.
 Princeps agere potest & debet pro uexatione, aut damno ciuibus suis illato. cap. 8. nu. 14.
 Princeps esse definit, qui fit tyrannus. cap. 18. nu. 10.
 Princeps nobilibus prohibere ne nubant, nō potest. cap. 17. num. 9.
 Principi quod placuit, ita demum habet uim legis, si populo utile sit. cap. 2. nu. 3.
 Princeps tyrannicè aut perperam regens, an ipso iure desinat esse princeps. cap. 3. nu. 19.
 Princeps ante accusatoris abcessum pœnam aliquantulum laxare potest contra nouiss. cap. 15. nu. 10.
 Princeps ex bello an sit legitimus. cap. 1. nu. 5.
 Principum placita, quæ non recedunt à iure naturali uel gentium, legis ciuilibis uim non habent, ut inductiua, sed ut declaratiua. cap. 2. nu. 10.
 Principi à populo data potestas reuocari nequit, fallit in tribus casibus. cap. 1. nu. 8
 Principis thesaurarius an de bonis fisci præsumatur emisse. cap. 105. nu. 24
 Princeps illegitimus. cap. 1. nu. 4
 Princeps est legum minister, si quæ eis subest. capitulo 1. numero 14
 Principum placita quando habeant uim legis. capitulo 2. numero 4
 Princeps continetur appellatione magistratum. cap. 1. numero 18
 Princeps res regie coronæ non alienat, nisi in casibus. ca. 4. numero 5
 Princeps potestate ordinaria uti intelligitur quādo solitum ordinem in iudicijs non seruat, contra Glo. Abb. & Mar. Mant. ca. 26. n. 24
 Princeps liberum rerum nostrarum usum, aut etiam abusum impedire an possit? cap. 17. nu. 1
 Principatus & iurisdictio à Deo non magis nec minus procedit, quàm reliqua omnia. cap. 41. n. 39
 Princeps an possit remittere talionis pœnam, uel aliam pariti debitam. ard. q. ca. 24. nu. 22
 Princeps in causa propria iudex est, & executor. cap. 45. numero 8
 Principatus deificus. cap. 47. nu. 4
 Princeps in dubio an habeat ius leges ferendi. ca. 47. n. 13
 Principes cum subdito contrahendo non obligatur ciuilitè, sed solum naturaliter, sed ea naturalis obligatio efficax omnino est. cap. 51. nu. 29
 Princeps sine iusta causa dispensare nequit. capitulo 41. numero 28
 Princeps legibus ciuilibus an obligetur? ardua q. cap. 45. numero 12
 Principatus quadripertitus. cap. 47. nu. 2
 Principatus & iurisditiones ut sint, necessarium non est, sed tantum utile. cap. 41. nu. 41
 Princeps quantam suorum curam habere debeat. cap. 42. numero 3
 Princeps sufficienter à populo dotatus, nil ultra exigere potest. cap. 43. nu. 6
 Principatus, imperium, regnum dici possunt de iure ciuili, et de iure gentium & de iure diuino. in præf. nu. 117
 Princeps ex causa iusta præsumitur procedere quò ad subditos, non quò ad alios.
 Principatus legitimus ex solo populi consensu. cap. 47. numero 5
 Princeps subest legibus ciuilibus etiam a naturali uel diuina differentibus contra nouiss. cap. 45. nu. 10
 Principatus ad ciuium utilitatem. cap. 42. nu. 2
 Princeps legibus etiam ciuilibus subest trifariam. cap. 45. numero 7
 Princeps cum fit tyrānus ciuibus quale supersit remedium. contra nouiss. cap. 22. nu. 6
 Principatus ad utilitatem subditorum inuentus. in præf. nume. 102
 Princeps subest legibus ciuilibus quò ad pœnam contra nouiss. & quò ad pœna executionem, contra eosd. cap. 45. numero 9
 Princeps an sit legibus solutus. ard. q. ca. 45. nu. 1
 Præscriptiones nunquam fuissent, si ius ciuile non esset. ca. 51. nu. 25
 Principatus & iurisdictio est de iure gentium secundario, et sic positio, non de iure gentium primæuo aut naturali. cap. 41. nu. 29
 Principatus et iurisdictio iuri naturæ aduersant. c. 41. n. 37
 Princeps quare nequeat contractum suū uiolare. c. 26. n. 16
 Princeps etiam de plenitudine potestatis sine iusta causa nō potest modum succedendi à testatore dispositum mutare. ardua q. cap. 5. nu. 22
 Princeps contrahendo etiam ciuilitè obligatur. contra communem opi. cap. 3. nu. 2
 Princeps scamina pro se dotanda an ciues possit collectare? ardua. q. cap. 7. nu. 5
 Princeps ciuibus iussit ut se redimerent, eos in suos recepturus, nunquam à regia corona separatuos pollicitus, an contrarium facere possit de plenitudine potestatis? ardua. q. cap. 5. nu. 14
 Princeps necessitatis suæ causa ciues alienare non potest. contra plurimos doct. fallit in uasallis feudatarij uel feudosimilibus. cap. 5. nu. 9

Principem non posse unum oppidum aut urbem alienare,
 contra quam plures Doct. cap. 3. n. 8
Priuatio que nunc est, non præsumitur in futurum secus in
 eo quod est aliquid positivæ. cap. 105. n. 3
Privilegijs quando præiudicet dispositio generalis. cap. 26.
 num. 4
Privilegium præsumitur ex longo tempore. cap. 62. n. 6
Probatio leuior sufficit incidentibus. cap. 51. n. 18
Probationes, sufficit, ut a communiter accidentibus conclu-
dant. cap. 85. n. 14
Probatio nulla concludit indubitanter, sed solum præsum-
ptivè. cap. 14. n. 2
Probantur indicijs bona, uel mala fides, metus & dolus.
 cap. 58. nu. 8
Probationum species nulla est, quæ necessariò concludat, sed
tantum contingenter. cap. 83. nu. 32
Probatio leuior sufficit in aliquibus. ca. 63. n. 10
Probationes coniecturales sufficiant in antiquis. cap. 84.
 numero 17
Probationes, sufficit, ut concludant uerisimiliter. cap. 90.
 numero 10
Proditio irreparabilis. cap. 32. nu. 7
Prodigere licitum. cap. 9. nu. 18
Prodigaliter uiuenti non datur curator cum communi contra
plures. cap. 37. nu. 8
Prodigere nostra fas est. cap. 11. nu. 3
Prodigere nostra possumus, fallit in 3. casibus, cap. 17. nu. 2
Prodigere sua quisque potest. cap. 37. nu. 3
Prodigaliter uiuenti non datur curator. cum communi con-
tra plures. cap. 106. nu. 7
Prodigere bona sua cuique liberum est. cap. 106. nu. 3
Prodigere nullus præsumitur. cap. 57. nu. 7
Prodigere nostra possumus. cap. 52. nu. 8
Prohibitum habere prædia in territorio, non ueatur si ea illi-
co sit ueniturus. cap. 32. nu. 3
Progressus præsumitur talis, quale initium. ca. 58. nu. 4
Pupillus non potest habere malam fidem. cap. 71. nu. 4
Publica utilitas reparanda, non quorundam impensa, aut dam-
no, sed uniuersorum. in præfa. nu. 31
Pupillaris si sicbat exheredato integram legitimam habent-
is querela nulla competeat per. l. humanitatis licet iure
aut aliud indyctum contra comm. cap. 107. nu. 32
Publicum utile quid uideatur, ut que priuato commodo præ-
feratur? cap. 8. nu. 34
Pupillo non nocet tutoris mala fides. cap. 71. nu. 3
Pupillaris fieri potest exheredato. cap. 107. nu. 9

Q

QUERELAM non exhereditatio producit sed inofficio-
tas. cap. 107. nu. 19
Querela supponit testamenti ualiditatem. ca. 107. n. 36
Qualitas adiuncta uerbo intelligitur secundum tempus uer-
bi. in præfa. nu. 33

R

RATIO affirmatiua, an negatiua sit efficacior? ardua. q.

cap. 30. nu. 22
Ratione legis cessante, cessat eius dispositio, licet ratio in lege
non esset expressa. contra Galiaulam. cap. 10. nu. 21
Ratione legis cessante etiam in particulari lex cessat, contra
doctores. cap. 46. nu. 4
Ratio elegans. cap. 16. nu. 12
Ratio expressa in lege, pro lege est. ca. 37. nu. 4
Ratio expressa in lege est uerè lex. cap. 57. n. 15
Ratio noua. cap. 76. nu. 6
Ratio expressa in lege habetur pro lege. cap. 106. nu. 4
Ratio expressa in lege pro lege habetur. cap. 85. nu. 3
Ratio communes improbat. cap. 94. n. 19
Ratio expressa in lege pro lege habetur. cap. 97. nu. 6
Reges dici possunt omnes legitimi magistratus, in præ. n. 119
Regis & tyranni differentia. cap. 42. n. 4
Regis uerum tropheum esse omnibus parem. in præfatio.
 numero 91
Regna, imperia, & principatus instabiles. in præfa. nu. 43
Regalia interdum alienantur. cap. 31. nu. 34
Regnum successione à tempore immemoriali delatum non
subesse subditorum arbitrio. cap. 82. nu. 6
Regno uacante, uel imperio ciues possunt regem sibi eligere.
 cap. 22. nu. 3
Rex præsumit quæsisse intuitu dignitatis & taliter quæsis-
ta non potest alienare. cap. 105. nu. 28
Regem eligere posse ciuitates, contra nouiss. ca. 21. nu. 8
Reges sunt de iure gentium. cap. 1. nu. 25
Regibus aut magistratibus subesse non est necessitatis præ-
cise. in præfa. nu. 125
Regnum & rex sunt nomina generalia ad omnes magistra-
tus spectantia. in præfa. nu. 107
Regula quando fiat. cap. 105. nu. 39
Regnum an sit iuris diuini. in præfa. nu. 106
Rex est propter regnum, non regnum propter regem. in præ-
 fatio. nu. 104
Regnum est iuris gentium. in præfa. nu. 105
Reges prius quàm leges scriptæ. in præfa. nu. 108
Reges à Deo esse quo sensu accipiendum. in præfa. nu. 112
Reges à Deo esse quo sensu accipiendum. in præfa. nu. 113
Reges quare inuenti. in præfa. nu. 120
Reges quare non habeant, aut egeant bruta. in præfatio.
 nume. 124
Regina Amazonum pretio emit Alexandri congressum.
 cap. 48. nu. 6
Reges creatos subditorum gratia. cap. 82. nu. 2
Reipublica quantum debeamus. cap. 16. nu. 14
Rei uendicatio non datur domino rei præscriptæ contra ter-
tium possessorem, contra doctores. cap. 54. nu. 12
Rei appellatione omnes suæ partes continentur. capitulo 7.
 numero 16
Reipublica utilitas priuato commodo præferendo. cap. 5.
 numero 16
Remissio facilior quàm noua concessio. cap. 53. nu. 6
Remunerationis etiam causa oppidum regie coronæ donare
principi non licet, contra nouiss. cap. 5. nu. 2
Renunciare possumus nostris utilitatibus. capitulo 42.
 numero 6
Repudiatio quando facta uideatur. cap. 94. nu. 2
 Restituendi

Restituendi obligatio non tollitur exceptione. capitulo 55.
 nume. 16
 Restitutio non conceditur domino rei præscriptæ. contra do-
 ctiores. cap. 54. nu. 11
 Restituendi obligatio non perimitur præscriptione. cap. 55.
 numero 9
 Restitutio cessat interdum etiam si acquisitio fiat sine domini
 voluntate. cap. 48. nu. 38
 Restituitur difficilius læsus in toto, quàm si in parte læsus es-
 set dimidia. cap. 48. nu. 11
 Restituere non tenetur quod à uiro secum congregante acce-
 pit uidua, aut uirgo, aut nupta. cap. 48. nu. 13
 Restituendi obligatio perimitur, quando præscriptio currit
 contra scientem & patientem. ar. q. ca. 55. nu. 12
 Restitutio cessat ubi est legitima acquisitio. capitulo 48.
 numero 37
 Reuocabilis est omnis concessio facta ad concedentis utilita-
 tem. cap. 47. n. 12
 Romanorum mores in deterius. cap. 20. n. 33
 Romanus populus potestatis plenitudine an aliquando usus
 fuerit contra Bald. & Mar. mant. cap. 26. n. 25
 Ruina Thebarum & Troiæ. cap. 20. nu. 35
 Ruina multarum urbium. cap. 20. n. 36

S

Scientia quantum distet ab ignorantia quoad præscriptionem.
 cap. 65. n. 12
 Scriptura clausula de consuetudine tabellionum apponi con-
 sueta inutilis est in tribus casibus. cap. 33. n. 27
 Scriptura an obliget quo ad clausulas quæ iniussu partiũ sed
 de consuetudine tabellionum apponuntur. ardua questio.
 cap. 33. n. 25
 Scripturam præsentans quatenus pro se faceret non ultra
 an ea protestatio proficit. ardua. q. cap. 2. n. 9
 Scriptura interuentus an ex tempore longo præsumatur. ar-
 dua. q. cap. 64. n. 8
 Sententiæ quæ enarrat acta processus statatur, licet aliter de
 actis non appareat, etiam si non sit actum uetus. cap. 39.
 num. 12
 Sententiæ quæ continet relationem actorum creditur, licet
 aliter de actis non appareat. cap. 39. n. 8
 Sententia etiam nulla dat titulum ad præscribendum.
 cap. 67. n. 1
 Sententia ut feratur parte presente uel ut postea ei notificetur,
 paria sunt. cap. 39. n. 11
 Seruitutis ad præscriptionem non est necessaria tituli allega-
 tio. contra communem opinionem conclusiones quatuor.
 cap. 65. n. 7
 Seruitutem discontinuam res inanimata non præscribit nisi
 tempora immemoriali. cap. 83. n. 25
 Seruitus discontinua an præscribatur longo tempore uirtua-
 liter per tituli allegationem, quod non cum communi opi-
 nione quando ille simpliciter ibat non utens seruitute sibi de-
 lata. cap. 84. n. 5
 Seruitus mala est, sed maioris mali uitandi causa iure gen-
 tium introducta. cap. 9. n. 4
 Seruire bebetiores an prudentioribus uideantur naturali-

ter. cap. 9. n. 3
 Seruire ceteris mortalibus hominum nulli à domino Deo
 creati. cap. 10. n. 12
 Seruitutis imago est, alienæ dictioni subesse. cap. 82. n. 14
 Seruus domini salutem suam præponere debet. cap. 11. n. 4
 Seruus delicto affectus fugere potest tutus in conscientia.
 cap. 10. n. 3
 Seruus bello captus tutus erit, si fugiat etiam in conscientia
 est; egregia. q. cap. 9. n. 21
 Seruus pœna an testari possit. cap. 10. n. 15
 Seruus dominatus fugere in conscientia non potest secundu-
 nouiss. nos contra. cap. 10. n. 1
 Seruitute utens sine causa an iure canonico præsumatur esse
 in bona fide. cap. 81. n. 5
 Seruitus habens causam continuam uel quasi longo tempore
 habens uero causam discontinuam tempore in memoriali
 præscribitur cum communi. cap. 84. n. 6
 Seruitus sine titulo an præscribatur egre. q. cap. 78. n. 1
 Seruorum status quo iure fuerit annihilatus. egregia. q.
 cap. 10. n. 13
 Seruus an reipublicæ causa abesse possit. cap. 10. n. 14
 Seruitus quadruplex. cap. 9. n. 2
 Seruitus an causetur ex bello etiam iniusto. egre. q. c. 9. n. 14
 Seruitus uoluntaria. cap. 9. n. 10
 Serui fugientes an sui iuris fiant. cap. 82. n. 11
 Seruus qui sponte uendit se se deterioris conditionis est quàm
 reliqui serui. cap. 82. n. 16
 Seruus an naturaliter & quo iure obligatur. cap. 10. n. 16
 Seruitutis onera. cap. 82. n. 15
 Seruitus est contra naturam. cap. 82. n. 13
 Seruus homo iure naturæ non est. in præsa. n. 9
 Sermo quando intelligatur de prima uice. cap. 30. nu. 15
 Similitudo ecclesiæ militantis ad ecclesiã triumphantem. cap. 21.
 num. 26
 Socius quãdo ex societate quæsiisse præsumatur. c. 105. n. 27
 Socium itineris defendere non secus quàm rempublicam te-
 nemur. cap. 16. n. 18
 Socratis locus. in præsa. n. 75
 Socium deserere periclitantem turpe est. c. 13. n. 14
 Solennitatis extrinsecæ interuentus licet non præsumatur
 ex assertionem partium, præsumitur tamẽ ex assertionem sen-
 tentiæ iudicialis. cap. 39. n. 13
 Solennitatis præsumptio inducitur ex longo tempore ad fir-
 mandam rei ecclesiasticæ alienationem. cap. 63. n. 4
 Solennitas extrinsecæ non præsumitur ex longo tempore
 quando nimis difficilis erat ipse actus principalis, idem si
 non erat uerisimilis. cap. 64. n. 15
 Solennitas extrinsecæ ex tempore longo cum alijs adminicu-
 lis præsumitur uel sine alijs adminiculis. ar. q. ca. 64. n. 7
 Solennitas extrinsecæ non præsumitur ex longo tempore,
 quando nec ueritas locum posset habere. cap. 64. n. 14
 Solennitas extrinsecæ requisita ob bonum publicum an præ-
 sumatur ex longo tempore. cap. 64. n. 13
 Solennitas extrinsecæ ex longo tempore an præsumatur ad
 damnum tertij. cap. 64. n. 10
 Solennitas extrinsecæ etiam si de ea instrumentum non me-
 minit, præsumitur ex longo tempore. ar. q. c. 64. n. 32
 Solennitas à lege requisita non præsumitur interfuisse, nisi
 probetur

I N D E X

- probetur.* cap. 84.
Solennitas extrinseca ex longo tempore non præsimitur si ei partes renuntiauerit. cap. 64. n. 17
Solennitas abundans non nocet. cap. 32. n. 1
Solennitas extrinseca præsimitur ex longo tempore. c. 64. n. 6
Sortis iudicium quando licitum. cap. 49. n. 19
Spes improba est ad hereditatem uiuentis. cap. 48. n. 24
Spoliato agenti remedio recuperandæ quando possit opponi remedium sententiæ, ardua q. cap. 86. n. 17
Spoliatus an restituatur ante omnia contra fundantem intentionem suam de iure, regula cum 1. 4. limitati onibus. cap. 86. n. 19
Spurius ex damnato coitu natus nil capit ex testamento, & quod ei relinquitur legitimis hæredibus testatoris applicatur iure regio & iure communi. cap. 102. n. 8
Spurius qui habet bona patris nec fisco denuntiat, tutus non est. cap. 102. n. 24
Spurius bona sibi à patre donata retinens an sit tutus in foro animæ. cap. 102. n. 22
Spurio hereditatē restituens nõ peccat cõ, nouis. c. 102. n. 23
Spurius quis dicatur. cap. 102. n. 7
Spurius nil capit à patre uariæq; ampliat. cap. 102. n. 9
Spurius ex interuallo capere iure regio non posse res patris clerici, contra nouis. c. 102. n. 21
Statuti mens sequenda spretis uerbis, egregia questio. cap. 31. n. 36
Statutum fæminas dotatas excludens intelligitur quò ad successionem eorum qui dotare tenebantur. cap. 32. num. 4
Statutum à superiore confirmatum quando municipes possint reuocare. cap. 34. n. 2
Statutū ne in forenses immobilia alienentur non comprehendit domunculam. cap. 34. nu. 1
Statutum quod uno delinquente cæteri de familia patiatur, an ualeat ardua. q. cap. 32. n. 16
Statutum ut mortua uxor maritus lucretur dotem, an locū habeat quando maritus & uxor simul perierunt ard. q. cap. 32. n. 15
Statutum dotem marito concedens uxor mortua cessat, si is non sustinuit onera matrimonij. cap. 35. n. 1
Statuti etiam iurati nociui libera transgressio. cap. 31. n. 7
Statuta confirmata à superiore an per statuètes possint reuocari, ardua q. cap. 35. n. 11
Statuta collegij confirmata per superiorem an per collegas possint reuocari ardua q. cap. 35. n. 12
Statuti iniqui transgressio libera. cap. 31. n. 6
Stipendium denotat dignitatem mercenarij. in præfatio. num. 80
Stipulatio facta inter absentes non firmatur tempore. ca. 64. num. 26
Subditi quando possint in suam laxitatem sese uendicare. cap. 82. n. 3
Successiones sunt iuris ciuilib. cap. 48. n. 19
Successionum ius prius fuit ciuile quàm gentium. cap. 54. num. 5
Superioris factum meram inferioris utilitatem respiciens per ipsum inferiorem potest alterari. cap. 35. n. 13
Supplementum actus facilius inducitur, quàm ipsemet actus. cap. 64. n. 9
Surdus & mutus non possunt testari. cap. 103. n. 1
Surdus mutusq; natura ex dispensatione principis testatur cum Rom. Ale. Cyno. contra Cuma. Paul. Aret. 1. as. & alios. cap. 103. n. 6
Surdus & mutus natura non testatur etiam ad pias causas cum Bal. Roma. 1. as. contra Alex. & Decium. ca. 103. n. 7
Suscitari non potest extinctum naturaliter quod si super naturaliter suscitetur, tunc non eadem res, sed alia noua uidetur. in præfatio. nu. 63
- T
- TACITVM** interdum paris, interdum maioris, interdum minoris potentie est quàm expressum. cap. 33. nu. 26
Talionis pena iusta est contra nouis. & approbata iure naturali & diuino & gentium & canonico & ciuili. c. 24 num. 16
Tempore ex longo præsimitur ratificatio. cap. 61. n. 15
Tempus longum inducit præsumptionem actorum, ut teneat sententia. cap. 63. n. 1
Temporis longi taciturnitas facit præsumi diuisionem etiã si agatur de graui præiudicio, ardua questio. cap. 61. n. 27
Tempus nil est, nisi nudum nomen, sicque nil generat. c. 56. num. 6
Temporis immemorabilis uirtus. cap. 84. n. 14
Tempus immemorabile inducit iuris substantiam. cap. 65. num. 3
Tempus longum non inducit præsumptionem instrumenti contrarium. cap. 64. nu. 25
Tempore ex longo præsimitur consensus domini in uenditione rei empheriteuticæ. cap. 62. n. 14
Tempus non firmat locationem factam sine mercede certa. cap. 64. n. 28
Tempore immemoriali queruntur quæ acquiri sola principis concessione possunt siue titulus allegetur siue etiam solum tempus contra Curtium Alexan. Felin. & alios. ca. 84. num. 12
Tempus longum cum scientia & patientia inducit consensus autoritatis licentiæ præsumptionem. capitulo. 63 num. 14
Tempus antiquum quod dicatur magna uarietas. cap. 39. num. 20
Tempus longum facit præsumi aditionem hereditatis licet agatur de magno præiudicio contra multos, & præsumi filij consensum licet agatur de magno præiudicio, & alie tres conclusiones contra Docto. cap. 66. n. 5
Tempus omnia transformat. cap. 56. n. 7
Tempus immemorabile tuetur possessorem etiam contra eum qui fundat intentionem suam de iure, nec est necesse titulum allegare. cap. 85. n. 4
Tempore ex longo præsimitur consensus coniugis ad solutionem thori. cap. 61. n. 26
Tempus non firmat ueditionem factam sine pretio. c. 64. n. 27
Tempus alit omnia. cap. 56. n. 5
Tempus omnia consumit quo ad formam & corrumpit materiam ex qua rursum aliud generatur. cap. 56. n. 10
Tempus antiquum facit præsumi quod omnia solennia præcesserant

- cesserant sententiam licet aliter de illis non appareat, & antiquum tempus dicitur decennium.* capitu. 18. numero 39
Tempus an habeat vim inductiuam in praestationibus temporis cuius uiti memoriam non sit. cap. 83. nu. 18
Tempus immemorabile non tam intelligitur ius praesumere aut fingere quam ius uere inducere. ca. 84. nu. 9
Temporis diuturnitatis quadruplex effectus. capitulo 65. numero 2
Tempus longum facit praesumi licentiam mariti in uxoris contra factu, idem quoad consensum propinquorum. cap. 61. numero 13
Tempus longum facit praesumi consensum consanguineum contra doct. & praesumi insinuationem contra doct. ca. 64. numero 11
Tempus longum facit sustineri contractum illegitimum. ca. 61. nume. 21
Tempus post longum praesumuntur ea quae sunt facti & quae sunt solennitatis extrinsecae. cap. 39. nu. 9
Tempus quando extinguit ius. ca. 65. n. 4
Tempus patet ueritatis. cap. 63. nu. 8
Tempus immemorabile facit ut omnium possibilium concursus praesumatur. cap. 81. nu. 7
Tempus immemorabile in annuis praestationibus habet vim inductiuam cum comm. ca. 83. n. 19
Tempore ex longo praesumitur auctoritas superioris. ca. 63. numero 3
Tempus omnium rerum sepultura. in praesentia. 38
Tempus longum consensum ignorantis praesumi non facit. cap. 64. nu. 3
Terra dominium probari nisi praescriptione non potest. ca. 51. numero 56
Terra sit pontus & decontra. cap. 56. n. 9
Terra dominium non praesumitur nisi probetur. cap. 51. numero 15
Terrarum dominium iure gentium primo uero erat in communi. cap. 51. num. 11
Testandi inuentum a iure civili non etiam naturali descendisse. cap. 100. nu. 3
Testamento per errorem testantis uitiato hereditas legitimis desertur cum comm. ca. 102. nu. 4
Testamentum an uacillet unius testis contradictione. ca. 63. numero 11
Testamentum in quo filius factus fuit praeteritus a patre an ualeat iure praetorio & est egregia q. cap. 100. nu. 1
Testamentum minus solenne ex tempore longo non sumit uires, nec rumpit superius, non opinio. cap. 64. n. 22
Testa. patris exheredatione firmat, non secus quam filiorum institutione. cap. 107. nu. 33
Testamentum in quo filius factus a patre praeteritus fuit est ipso iure nullum etiam antequam filius illud impugnet. ar. du. q. cap. 99. n. 1
Testamentum minus solenne an conualescat. cap. 63. numero 7
Testes requiruntur interdum. 2. interdum. 3. interdum. 5. interdum. 7. interdum. 64. interdum. 72. cap. 14. nu. 3
Testis id tantum scire dicitur quod percipit aliquo ex quinque sensibus corporeis. in praesentia. n. 116
Testis in re sua ut quis sit an admittatur. capitulo 35. numero 6
Testis dictum accipiendum est secundum communem usum loquendi. cap. 85. nu. 21
Tyrannorum occisio inculcata est. cap. 8. nu. 41
Tyranni est regnum dolo aut ui quaesitum. capitulo 47. numero 3
Traditio ad praescriptionem an requiratur. ardua. q. cap. 89. numero 1
Tyrannus quis. ca. 50. num. 2
Tempus nil est. ca. 56. nu. 15
Tyrannidis descriptio. ca. 8. nu. 35
Tyrannorum infelicitas. cap. 8. nu. 36
Titulus improbatu proderit interdum ad praescribendum. ar. q. ca. 79. nu. 1
Tituli allegatio ad praescribendam seruitutem discontinua nil iuuat cum communi contra accursi. capitulo 83. numero 39
Titulus in annuis praestationibus quando praesumitur, admittitur probatio in contrarium. ca. 84. nu. 33
Titulus allegatus praesumitur contra faciem cum communi. cap. 84. nu. 1
Titulus allegatus an post longum tempus praesumatur ad acquirendam seruitutem discontinuam ingens pugna. cap. 84. nu. 4
Titulus in praescriptionibus an requiratur. cap. 77. n. 7
Titulus allegatus ex annuis praestationibus non praesumitur nisi esset uniformis. ca. 84. nu. 34
Titulus allegatus post diutinam praestationem etiam contra mulierem praesumitur. ca. 84. nu. 25
Titulus in consuetud. non requiritur cum communi. cap. 83. numero 29
Titulus ad praescribendum de iure canonico non exigitur, ubi agitur de non magno praedicio. cap. 87. nu. 8
Tituli allegatio aut probatio, non requiritur in praescriptione immemorabili. cap. 81. n. 13
Titulus quando exigitur ad praescriptionem, non praesumitur ex tempore longo etiam si agatur de leui praedicio. cap. 58. nume. 12
Titulus allegatus post diutinam praestationem praesumitur etiam contra ecclesiam. cap. 84. nu. 26
Titulus allegatus an in ijs, quae sunt modici praedicii praesumatur non tantum contra agentem, sed etiam contra patientem. cap. 84. nu. 7
Titulus in annuis praestationibus non aliter praesumitur, quam si allegetur. cap. 84. nu. 32
Titulus legitimus, aut illegitimus, aut etiam nullus sufficit ad praescribendum. ca. 69. nu. 6
Titulus conditionalis non sufficit ad praescribendum. cap. 67. numero 3
Titulus putatiuus sufficit ad praescriptionem. capitulo 7. numero 8
Titulus allegatus praesumitur etiam contra rusticum soluentem in annuis praestationibus longissimi temporis cum communi, contra multos, & quid si sit longum tempus. ca. 84. numero 23
Titulus ad praescribendum de iure canonico non exigitur ubi agitur de non magno praedicio. cap. 87. n. 8
 Titulus

I N D E X

Titulus an ex longo tempore an præsumatur ad præscribendum. ard. q. cap. 64. n. 34
Titulus allegatus ex diutina possessione præsumitur etiam si agatur de præscribendo dominio contra communem opinionem & si agatur de præscribendo usufructu, contra communem opinionem. cap. 65. n. 8
Titulus renocabilis sufficit ad præscribendum. cap. 67. num. 4
Titulus in usu capionibus, uel præscriptionibus an requiratur noua traditio. cap. 77. n. 10
Titulus ad præscribendum requiritur. cap. 61. n. 1
Titulus illegitimus non inducit obligationem in posterum, cum communi opi. cap. 84. n. 41
Titulum ostendere cogitur possessor contra quæ stat præsumptio iuris. cap. 105. n. 22
Titulus an de iure canonico in præscriptione 30. annorum requiratur, cum adest contra possessorem præscribentem uehemens iuris præsumptio. cap. 87. n. 3
Titulus allegatus an præsumatur post longam possessionem in redditibus regalibus contra ipsum regem agentem. cap. 84. n. 13
Titulus qui ignoratur an sufficiat ad præscriptionem, ard. q. cap. 69. n. 1
Titulus an de iure canonico in præscriptione 30. annorum requiratur cum adest contra possessorem præscribentem uehemens iuris præsumptio. cap. 87. n. 3
Titulus allegatus an post longam possessionem præsumatur in præscribenda seruitute discontinua. cap. 84. n. 8
Titulus præsumitur in possessione uel quasi possessione qua nititur in facto uel factis aduersarij, licet non præsumetur si niteretur in non facto ipsius. noua declaratio. cap. 83. n. 24
Titulus allegatus contra patientem rem suam ab alio ubi fructus non præsumitur per solum longum tempus, cum quibusdam contra plures. cap. 84. n. 40
Titulus ex decennio non præsumitur ad uasallagium, sed ex tricennio. cap. 64. n. 36
Titulus an de iure canonico requiratur in præscriptione longissimi temporis. ardua q. cap. 87. n. 1
Titulum allegare necesse non est ubi est possessio immemorialis nune. 10. contra plures cum communi. cap. 84. num. 10
Titulus non requiritur ad præscribendum in hoc casu. ca. 69. num. 2
Titulus an de iure canonico requiratur in præscriptione longissimi temporis ardua q. cap. 87. n. 1
Titulus ad præscriptionem præsumitur post longissimum tempus. cap. 39. n. 17
Titulus illegitimus quando noceat præscribenti. cap. 69. num. 5
Titulus simulatus non prodest ad præscribendum. cap. 67. num. 6
Tituli plures concurrunt ad præscribendum. cap. 67. num. 7
Titulus ad præscribendum non requiritur in casu sequæ. & n. 6. cap. 68. n. 5
Titulus allegatus post diutinam præstationem etiam contra fscum præsumitur. cap. 84. n. 27

Titulus beneficij præsumitur ex longo tempore. cap. 61 num. 5
Titulus allegatus post diutinam possessionem præsumitur in iudicio, siue petitorio, siue possessorio. cap. 84. num. 29
Titulus inutilis non nocet præscriptioni etiam longissimi temporis. cap. 81. n. 18
Titulus allegatus non præsumitur ad excludendam proprietatem. cap. 84. n. 3
Titulus suppletur adiectione temporis. cap. 57. num. 20
Titulus præsumitur post longum tempus. cap. 65. n. 1
Tituli qui sufficiant ad præscribendum. capitulo. 67. num. 5
Titulus allegatus an præsumatur. cap. 61. n. 2
Titulus pro suo sufficit ad præscribendum. cap. 68. num. 1
Tituli allegatio necessaria non est, post tempus immemoriale, cum communi. cap. 84. num. 28
Transactionis titulus an sufficiat ad præscriptionem siue res tradatur siue remittatur. cap. 67. n. 2
Tucididis sententia. cap. 29. n. 23
Tutor non præsumitur quæsisse de bonis pupilli & quare. cap. 105. num. 38

V

VARIARE an liceat in ultimis uoluntatibus. cap. 94. num. 3
Varia conditionum species. cap. 93. n. 1
Vasalli ut noceant sibi in futurum cum quid a nullo dominis suis præstabant, oportet solutiones factas fuisse ex causa certa expressa legitima & in futurum obligatoria secundum communem opi. de cuius ueritate discutitur. cap. 83. n. 27
Vasallus dominum belligerantem quando sequi teneantur. cap. 1. n. 9
Vasalli qui longo uel longissimo tempore uniformiter præstiterunt dominis suis an et in posterum tantum præstare teneantur anceps pugna. cap. 83. n. 20
Vasallorum interest dominum non mutare, sicque inuicem non alienantur. cap. 5. n. 5
Vasalli si dominis suis longo uel longissimo tempore annuum quid dominis suis uniformiter præstiterunt, an ex titulo per eum allegato, an uero ex tyrannide præstitum ac ex ætate præsumatur ingens q. ca. 83. num. 26
Vasalli in casu superiore possunt probare eam causam non esse ueram cum communi. cap. 83. n. 17
Vasallus & dominus an iudicentur à pari. cap. 8. num. 11
Vasalli post annos etiam 30. quibus quid annuum & uniforme quasi ex debito quid dominis suis præstiterunt, an ad probandum causam illam non esse ueram admittantur. cap. 83. n. 18
Vasallos an principibus uendere liceat ob publicam necessitatem. in præsa. n. 30
Vasalli an possint ex causa remunerationis concedi, licet ciues nequeant. cap. 5. n. 12
Vasallo

- Vasallorum præstationes an iustificentur ex tituli allegatio-
ne quo ad nobiles Hispania.* cap. 84. nu. 2
- Vasallus domini salutem suam præponere non tenetur.* ca. 11.
numero 5
- Vasallus an dominum ob debita incarcerationum liberare te-
neatur.* cap. 6. nu. 6
- Vasalli & similes annuas præstationes diu facientes ut in
posterum teneantur, oportet apparere quod eas faciebant
ex causa obligatoria.* cap. 84. n. 3 1
- Vasalli si dominis suis decem præstationes uniformes annua-
tim ex certa causa obligatoria, etiam in futurum faciunt,
tenebuntur etiam in futurum tantundem præstare, nisi
probent eam causam ueram non esse cum Cor. contra Cy-
num.* cap. 83. n. 16
- Vasalli an possint se tueri contra dukes, comites, marchiones,
aut nobiles alios Hispania, quibus longo tempore id ueluti
gal quod alcauala dicitur præstiterunt.* cap. 84. n. 22
- Veneris causa quod dedit minor aut filiusfam. an sit restitu-
dum.* cap. 48. nu. 14
- Verosimilitudo uerbis præfertur.* cap. 8. n. 45
- Verosimilia pro expressis habentur, licet nec mente nec uer-
bis essent comprehensa.* cap. 90. nu. 2
- Verosimilia pro dispositis habentur.* cap. 76. n. 2
- Vasallus inuitus non alienatur etiam domino æquè bono,
aut meliori.* cap. 5. n. 6
- Verba sunt animi signum, non certitudo.* cap. 58. n. 7
- Verborum ministerium.* ca. 52. nu. 5
- Verba cedunt menti in legibus & in hominibus.* cap. 30.
numero 4
- Verborum complexus mente fraudata non minuit, sed au-
get legis uiolationem.* cap. 30. nu. 11
- Verba enuntiativa non inducunt dispositionem.* cap. 30.
numero 8
- Verbum perinde quid significet.* cap. 108. nu. 3
- Verba enuntiativa probant post longum tempus.* cap. 63.
numero 13
- Verba statutorum restringenda quoties resultaret absurdus
intellectus.* cap. 36. nu. 6
- Verba inuenta ut indicarent, non ut impedirent nostram uo-
luntatem.* cap. 30. nu. 5
- Verba indicium duntaxat non certa probatio nostræ sunt uo-
luntatis.* ca. 62. nu. 18
- Verba non inspicienda, sed mens.* cap. 43. n. 4
- Vicarius generalis alium vicarium generalem interdum cre-
are potest.* cap. 31. nu. 21
- Victoria non est res potestatiua.* ca. 93. n. 18
- Victor extitisse quando quis uideatur in ludo schachorum,
uel in congressibus & pugnis, seu certaminibus quæ Hi-
spania (iustas otorneos) appellamus.* cap. 91. n. 3
- Victor, qui extitit simul cum alijs non tanto præmio dignus
est, quam si solus uictor existeret.* cap. 91. n. 6
- Viua decimo mense post mortem mariti pariens ab eo con-
cepisse uidetur.* cap. 48. num. 20. etiam si adultera esset.
numero 21
- Viua atem uirgini inducere non licet nec perpetuam nec
temporalem nec etiam momentaneam contra nouiss.*
- cap. 94. nu. 22
- Vindicta aut defensio quando intelligatur.* capitulo 18.
numero 22
- Vindicta eius competens non debetur de iure canonico.* ca. 28
numero 8
- Vindicta etiam in continenti est peccatum in foro animæ.*
cap. 19. nu. 1
- Vini effectus noxi.* cap. 19. n. 13
- Vnio ecclesiarum præsumitur ex longo tempore.* cap. 61.
numero 24
- Vir bonus quis.* ca. 41. n. 35
- Virtutis opus non iactantiæ fuit facinus Mutij Scauolæ bra-
cbium concremantis, quicquid diuus Aug. & Sotus in-
terpretentur.* cap. 11. n. 24
- Vitam pro amico periculo exponere licet iure fori & poli.*
cap. 11. n. 26
- Vitam pro parentibus exponere licet, & decet.* cap. 11.
numero 33
- Vitam pro patria, periculo exponere licet, & decet.* cap. 11.
numero 31
- Vitam tueri & pericula abhorreere hominibus iure naturæ
insitum.* cap. 2. n. 22
- Vitia uirtutis specie tegere, uenenum est ualidissimum,
in præsa. nu. 11*
- Vita aut bona non eadem ratione nobis à Deo data.* cap. 11.
numero 6
- Vita mortalibus nihil charius.* cap. 18. nu. 9
- Vocabula rerum immutabilia.* cap. 8. nu. 4
- Volenti non fit iniuria, aut damnum.* cap. 48. n. 12
- Voluntarij actus penam aut præmium merentur, non ne-
cessarij.* cap. 21. n. 20
- Votum continentia præsumitur ex longo tempore.* cap. 61.
numero 22
- Vox populi, vox Dei, aut naturæ est.* cap. 11. nu. 34
- Vrbium ruina.* cap. 56. n. 4
- Vsuras recipere potest qui coactus mutuauit.* capitulo 6.
numero 8
- Utilitatis causa admissa, non sunt ad contrarium conuertem-
da.* cap. 51. nu. 64
- Utile nobis id quodlibet, est.* cap. 17. nu. 3
- Utilior pluribus maiore præmio dignus quam qui pauciori-
bus utilis est.* in præsa. nu. 101
- Vulnerans unum dum alium vulnerare uolebat, an ordina-
riè puniatur.* cap. 19. nu. 24
- Vxor contractus sine mariti licentia factus iure regio non
firmatur iuramento ipsius uxoris.* cap. 104. nu. 3
- Vxor etiam adultera ex marito præsumitur concepisse.*
cap. 106. nu. 31
- Vxor luxuriosè uiuens non amittit testamenti factionem.*
cap. 104. num. 4
- Vxor quæsiisse præsumitur de bonis mariti.* capitulo 105.
numero 7
- Vxor etiam adultera præsumitur quæsiisse ex bonis mariti.*
cap. 105. nu. 30
- Vxor non præsumitur quæsiisse ante matrimonium nisi pro-
bet.* cap. 105. nu. 16